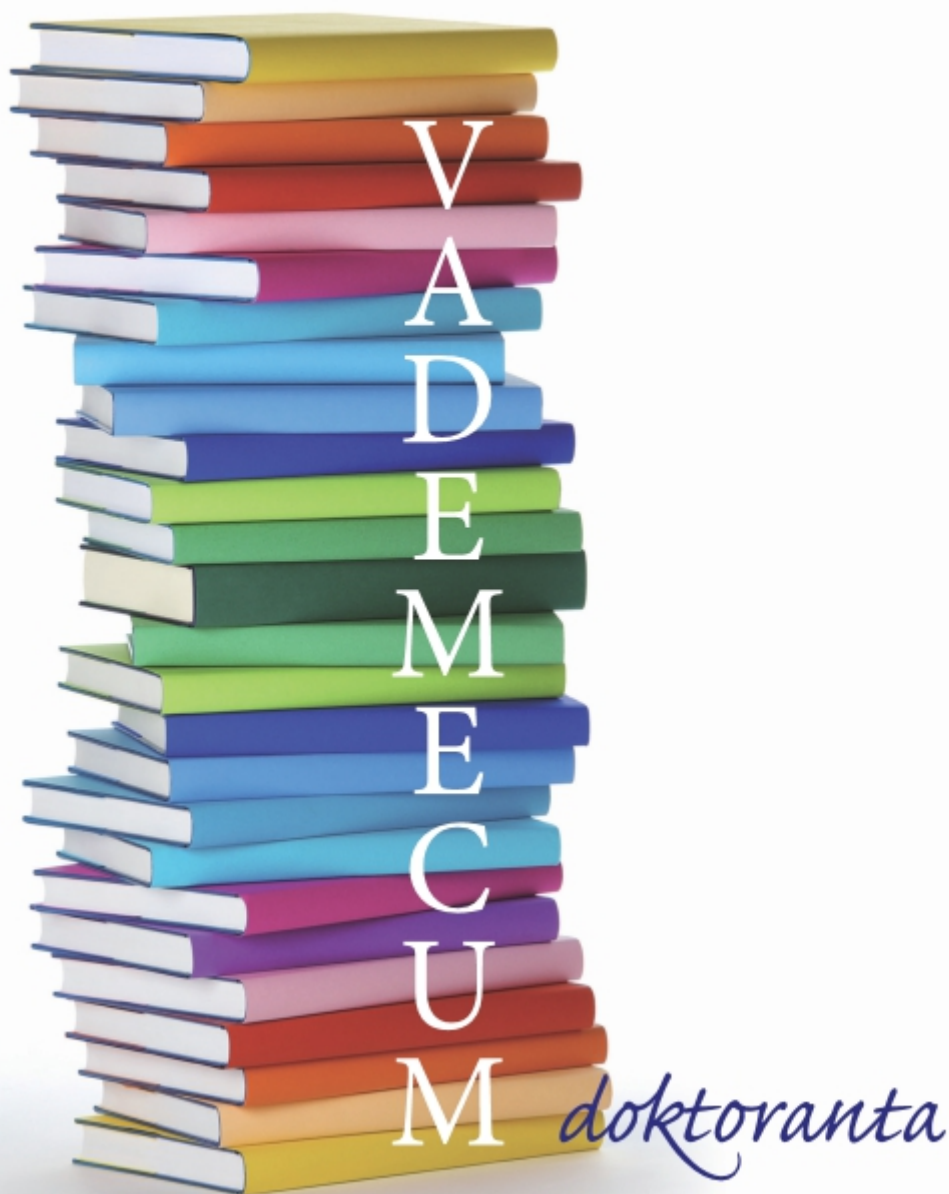

Robert Tabaszewski, *Vademecum Doktoranta*, Lublin 2013,
ISBN: 978-83-7702-752-3.

Koleżanki i Koledzy – Doktoranci Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, dokonując aktu ślubowania, który ma nie tyle znaczenie symboliczne, co *de facto* konstytuuje waszą pozycję w strukturze społeczności akademickiej, którą od tego momentu współtworzycie. Współtworzycie od tego momentu także społeczność doktorantów Naszej uczelni, reprezentowaną przez Radę Doktorantów KUL, staliście się zatem gotowi aby być członkiem naszej społeczności doktoranckiej.

Witając Was w gronie adeptów przymierzających się do przygotowywania, a następnie konstruowania pracy doktorskiej, chciałbym to Wam – właśnie pogratulować – pogratulować podjęcia decyzji o dalszym pogłębianiu wiedzy w murach Naszej *Alma Mater*. Za sobą macie już etap studiów magisterskich, uwieńczonych uzyskaniem tytułu zawodowego magistra. Jednak to dopiero doktorat wieńczy pierwszy etap kształcenia naukowego.

Sposobów dochodzenia do stopnia naukowego doktora jest wiele. W średniowieczu, kariera naukowa zaczynała się z chwilą otrzymania stopnia najniższego, bakałarza na wydziale sztuk wyzwolonych, czyli wydziale filozoficznym, a następnie podjęcia decyzji o studiowaniu na jednym z trzech wyższych fakultetów: medycyny, prawa bądź teologii. W niektórych państwach, np. w Czechach i na Węgrzech, w dalszym ciągu – widoczna jest pozostałość tradycji legislacji austro-węgierskiej – to dopiero stopień doktora wieńczy studia z zakresu prawa i umożliwia otwarcie własnej praktyki.

Nie inaczej było w Naszym kraju, gdzie kariera prawnicza bez uzyskania stopnia doktora była niemożliwa. Jeszcze przed stu laty, to właśnie tytuł doktora praw był kluczem, który otwierał bramy do sądu kandydatom do profesji adwokata, prokuratora czy sędziego. Zgodnie z austriacką ustawą o są-

dach z 1781 r., od kandydata do zawodu adwokata wymagano określonych umiejętności: legitymowania się dyplomem ukończenia wyższych studiów prawnych, odbycia określonej praktyki adwokackiej, złożenia egzaminów zawodowych, ale także posiadania stopnia doktora praw. W 1867 r. wymagania odnośnie tytułu doktora praw rozszerzono na sędziów, prokuratorów i notariuszy. Podobne rozwiązania w zakresie konieczności uzyskania stopnia doktora praw obowiązywały na terenie zaboru pruskiego dla zawodów medycznych i technicznych.

Dla kandydatów do profesji adwokata, notariusza, prokuratora czy sędziego, wymóg uzyskania doktoratu mógł *nolens volens* się wiązać z wieloma niedogodnościami, bowiem nie polegał, jak ma to miejsce obecnie, zgodnie z zasadą wprowadzoną w 1920 r. – na obligatoryjnym przygotowaniu rozprawy doktorskiej – ale na przystąpieniu do tzw. rygorozów – czyli trzech dość ciężkich egzaminów przed wyznaczoną komisją uniwersytecką. Kiedyś w ogóle nie istniało pojęcie „doktorant”, a osobę przygotowującą się do uzyskania tytułu doktora nazywano rygorozantem albo rygoryzantem (nie mylić z ryzykantem). Rygoryzantki, a następnie doktorantki pojawiły się na naszych uczelniach dopiero w międzywojniu.

Choć wymóg posiadania doktoratu, jako warunku *sine qua non*, uzyskania wpisu na listę adwokatów, notariuszy oraz nominacji na urząd sędziego czy prokuratora, został zniesiony nowelą z 1929 r. tym niemniej większość polskich prawników, aż do końca okresu międzywojennego legitymowała się tytułem doktora praw, dodając ostentacyjnie dr przed swoim nazwiskiem w treści zamieszczone na tablicy kancelarii. Znaczenie doktoratu dla prawników przekreśliła II wojna światowej, a następnie prawnicze komisje weryfikacyjne zaraz po wojnie, a także polityka nowego ustawodawcy, który wołał zorganizować kursy dla maturzystów w ramach tzw. Szkoły Prawa im. Teodora Duracza, gdzie w ciągu dwuletniego cyklu nauczania uczniowie mieli zdobyć wykształcenie teoretyczne i praktyczne umożliwiające im pełnienie stanowisk sędziowskich i prokuratorskich. W latach 50-tych, w PRL za wzorem Związku Radzieckiego, w Polsce komunistycznej podstawową metodą dochodzenia do stopnia naukowego – już nie doktoranta, ale kandydata nauk, będącego w dużej mierze odpowiednikiem stopnia doktora, stała się aspirantura. Aspirantura istniejąca w latach 1952-1959 była prototypem dla studiów doktoranckich, które stanowiły alternatywną ścieżkę rozwoju naukowego obok istniejącej do dzisiaj, asystentury.

Studia doktoranckie w obecnej nam znanej formule, ukształtowały się w Polsce dopiero w latach 60-tych. W 1968 r. Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego wydał rozporządzenie „W sprawie zasad odbywania studiów doktoranckich”, w którym zostały określone ramy organizacyjne studiów doktoranckich. Jeszcze do niedawna, funkcjonowały trzy alternatywne ścieżki umożliwiające przygotowanie pracy doktorskiej. Model pierwszy, tzw. asystentura, polegający na zatrudnieniu absolwenta legitymującego się tytułem zawodowym magistra, i objęciu przez niego stanowiska asystenta, polegał na opracowaniu rozprawy doktorskiej w dość długim, bo obejmującym osiem lat, horyzoncie czasowym. Druga możliwość, tzw. doktorat z wolnej stopy, dopuszczający przygotowanie takiej rozprawy została zagwarantowana przez dawną treść ustawy z 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym, która umożliwiała otwarcie przewodu doktorskiego na wniosek zainteresowanej osoby. Trzeci, a obecnie funkcjonujący model, dawniej nazywany właśnie tzw. aspiranturą, polega na przygotowaniu pracy doktorskiej w ramach studiów doktoranckich w ramach uczelni wyższej lub jednostki naukowej.

W wyniku nowelizacji ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, która nastąpiła w 2011 r., poczynione zostały zasadnicze zmiany w odniesieniu do naszego statusu, statusu doktorantów – naszych praw i obowiązków. Ktoś spośród tu zebranych może zapytać – a jakież to prawa i obowiązki może mieć doktorant, pewnie takie same jak dotychczas mieliśmy jako studenci. No właśnie, nie koniecznie. Otóż specyficzna sytuacja doktoranta, nazywanego niekiedy niesłusznie studentem studiów trzeciego stopnia, jest konsekwencją procesu bolońskiego, w wyniku którego następuje krystalizacja takich studiów opartych na modelu anglosaskiego PhD, a nie na bliskim nam do tej pory modelu niemieckim.

Młodzi naukowcy, złożone przez Was ślubowanie jest aktem o charakterze konstytutywnym, mającym znaczenie dla nabycia prawa przynależności do samorządu doktorantów. Jednocześnie uczestnictwo w samorządzie nie jest jedynie uprawnieniem, ale stanowi zarówno prawo jak i obowiązek tworzenia samorządu doktorantów, co oznacza że doktorant jest jednocześnie uprawniony ale i zobowiązany do uczestnictwa w samorządzie. Jakie są inne Nasze obowiązki?

Zgodnie z art. 197 PrSzkWyż doktoranci są zobowiązani do postępowania nie tylko z treścią regulaminu, ale także zgodnie z treścią składanego ślubowania. W polskim systemie prawnym, na status doktoranta składają

się zarówno prawa i obowiązki, które osoba przyjęta na studia doktoranckie nabywa w momencie złożenia ślubowania. Katalog praw i obowiązków doktoranta Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego określają trzy źródła prawa: po pierwsze, ustawa Prawo o szkolnictwie wyższym z 2005 r., po drugie, statut Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II z 2011 r., po trzecie, organizację i tok studiów doktoranckich określa regulamin studiów doktoranckich w KUL z 2009 r. Szczegółowy katalog praw i obowiązków wszystkich doktorantów, będących *de facto* jedynie konkretyzacją regulacji ustawowych, określa właśnie regulamin studiów doktoranckich, który jest ustalany przez każdą uczelnię lub jednostkę naukową indywidualnie. Oznacza to, że regulamin studiów doktoranckich nie może nakładać na doktorantów dodatkowych obowiązków ani przyznawać im dodatkowych praw, a jedynie być doprecyzowaniem regulacji zawartych w ustawie i rozporządzeniach. Te i inne, ważne dla doktorantów dokumenty znajdują się w niniejszej publikacji.

Serdecznie zachęcam do uczestnictwa w posiedzeniach Naszej Rady Doktorantów, które odbywają się cyklicznie w sali 107 Gmachu Głównego. Zachęcam do uczestnictwa w Naszych inicjatywach. Jednocześnie zachęcam Was do korzystania z wielu możliwości naukowych, zarówno na szczeblu międzynarodowym, jak i na naszym krajowym podwórku. Bardzo proszę o przedstawianie własnych propozycji i wychodzenie z własnymi inicjatywami, które chcielibyście zorganizować w kolejnym roku akademickim. Wszyscy członkowie Rady pozostają do Waszej dyspozycji zarówno w siedzibie Rady, jak poprzez skrzynkę mailową rd@kul.pl

Robert Tabaszewski,
Przewodniczący Rady Doktorantów KUL

Miejsce i pozycja samorządu doktorantów w społeczności akademickiej¹

ROBERT TABASZEWSKI

Uwagi wstępne | W wyniku nowelizacji ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (dalej jako PrSzkWyż)², która nastąpiła 18 marca 2011 r., poczyniono zasadnicze zmiany w odniesieniu do statusu doktorantów i ich samorządu. Ogólnie rzecz biorąc, samorząd definiowany jest jako niezależne decydowanie we własnych sprawach, zarządzanie nimi, samodzielne wykonywanie pewnych funkcji. Zakres oraz formy samorządu we współczesnym państwie określone są ściśle przez normy prawne³. Istnieje wiele rodzajów samorządu, zgodnie z systematyką zastosowaną w Konstytucji RP, na szczególne wyróżnienie zasługują dwie jego formy: samorząd terytorialny oraz samorząd zawodowy. W świetle art. 16 Konstytucji RP, który stanowi o swoistej „wspólnocie samorządowej”, to ogół mieszkańców jednostek zasadniczego podziału terytorialnego stanowi z mocy prawa taką wspólnotę. Z kolei samorząd zawodowy jest niekiedy definiowany jako forma organizacyjna zrzeszania się obywateli powiązanych więziami zawodową, powstająca w celu reprezentowania ich interesów wobec państwa. Art. 17 ust. 1 Konstytucji RP stanowi, że w drodze ustawy można tworzyć samorządy zawodowe, reprezentujące osoby wykonujące zawody zaufania publicznego i sprawujące pieczę nad należytym wykonywaniem tych zawodów w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony, zaś ust. 2 tego artykułu zezwala

¹ Tekst niniejszy stanowi zapis i przedruk referatu wygłoszonego podczas Ogólnopolska konferencji naukowej pt. „Przemiany prawa publicznego i prywatnego na początku XXI wieku” która odbyła się w dn. 12 września 2012 r. w Wyższej Szkole Ekonomii i Prawa im. prof. Edwarda Lipińskiego w Kielcach.

² Dz. U. z 2005 r. Nr 164, poz. 1365 (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r. Nr 164, poz. 572).

³ B. Banaszak, *Samorząd*, [w:] *Encyklopedia prawa*, U. Kalina-Prasznic (red.), Warszawa 2007, s. 742.

także na możliwość tworzenia innych rodzajów samorządu. Tak ukonstytuowane samorządy nie mogą naruszać wolności wykonywania zawodu, ani ograniczać wolności podejmowania działalności gospodarczej⁴.

Poza formami samorządności wymienionymi w Konstytucji RP, istnieją jeszcze inne, a wyrażone w ustawach zwykłych, niektóre posiadające głębokie umocowanie wynikające z tradycji, sięgającej jeszcze okresu międzywojennego⁵. W świetle przepisów ustawy zasadniczej traktujących o prawie jednostki do nauki, możliwe jest tworzenie i funkcjonowanie samorządów: uczniowskiego, studenckiego i doktorantów, a szczególności dookreślają ustawy zwykłe⁶. I tak, na gruncie ustawy o systemie oświaty z dnia 7 grudnia 1991 r.⁷, konstruującej samorząd uczniowski, w szkole i placówce oświatowej działa samorząd uczniowski, a prawem do uczestniczenia w tej formie zrzeszania się, dysponują wszyscy uczniowie danej szkoły, którzy *ex lege* tworzą samorząd danej szkoły lub placówki⁸.

O tym, że samorząd uczniowski nie jest organizacją *stricte* fasadową, świadczy fakt, że na gruncie ustawy, organy samorządu są wyłącznymi reprezentantami ogółu uczniów. Natomiast poza funkcją reprezentacyjną samorząd posiada określone ustawą kompetencje⁹. Analogiczną, choć oczywiście od-

⁴ Jako forma decentralizacji poziomej, pełniącą funkcję pośrednika między administracją publiczną a osobami wykonującymi określone zawody, służy realizacji zadań publicznych w obrębie władzy wykonawczej. Samorząd zawodowy jest wyposażony w zdolność publicznoprawną, a jednocześnie, korzystając z przyznanego mu upoważnienia kompetencyjnego, partycypuje w sprawowaniu części władzy publicznej, zachowując jednocześnie względną niezależność od organów państwa. Poprzez normy zawarte w stosownych regulacjach dotyczących samorządu, zwłaszcza tzw. ustawach pragmatycznych, państwo pośrednio uzyskuje nadzór nad samorządem, a z drugiej strony organy samorządu zawodowego nie mogą nie uwzględniać treści art. 17 Konstytucji w toku wykonywania swoich ustawowych oraz statutowych kompetencji.

⁵ Szerzej na ten temat: S. Fundowicz, *Decentralizacja administracji publicznej w Polsce*, Lublin 2005; H. Izdebski, M. Kulesza, *Administracja publiczna: zagadnienia ogólne*, Warszawa 2004; A. Bosiacki, *Od naturalizmu do etatyzmu. Doktryny samorządu terytorialnego Drugiej Rzeczypospolitej 1918-1939*, Warszawa 2006; M. Grzybowska, *Decentralizacja i samorząd w II Rzeczypospolitej (aspekty ustrojowo – polityczne)*, Kraków 2003.

⁶ D. Dudek, *Prawo konstytucyjne w zarysie. Wybór źródeł*, Lublin 2002, s. 67.

⁷ Tekst pierwotny: Dz. U. 1991 r. Nr 95, poz. 425; tekst jednolity: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm.

⁸ Zob. art. 55 ust. 2 *ibidem*.

⁹ Normy prawne nakazują w pewnych sytuacjach zasięgać władzom szkoły opinii w określonych kwestiach bądź przyznają samoistne prawo organom samorządu do wyrażania takiej

mienną co do rangi przedmiotowej i funkcjonalnej regulacji, pełnią samorządy studenckie i samorządy doktorantów zorganizowane w polskich uczelniach, a w przypadku samorządu doktorantów także w jednostkach naukowych.

Podstawy normatywne funkcjonowania samorządu doktorantów | Zarówno samorząd studencki, jak i samorząd doktorantów funkcjonują w oparciu o PrSzkWyż, która to konstatacja istnienia form samorządu studenckiego i samorządu doktorantów. Należy zauważyć, że już ustawa z 1990 r. pośrednio przyznawała możliwość kreowania różnych form samorządu, posługiwała się bowiem pojęciem społeczności akademickiej, którą tworzyć mieli pracownicy uczelni oraz studenci i doktoranci¹⁰, to jednak dopiero właśnie w regulacji z 2005 r. wprost wyrażono uprawnienie uczestników studiów doktoranckich do tworzenia własnego samorządu. Ustawodawca zdecydował się na uregulowanie powyższych kwestii w osobnych rozdziałach działu IV PrSzkWyż. O ile zagadnienia dotyczące ogółu studentów zostały umieszczone w rozdziale 4 – samorząd i organizacje studentów, o tyle osobna regulacja odnosząca się do ogółu doktorantów znajduje się w rozdziale 5 – samorząd i organizacje studentów. Ten konsekwentny dualizm ustawowy, przewidujący wyraźnie odróżnianie studentów i doktorantów wynika z założenia, że uczestnicy studiów doktoranckich stanowią ogniwo pośrednie pomiędzy studentami i pracownikami naukowymi¹¹. Natomiast administracyjny sposób nawiązania stosunku prawnego pomiędzy uczelnią wyższą a studentami lub doktorantami łączy te dwie kategorie uczestników studiów I i II oraz III stopnia.

opinii. W szczególności chodzi tu o opinie dotyczące realizacji podstawowych praw uczniów, np.: prawa do zapoznawania się z programem nauczania, z jego treścią, celem i stawianymi wymaganiami, prawo do jawnej i umotywowanej oceny postępów w nauce i zachowaniu, prawa do organizacji życia szkolnego, umożliwiające zachowanie właściwych proporcji między wysiłkiem szkolnym a możliwością rozwijania i zaspokajania własnych zainteresowań, prawo redagowania i wydawania gazety szkolnej, prawo organizowania działalności kulturalnej, oświatowej, sportowej oraz rozrywkowej zgodnie z własnymi potrzebami i możliwościami organizacyjnymi, w porozumieniu z dyrektorem, a także prawo wyboru nauczyciela pełniącego rolę opiekuna samorządu.

¹⁰ Ustawa z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1990 r. Nr 65, poz. 385).

¹¹ K. Antonów, L. Koniecki, *Status prawny doktoranta*, „Acta Universitatis Wratislaviensis. Przegląd Prawa i Administracji” 2000, t. XLIII, s. 127.

Podstawy prawne funkcjonowania samorządu doktorantów wyznaczone zostały przez art. 202 ust. 3 PrSzkWyż w zw. z art. 208 ust. 2 PrSzkWyż, zgodnie z którym samorząd doktorantów działa na podstawie ustawy i uchwalonego przez uczelniany organ uchwałodawczy samorządu regulaminu. Są to zatem jedyne dwa kateryczne źródła normatywne, w oparciu o które następuje utworzenie, a następnie funkcjonowanie samorządu doktorantów. Ustawa PrSzkWyż wyznacza zakres przedmiotowy, podmiotowy i funkcjonalny kompetencji własnych samorządu doktorantów, zasad jego tworzenia oraz form prowadzonej działalności. Nie oznacza to jednak, że ustawodawca zrezygnował z dookreślenia innych ważnych dla samorządu doktorantów kwestii, czemu służą akty niższego, niż ustawa, rzędu. Na gruncie obowiązującego prawa, regulacje takie znajdują się w rozporządzeniach ministra nauki i szkolnictwa wyższego¹². W szczególności chodzi o Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 października 2011 r. w sprawie studiów doktoranckich oraz stypendiów doktoranckich¹³, w którym zostały m.in. dookreślone zasady współdziałania organów samorządu doktoranckiego z władzami uczelni¹⁴.

Istotnym dla samorządu doktorantów źródłem prawa, poza ustawą oraz aktami wykonawczymi do ustawy, jest statut uczelni. Należy jednak zauważyć, że samorząd doktorantów działa jednak nie tyle na podstawie statutu uczelni, co zgodnie ze statutem uczelni. Zdaniem Piotra Telusiewicza, podstawą funkcjonowania samorządu nie jest natomiast statut uczelni, który jest „jedynie jednym z elementów weryfikujących prawidłowość zasad funkcjonowania samorządu”¹⁵. Należy jednak zauważyć, że to właśnie statut uczelni jest źródłem prawa dla całej społeczności akademickiej, ergo także dla doktorantów, jako akt posiadający przymiot nadrzędności. Sam regulamin samorządu doktorantów pozostaje bowiem w relacji do statutu uczelni w stosunku podległości na zasadzie *lex superior derogat legi inferiori*. Przyjęcie innego stanowiska nie pozwoliłoby na jednoznacznie rozstrzygnięcie

¹² Szerzej na temat tego typu relacji zob. P. F. Zwierzykowski, *O kilku skutkach podwójnej ustawowej regulacji w zakresie studiów doktoranckich*, „Przegląd Legislacyjny” 2006, nr 5, s. 61-67.

¹³ Dz. U. z 2011 r. Nr 243, poz. 1445.

¹⁴ Zob. § 6 rozporządzenia.

¹⁵ P. Telusiewicz, [w:] *Prawo o szkolnictwie wyższym. Komentarz*, M. Pyter (red.), Warszawa 2012, s. 989.

ewentualnych wątpliwości, jakie pojawiłyby się w przypadku kolizji norm prawnych zawartych w obu aktach prawnych. Co więcej, stanowisko takie wydaje się być zasadne w świetle art. 202 ust. 7 PrSzkWyż w zw. z art. 208 ust. 2 PrSzkWyż, zgodnie z którym rektor uchyla uchwałę organu samorządu doktoranckiego niezgodną z przepisami prawa, statutem uczelni, regulaminem studiów lub regulaminem samorządu.

Kolejnym źródłem prawa jest regulamin samorządu doktorantów, nazywany niekiedy – z racji swej doniosłości dla doktorantów – statutem samorządu doktorantów. W regulaminie samorządu doktorantów powinny się znaleźć regulacje dotyczące organizacji i trybu działania samorządu, w tym rodzajów organów kolegialnych i jednoosobowych, wraz ze sposobem ich wyłaniania oraz kompetencjami¹⁶. Jeżeli na uczelni nie ma jeszcze samorządu doktorantów, przygotowaniem tekstu przyszłego regulaminu samorządu doktorantów powinna zająć się grupa inicjatywna, stanowiąca samorząd doktorantów w organizacji, na czele z przewodniczącym takiej grupy. Tak opracowany projekt regulaminu samorządu doktorantów, który zawiera wyżej wymienione kwestie, a także projekt zmian do regulaminu już uchwalonego, musi zostać poddany do zatwierdzenia przez senat uczelni. Dopiero wraz z chwilą kiedy senat stwierdzi zgodność z regulaminu samorządu doktorantów z normami rangi ustawowej i statutem uczelni, następuje skutek wyrażony w ustawie, czyli wejście w życie regulaminu samorządu doktorantów. Jak widać, normy regulaminu samorządu doktorantów nie mogą być zatem sprzeczne z normami wyrażonymi w statucie uczelni, co wynika wprost z ustawy, a w przypadku uczelni wyższej *notabene* wynika także z faktu partycypacji członków samorządu doktorantów w organie uczelni jakim jest senat, wyrażającej się w konieczności aktywnego i racjonalnego uczestnictwa przedstawicieli doktorantów w kreowaniu norm prawnych.

Omawiając katalog aktów prawnych istotnych dla różnych form samorządności doktorantów uczelni wyższej lub jednostki naukowej, należy wspomnieć jeszcze o regulaminie studiów doktoranckich. Zgodnie z art. 197 PrSzkWyż doktoranci są zobowiązani do postępowania nie tylko z treścią regulaminu, ale także zgodnie z treścią ślubowania składanego w trybie art. 169a PrSzkWyż. Organizację i tok studiów doktoranckich w zakresie nieuregulowanym w PrSzkWyż oraz w odrębnych przepisach określa regulamin

¹⁶ Zob. art. 202 ust. 3 w zw. z art. 208 ust. 2 PrSzkWyż.

studiów doktoranckich. Szczegółowy katalog praw i obowiązków wszystkich doktorantów, a zatem pośrednio także samorządu jako ogółu wszystkich doktorantów uczelni lub jednostki naukowej, będących *de facto* jedynie konkretyzacją regulacji ustawowych, określa regulamin studiów doktoranckich, który jest ustalany przez każdą uczelnię lub jednostkę naukową indywidualnie¹⁷. Oznacza to *ni plus ni moins*, że regulamin studiów doktoranckich nie może nakładać na doktorantów dodatkowych obowiązków ani przyznawać im dodatkowych praw, a jedynie być doprecyzowaniem regulacji zawartych w ustawie i rozporządzeniu¹⁸.

Uczestnictwo w samorządzie doktorantów | W świetle art. 208 PrSzkWyż konstatuującego samorząd doktorantów, tworzą go uczestnicy studiów doktoranckich prowadzonych w uczelni lub jednostce naukowej. W rozumieniu aktualnych przepisów PrSzkWyż, uczestnik studiów doktoranckich to doktorant, natomiast w rozumieniu powszechnym, wyrażonym w stanowisku doktryny, uczestnikiem studiów doktoranckich jest osoba, która przygotowuje rozprawę doktorską z danej dyscypliny naukowej¹⁹. Konfuzję ustawowych wyrażań „doktorant” i „uczestnik studiów doktoranckich” należy tłumaczyć w historycznie uzasadnionych, odmiennych drogach uzyskania stopnia doktora na uczelni wyższej. Na gruncie poprzedniego stanu normatywnego, funkcjonowały bowiem zasadniczo trzy alternatywne ścieżki umożliwiające przygotowanie pracy doktorskiej. Model pierwszy, tzw. asystentura, polegający na zatrudnieniu absolwenta legitymującego się tytułem zawodowym magistra, i objęciu przez niego stanowiska asystenta, polegał na opracowaniu rozprawy doktorskiej w dość długim, bo obejmującym osiem lat, horyzoncie czasowym. Druga możliwość, tzw. doktorat z wolnej stopy, dopuszczający przygotowanie takiej rozprawy została zagwarantowana przez dawną treść art. 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki²⁰, która umożliwiała otwarcie przewodu doktor-

¹⁷ Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie, sygn. III SA/Kr 493/11.

¹⁸ M. Chałupka, *Prawo o szkolnictwie wyższym z komentarzem*, Warszawa 2012, s. 45.

¹⁹ Zob. M. Hermann, *O wadach legislacyjnych ustawy – prawo o szkolnictwie wyższym w zakresie regulacji studiów doktoranckich*, „Przegląd Legislacyjny” 2006, nr 5, s. 49-60.

²⁰ Dz. U. z 2003 r. Nr 65, poz. 595 ze zm.

skiego na wniosek zainteresowanej osoby. Trzeci, a obecnie funkcjonujący model, dawniej nazywany tzw. aspiranturą, polega na przygotowaniu pracy doktorskiej w ramach studiów doktoranckich w ramach uczelni wyższej lub jednostki naukowej.

Zasadniczo, studia doktoranckie trwają nie krócej niż dwa lata, a nie dłużej niż cztery lata²¹ i odbywają się w dwóch trybach: stacjonarnym i niestacjonarnym. Te pierwsze pozostają studiami o charakterze bezpłatnym, co jest pozostałością dawnej zasady, że takie studia przygotowują do pracy na uczelni, jako alternatywna ścieżka wobec asystentury. Z kolei studia realizowane w trybie niestacjonarnym mogą być odpłatne, a szczegółowe warunki takiej odpłatności określa dodatkowa umowa zawierana w formie pisemnej między uczelnią lub jednostką naukową a doktorantem²². Specyficzna sytuacja doktoranta, nazywanego niekiedy niewłaściwie uczestnikiem studiów trzeciego stopnia, jest konsekwencją procesu bolońskiego, w wyniku którego następuje krystalizacja takich studiów opartych na modelu anglosaskim. W wyniku tego procesu zatarta zostaje tradycja kontynentalna, a wśród niej także przedwojenny polski model, w świetle którego studia doktoranckie przeznaczone są dla wąskiej kategorii odbiorców, przygotowujących się do pracy na uczelni wyższej lub jednostce naukowej²³.

Przynależność doktoranta do samorządu doktorantów uczelni lub jednostki naukowej następuje *ex lege* z chwilą uzyskania statusu doktoranta, niezależnie od trybu podjętych studiów doktoranckich. Jednocześnie ustawa nie przewiduje dodatkowego warunku, od spełnienia którego następuje przyjęcie do samorządu doktorantów, ten swoisty automatyzm odróżnia model polski od modeli anglosaskich, w których konieczne staje się wypełnienie dodatkowych obowiązków, aby stać się członkiem doktoranckich korporacji. W polskim systemie prawnym, na status doktoranta składają się zarówno prawa i obowiązki, które osoba przyjęta na studia doktoranckie nabywa w momencie złożenia ślubowania. Złożenie takiego ślubowania jest zatem ak-

²¹ § 10 rozporządzenia.

²² Choć ustawa wymienia tutaj doktoranta jako stronę, to właściwsze wydaje się stwierdzenie, że umowę taką co do zasady zawiera jeszcze nie doktorant, a osoba przyjęta na niestacjonarne studia doktoranckie. Nabycie praw doktoranta następuje bowiem dopiero z chwilą złożenia przez taką osobę ślubowania. Zob. art. 195 ust. 9-10 PrSzkWyż.

²³ A. Ryszka, *Prawne uwarunkowania studiów doktoranckich*, „Ruch Prawniczy Ekonomiczny i Socjologiczny” 1979, nr 4, s. 69.

tem o charakterze konstytutywnym, mającym znaczenie prawne dla nabycia prawa przynależności do samorządu doktorantów. Jednocześnie uczestnictwo w samorządzie nie jest jedynie uprawnieniem, ale stanowi zarówno prawo jak i obowiązek tworzenia samorządu doktorantów, co oznacza że doktorant jest jednocześnie uprawniony i zobowiązany do uczestnictwa w samorządzie.

Uczestnictwo w samorządzie trwa niezależnie od tego czy doktorant *nonens volens* wyraża wolę takiej partycypacji, czy też nie, nawet w sytuacji, kiedy doktorant nie ma nawet świadomości faktu istnienia samorządu doktorantów na swojej uczelni lub jednostce naukowej. Należy zauważyć, że nawet w sytuacji zawieszenia danej osoby w prawach doktoranta, jego członkostwo w samorządzie nie ustaje, a doktorant zostaje jedynie zawieszony w swoich prawa, ale nie w obowiązkach, a jakiegokolwiek próby ingerencji władz uczelni w status doktoranta nie rodzą żadnych dodatkowych praw i obowiązków w relacjach doktoranta z samorządem doktoranckim²⁴. Kres partycypacji w samorządzie doktorantów stanowi natomiast dopiero utrata statusu doktoranta. Ustanie członkostwa nastąpi zatem z chwilą ukończenia studiów doktoranckich, rezygnacji, śmierci lub innej sytuacji prowadzącej do skreślenia z listy doktorantów w wyniku prawomocnej decyzji uprawnionego organu. Należy także zauważyć, że studia doktoranckie nie muszą kończyć się uzyskaniem stopnia doktora, w takim wypadku wygaśnięcie statusu doktoranta następuje z chwilą uzyskania ostatniego zaliczenia wynikającego z planu studiów na danej uczelni lub jednostce naukowej²⁵. Z kolei, w sytuacji obrony przez doktoranta pracy doktorskiej przed upływem okresu trzech lat, za datę ukończenia studiów przyjmuje się dzień obrony takiej pracy. Wraz z ukończeniem studiów doktoranckich nie tylko następuje utrata członkostwa w samorządzie doktorantów, ale także nabycie statusu absolwenta studiów doktoranckich.

Tworzenie i funkcjonowanie samorządu doktorantów | Choć PrSzkWyż w treści art. 208 posługuje się stanowczą dyspozycją z której wynika, że

²⁴ P. Telusiewicz, *op. cit.*, s. 988.

²⁵ Zdaniem NSA, „podjęcie pozytywnych uchwał odnoszących się do poszczególnych czynności przewodu doktorskiego nie przesądza pozytywnej uchwały o nadaniu stopnia doktora. Bowiern również i ta uchwała, podobnie jak i poprzednie ma autonomiczny charakter, nie jest ona jedynie formalnym zakończeniem przewodu doktorskiego”. Zob. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 2008 r., sygn. I OSK 539/08.

uczestnicy studiów doktoranckich prowadzonych w uczelni lub jednostce naukowej tworzą samorząd doktorantów, to jednak nie oznacza, iż w czasie wejścia w życie omawianego przepisu samorządy doktorantów funkcjonowały na wszystkich uczelniach wyższych lub jednostkach naukowych, które na gruncie ustawy posiadają uprawnienia do prowadzenia studiów doktoranckich w zakresie dyscyplin odpowiadających tym uprawnieniom²⁶. Należy zauważyć, że art. 208 PrSzkWyż może być rozumiany w dwóch aspektach: aspekcie formalnym, zgodnie z którym ustawa przyznaje przymiot samorządności doktorantom danej uczelni lub jednostki naukowej, a także w aspekcie materialnym, który dopiero umożliwia tworzenie konkretnych struktur, w postaci organów samorządu doktoranckiego na danej uczelni lub jednostce naukowej. Wspomniana regulacja wskazuje natomiast na prawo tworzenia przez uczestników studiów doktoranckich prowadzonych w uczelni lub jednostce naukowej do tworzenia samorządu doktorantów. Ustawa nie określa natomiast, ile osób stanowi liczbę wystarczającą do założenia takiego samorządu. Kierując się wykładnią gramatyczną, należy zauważyć, że ustawa posługuje się liczbą mnogą „uczestnicy studiów doktoranckich” nie precyzując o jaką dokładnie ilość osób chodzi. Wydaje się że wystarczy, aby z taką inicjatywą, zgodnie z zasadą wyrażoną w paremii *tres faciunt collegium*, wystąpiło co najmniej trzech doktorantów, z tym że należałoby poczynić zastrzeżenie, że to musi to być grupa reprezentatywna, a więc w miarę możliwości składająca się z przedstawicieli doktorantów różnych jednostek organizacyjnych²⁷.

Aby założyć samorząd doktorantów (w znaczeniu materialnym) na uczelni wyższej lub w jednostce naukowej, zgodnie z wytycznymi zawartymi przez Krajową Radę Doktorantów, konieczne jest najpierw zawiązanie grupy inicjatywnej takiego samorządu²⁸. Do zrealizowania tego celu wymagana jest zebranie co najmniej trzech doktorantów, którzy wyrażają wolę do uczestnictwa w organach samorządu. Zasadniczo, tak ukonstytuowana grupa inicjatywna powinna się zebrać w ramach administracyjnych uczelni,

²⁶ zob. art. 195 ust. 1 PrSzkWyż.

²⁷ Trudno zatem przyznać prawo do tworzenia struktur samorządu np. tylko uczestnikom jednego seminarium doktoranckiego ze względu na brak cechy reprezentatywności takiej grupy.

²⁸ <http://www.krd.ogicomp.pl/pl/faq/jak_zalozyc_samorzad_doktorantow_na_uczelni.html>.

a następnie przystąpić do ściśle określonych czynności. Pierwszą z nich, powinien być wybór przewodniczącego, a także sekretarza samorządu, zgodnie z zachowaniem podstawowych zasad wyborczych: powszechności, bezpośredniości, tajności i równości. Do obowiązków tak wybranego przewodniczącego będzie należało wykonywanie postanowień całej grupy doktorantów, a funkcję tą będzie wykonywał aż do czasu ukonstytuowania się właściwych władz samorządu doktorantów, w drodze wyborów realizowanych na całej uczelni lub jednostce naukowej. Z kolei do zadań sekretarza będzie należało zwłaszcza dokonywanie czynności protokolarnych, bowiem z każdego posiedzenia grupy inicjatywnej powinien zostać sporządzony protokół.

Kolejnym zadaniem grupy inicjacyjnej jest ustalenie podstawowych celów, które bezpośrednio będą zmierzyły do ukonstytuowania się samorządu, w szczególności nastąpi to przez opracowanie regulaminu samorządu doktorantów i jego poszczególnych organów, podjęcie współpracy z organami uczelni, w szczególności z władzami rektorskimi, a następnie podjęcie bezpośrednich działań w celu zatwierdzenia takiego dokumentu przez Senat. Ostatnim krokiem jest przygotowanie i przeprowadzenie wyborów do władz samorządu doktorantów, na podstawie i w granicach przewidzianych w uchwalonym wcześniej regulaminie wyborczym, również zatwierdzonym przez senat, chyba, że stosowne przepisy dotyczące zasad wybierania i działania organów samorządu doktorantów znajdują się w samym regulaminie samorządu doktorantów. Wraz z ukonstytuowaniem się nowych władz samorządu kończy się pełnienie funkcji reprezentacyjnej przez grupę inicjatywną.

Struktura i kompetencje samorządu doktorantów | Istnieje wiele modeli funkcjonowania samorządu doktorantów, w zależności od uwarunkowań panujących na danej uczelni, a od niedawna, także jednostki naukowej. W ramach zakresu działania samorządu, mieszczą się przede wszystkim kompetencje uchwałodawcze przydane organowi uchwałodawczemu samorządu doktorantów, czego egzemplifikację stanowi art. 202 ust. 3 PrSzkWyż w zw. z art. 208 ust. 2 PrSzkWyż, zgodnie z którym samorząd doktorantów działa na podstawie uchwalonego przez uczelniany organ uchwałodawczy samorządu regulaminu. Do kompetencji samorządu w świetle ustawy należy także m.in.:

prowadzenie na terenie uczelni działalności w zakresie spraw doktoranckich, opracowywanie i promowanie kodeksu etyki doktoranta, podejmowanie decyzji w sprawach rozdziału środków finansowych przeznaczonych przez organy uczelni na cele doktorantów, wyrażanie opinii w sprawie powołania i odwoływania kierownika studiów doktoranckich, a nawet podjęcie akcji protestacyjnej lub strajku. Katalog przyznanych uprawnień ma jedynie charakter przykładowy i nie stanowi *numerus clausus*

Samorząd doktorantów działa przez swoje organy, które zostają wybrane w drodze wyborów spośród doktorantów całej uczelni lub jednostki naukowej. Zasadniczo na czele samorządu doktorantów stoi zazwyczaj organ jednoosobowy jakim jest przewodniczący lub prezes samorządu doktorantów, który w większości samorządów pełni zasadnicze funkcje reprezentacyjne samorządu doktorantów (także przed sądami i trybunałami), stoi na straży praw i godności samorządu jako takiego, czuwa nad tokiem i terminowością prac samorządu i jego organów, posiada niekiedy także określone kompetencje wykonawcze, w zależności od tego czy regulamin nie zastrzega ich dla innego organu wykonawczego, nazywanego zazwyczaj zarządem²⁹. Zarząd samorządu doktorantów wykonuje zadania publiczne i dysponuje majątkiem publicznym, jako majątkiem samorządu doktorantów. Na czele zarządu powinien stać prezes (przewodniczący), który otrzymuje ściśle określone plenipotencje wyrażone w przepisach regulaminu samorządu (np. do zawierania umów dotyczących zaciągania zobowiązań finansowych, podpisywania dokumentów finansowych samorządu doktorantów takich jak: faktury, noty, pisma, umowy)³⁰. Co do zasady, powoływane są także inne organy samorządu, takie jak komisja rewizyjna oraz sąd koleżeński, a w razie potrzeby komisje stałe i komisje *ad hoc*, a w sytuacji wyborów do samorządu, istotną jest funkcja pełniona przez komisarza wyborczego.

Członkowie poszczególnych organów samorządu są upoważnieni, a jednocześnie wręcz zobowiązani, zarówno do reprezentowania interesów dokto-

²⁹ W świetle aktualnego orzecznictwa, „organ samorządu doktorantów, którym niewątpliwie jest Przewodniczący Zarządu Doktorantów [...], reprezentuje – odpowiednio – uczestników studiów doktoranckich, tj. inne osoby w rozumieniu cytowanego już wyżej art. 4 ust. 1 pkt 5 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Zob. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, sygn. II SAB/Wa 98/10.

³⁰ Postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, sygn. II SO/Wa 29/10; Por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, sygn. II SAB/Ke 8/11.

rantów w relacjach z organami uczelni lub jednostki naukowej, jak i w relacjach zewnętrznych. Przykładowo, przewodniczący samorządu doktorantów, jako organ w rozumieniu przepisów postępowania administracyjnego, jest zobowiązany do wnoszenia skargi, odpowiedzi na skargę oraz akt administracyjnych do sądu administracyjnego w świetle art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi³¹. Kompetencja powyższa ma coraz większe znaczenie w kontekście faktu, iż „konstytucyjne prawo do nauki chronione jest przez objęcie kognicją judykatury także wydawanych przez organy uczelni w sprawach studentów i doktorantów indywidualnych rozstrzygnięć wewnątrzszkolnych”, a „(...) obecnie wszelkie decyzje organów uczelni wydawane w sprawach studentów i doktorantów powinny być objęte gwarancjami wynikającymi z Kodeksu postępowania administracyjnego i prawem do sądu”³².

Organy samorządu doktorantów, w szczególności organ wykonawczy, decydują w sprawach rozdziału środków finansowych przeznaczonych przez organy uczelni na cele doktorantów, zaś fakt akceptacji umów przez radcę prawnego czy kwestora uczelni świadczy jedynie technicznym charakterze ich czynności, bowiem merytoryczny zakres dysponowania majątkiem samorządu doktorantów powierzony jest prezesowi zarządu albo innego organu wykonawczego samorządu doktorantów³³. Z kolei prezes organu wykonawczego samorządu, jeśli jest upoważniony w regulaminie lub innym akcie samorządu „dysponuje majątkiem publicznym w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 5 ustawy z 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej³⁴, na co dodatkowo może wskazywać zapis z upoważnienia o spoczywającej na nim odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych³⁵”. W świetle ustawy, organy samorządu doktoranckiego przedstawiają natomiast organom uczelni (a także organom jednostki naukowej) sprawozdanie z rozdziału

³¹ Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1270 z ze. zm.

³² A. Jakubowski, *Status prawny studentów i doktorantów w relacjach ze szkołą wyższą*, „Państwo i Prawo”, 2011, z. 11, s. 58; zob. Postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego, sygn. I OSK 2038/12.

³³ Art. 202 ust. 6 PrSzkWyż.

³⁴ Dz. U. z 2001 r. Nr 112, poz. 1198 ze zm.

³⁵ Dz. U. z 2005 r., nr 14, poz. 114 ze zm.

środków finansowych i rozliczenie tych środków nie rzadziej niż raz w roku akademickim³⁶.

Jak już wspomniano, samorząd doktorantów prowadzi na terenie uczelni działalność w zakresie spraw doktoranckich, w tym socjalno-bytowych i kulturalnych doktorantów³⁷. Analogicznie jak w przypadku delegowania członków do poszczególnych organów uniwersyteckich, formalnie działa tu cały samorząd doktorantów, ale faktyczne działania w jego imieniu podejmują organy lub upoważnieni członkowie samorządu doktorantów. Ustawa nie określa wprost co należy rozumieć pod pojęciem „sprawa doktorancka”. Należy zauważyć, że chodzi o kwestie pośrednio lub bezpośrednio dotyczącą praw lub obowiązków doktoranta w aspekcie podmiotowym i przedmiotowym. Natomiast do spraw socjalno-bytowych i kulturalnych należy zaliczyć zwłaszcza kwestie dotyczące pomocy materialnej w formie stypendium socjalnego, zapomogi, stypendium za wyniki w nauce, stypendium na wyżywienie, stypendium mieszkaniowego, a także zagadnień związanych z ubezpieczeniem zdrowotnym odprowadzanym przez uczelnię oraz kwestii przerw wypoczynkowych doktoranta³⁸.

Członkowie samorządu doktorantów delegowani przez właściwe organy samorządu doktorantów, uczestniczą w pracach określonych organów uczelni lub jednostki naukowej (m.in. senatu oraz rad poszczególnych jednostek naukowych), a także w komisjach doktoranckich³⁹. Wynika to wprost z art. 202 ust. 2 PrSzkWyż w zw. z art. 208 ust. 2 PrSzkWyż, zgodnie z którym organy samorządu doktorantów są wyłącznym reprezentantem ogółu doktorantów uczelni. Łączny udział przedstawicieli studentów i doktorantów w senacie nie może być mniejszy niż 20%. Dokładną liczbę przedstawicieli doktorantów, *ergo* przedstawicieli samorządu doktorantów, ustala się w proporcji do liczebności obu samorządów: studenckiego i doktorantów. Ustawa jednak zastrzega, że zarówno doktoranci, jak i studenci, muszą mieć co najmniej jednego przedstawiciela w Senacie⁴⁰. Analogiczne uprawnienie przysługuje

³⁶ Art. 202 ust. 6 zd. 2 PrSzkWyż w zw. z art. 208 ust. 2 PrSzkWyż.

³⁷ Art. 202 ust. 5 *ibidem* w zw. z art. 208 ust. 2 *ibidem*.

³⁸ Art. 199 *ibidem*.

³⁹ Zob. art. 60 *ibidem*.

⁴⁰ Zob. art. 61 ust. 3 *ibidem*; D. Dudek stwierdza jednak, że *lege non distinguente* przepis ten może nasuwać pewną wątpliwość interpretacyjną co do sposobu liczenia udziału studentów i doktorantów. Zob. D. Dudek, [w:] *Prawo o szkolnictwie wyższym. Komentarz...*, s. 256.

w odniesieniu do rad wydziału oraz rad instytutów, względnie innych organów przewidzianych w statucie uczelni.

Dodatkowe, określone kompetencje dla organów samorządu doktorantów przewiduje § 6 ust. 1 i 2, Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 października 2011 r. w sprawie studiów doktoranckich oraz stypendiów doktoranckich, zakładający obligatoryjny udział organu samorządu doktorantów w trybie powoływania kierownika studiów doktoranckich. Powołanie i odwołanie kierownika studiów doktoranckich następuje bowiem po zasięgnięciu opinii właściwego organu samorządu doktorantów, za wyjątkiem sytuacji powołania kierownika pierwszych studiów doktoranckich w jednostce organizacyjnej uczelni lub jednostce naukowej. Przywołany przepis przyznaje *de facto* wyżej wymienione uprawnienia opiniodawcze właściwemu organowi samorządu doktorantów, który jest zobowiązany do wyrażenia opinii w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o jej wydanie. Bezskuteczny upływ terminu do wydania takiej opinii jest jednoznaczny z wyrażeniem opinii pozytywnej⁴¹. Z kolei, zgodnie z § 14 pkt 1 i 3 rozporządzenia, w skład komisji doktoranckiej wchodzi co najmniej trzech członków powoływanych spośród nauczycieli akademickich, w tym kierownik studiów doktoranckich, który pełni funkcję przewodniczącego komisji, a także przedstawiciel doktorantów. Określenie zawarte w rozporządzeniu, przedstawiciel doktorantów, a nie poprawne przedstawiciel samorządu doktorantów, *lege non distinguente*, wydaje się jednak być nietrafne ze względu na brak wystarczającego kryterium ostrości. Przedstawiciel doktorantów jest reprezentantem nie tyle woli samych doktorantów, ale przede wszystkim reprezentantem samorządu doktorantów, czyli ogółu wszystkich doktorantów danej uczelni lub jednostki naukowej, a zgodnie z ustawową zasadą wyłącznej reprezentacji doktorantów przez organy samorządu doktorantów wyrażoną w art. 202 ust. 2 PrSzkWyż w zw. z art. 208 ust. 2 PrSzkWyż, to właśnie przez właściwe organy samorządu doktorantów powinien być powoływany do komisji⁴².

Na podstawie regulacji ustawowej, uczelniane samorządy doktorantów zostały także uprawnione, a w ten sposób jednocześnie zobowiązane, do

⁴¹ § 6 ust. 4 rozporządzenia.

⁴² Zob. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2000 r., sygn. I CZP 29/99, OSNC 2000, nr 7-8, s. 123.

opracowania i promowania kodeksu etyki doktoranta. Zasada taka została wyrażona w art. 202 ust. 1a PrSzkWyż. Należy zatem zauważyć, że regulacja zawarta w art. pozostaje w relacji *superfluum* w odniesieniu do art. 202 ust. 5a PrSzkWyż w zw. z art. 208 ust. 2 PrSzkWyż. Należy się zgodzić z poglądem, że w wyniku nowelizacji ustawą z 19 marca 2011 r., „wprowadzenie tego przepisu powoduje chaos terminologiczny”⁴³. Przepis bowiem nie wskazuje bezpośrednio, że to organy samorządu doktorantów zostały wyposażone w kompetencje opracowania i promowania kodeksu etyki doktoranta, a także nie precyzuje procedury jego weryfikacji. W szczególności należy wyrazić wątpliwość, czy kodeks etyki doktoranta powinien zostać po uprzednim uchwaleniu przez organ uchwałodawczy samorządu doktorantów przedstawiony właściwym organom uczelni do weryfikacji jego zgodności z przepisami prawa. Z drugiej strony ustawa nakłada na samorząd obowiązek promowania wcześniej uchwalonego kodeksu nie wskazując dokładnie na czym ma polegać aktywna rola samorządu, a raczej jego organów, w promocji takiego kodeksu. Przykładowy kodeks etyki doktoranta został natomiast zaprezentowany przez Krajową Reprezentację Doktorantów jako wzorcowy model do opracowania kodeksów na poszczególnych uczelniach⁴⁴.

Na gruncie ustawy zostały także określone źródła finansowania samorządu doktorantów. Zgodnie z art. 202 ust. 8 PrSzkWyż w zw. z art. 208 ust. 2 PrSzkWyż to uczelnia zapewnia środki materialne niezbędne do funkcjonowania organów samorządu doktorantów. W szczególności chodzi tutaj nie tylko o środki przekazane przez ministerstwo, zwłaszcza w ramach dotacji na finansowanie określonych stypendiów, ale także inne środki finansowe, a także odpowiednie pomieszczenie wraz z należytym wyposażeniem odpowiadające potrzebom funkcjonowania organów samorządu⁴⁵. W ramach kompetencji organów uczelni pozostaje zatem badanie i weryfikowanie legalności i zasadności rozdziału takich środków finansowych i ich rozliczenie *ex post* na postawie sprawozdania właściwego organu samorządu doktorantów nie rzadziej niż raz w roku akademickim. Ciężar gatunkowy całokształtu kompetencji finansowych ustawa położyła zatem na organach samorządu

⁴³ P. Telusiewicz, *op. cit.*, s. 990.

⁴⁴ <http://www.krd.orgicm.pl/include/user_file/krd_vii/kodeks_etyki_doktoranta.odt>.

⁴⁵ P. Telusiewicz, *op. cit.*, s. 991.

doktorantów i to do nich należy ponoszenie odpowiedzialności za dysponowanie oznaczonymi środkami materialnymi.

Konkretyzacja uprawnień przyznanych przez ustawę samorządowi doktorantów może odbywać się także w formie podjęcia akcji protestacyjnej lub strajku doktoranckiego przez samorząd doktorantów. Dla poparcia swoich żądań samorząd doktorantów może podjąć taką akcję, w sytuacji gdy wyrażone żądania są przedmiotem sporu zbiorowego i dotyczą istotnych spraw lub interesów doktorantów, przy czym nie naruszają one przepisów obowiązujących w uczelni⁴⁶. Decyzję o przeprowadzeniu akcji protestacyjnej oraz o jej formie podejmuje bezwzględną większością głosów, właściwy organ samorządu doktorantów. O swojej decyzji, organ ten zawiadamia rektora lub kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej nie później niż trzy dni przed rozpoczęciem planowanej akcji protestacyjnej. Z kolei strajk doktorantów polega na powstrzymaniu się od uczęszczania przez doktorantów danej uczelni lub jednostki naukowej na zajęcia z możliwością pozostania w uczelni.

Podobnie jak w przypadku akcji protestacyjnej, strajk może być podjęty wyłącznie przez właściwy samorząd doktorantów, jeżeli wcześniejsze negocjacje z rektorem lub inne niż strajk formy akcji protestacyjnej nie doprowadziły do rozwiązania konfliktu. Organy samorządu doktorantów jako organizator strajku lub innej akcji protestacyjnej są zobowiązane zapewnić taki ich przebieg, aby nie zagrażały zdrowiu lub życiu ludzkiemu, mieniu uczelni lub innych osób, ani nie naruszały praw pracowników uczelni, studentów, a także doktorantów niebiorących udziału w proteście. Zasady udziału w strajku lub innej akcji protestacyjnej określa ustawa, która ustanawia dodatkowo zasadę dobrowolności w udziału w akcji protestacyjnej i w strajku doktorantów. Oprócz tego, ustanowiona została gwarancja, iż obie formy nie stanowią naruszenia obowiązków doktoranta, jeżeli strajk lub inna akcja protestacyjna zostały zorganizowane zgodnie z ustawą.

Uwagi końcowe | Pomimo stosunkowo obszernych regulacji prawnych, a także stale narastającego orzecznictwa w sprawach samorządu doktorantów, należy skonstatować, że samorząd doktorantów jest instytucją młodą, na

⁴⁶ art. 206 ust. 1 PrSzkWyż w zw. z art. 208 ust. 2 PrSzkWyż.

niektórych uniwersytetach i jednostkach naukowych dopiero się rozwijającą. Podstawowymi problemami z którymi muszą zmierzyć się poszczególne samorządy jest konieczność uwzględnienia nowych przepisów prawa w swojej działalności, a także ich egzekwowanie w ramach szerszej społeczności akademickiej. Nie można tutaj nie wspomnieć o możliwości nawiązywania współpracy właśnie z samorządem studenckim. Z kolei, na poziomie uniwersyteckim możliwe jest powoływanie tzw. porozumień samorządów doktorantów, skupiających samorządy z tych samych ośrodków naukowych. Problematyka istoty samorządności doktoranckiej nie została więc w niniejszym artykule całkowicie wyczerpana. Z braku dotychczasowej praktyki nie została szerzej potraktowana instytucja Krajowej Reprezentacji Doktorantów, która to ze względu na przyznane jej określone atrybuty, w tym osobowość prawną, posiada coraz bardziej istotną pozycję w procesie legislacyjnym, w sprawach z zakresu nauki i szkolnictwa wyższego.

**DOKTORANT W STRUKTURZE UNIwersYTETU –
zbiór podstawowych dokumentów**

USTAWA

z dnia 9 kwietnia 1938 r.

o nadaniu Katolickiemu Uniwersytetowi Lubelskiemu pełnych praw państwowych szkół akademickich.

(Dz.U. z dnia 20 kwietnia 1938 r. Nr 27, poz. 242)

Art. 1. Katolickiemu Uniwersytetowi Lubelskiemu nadaje się pełne prawa państwowych szkół akademickich.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

USTAWA

z dnia 14 czerwca 1991 r.

o finansowaniu Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego z budżetu państwa.

(Dz.U. z dnia 8 lipca 1991 r. Nr 61, poz. 259)

Art. 1. Katolicki Uniwersytet Lubelski otrzymuje dotacje i inne środki z budżetu państwa na zasadach określonych dla uczelni publicznych.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia i ma zastosowanie poczynając od roku budżetowego 1992.

USTAWA

z dnia 27 lipca 2005 r.

Prawo o szkolnictwie wyższym

(Dz.U. z 2012 r. Nr 164, poz. 1365 ze zm.),

(tekst jednolity)

WYCIĄG

DZIAŁ I

SYSTEM SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawę stosuje się do publicznych i niepublicznych szkół wyższych.

2. Ustawy nie stosuje się do szkół wyższych i wyższych seminariów duchownych prowadzonych przez kościoły i związki wyznaniowe, z wyjątkiem Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, chyba że ustawa lub umowa między rządem a władzami kościołów lub związków wyznaniowych stanowi inaczej.

Art. 2. 1. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

1) uczelnia – szkołę prowadzącą studia wyższe, utworzoną w sposób określony w ustawie;

3) uczelnia niepubliczna – uczelnię utworzoną przez osobę fizyczną albo osobę prawną niebędącą państwową ani samorządową osobą prawną;

10) studia trzeciego stopnia – studia doktoranckie, prowadzone przez uprawnioną jednostkę organizacyjną uczelni, instytut naukowy Polskiej Akademii Nauk, instytut badawczy lub międzynarodowy instytut naukowy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej utworzony na podstawie odrębnych przepisów, na które są przyjmowani kandydaci posiadający kwalifikacje drugiego stopnia, kończące się uzyskaniem kwalifikacji trzeciego stopnia;

11a) forma studiów – studia stacjonarne i studia niestacjonarne;

12) studia stacjonarne – formę studiów wyższych, w której co najmniej połowa programu kształcenia jest realizowana w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów;

13) studia niestacjonarne – formę studiów wyższych, inną niż studia stacjonarne, wskazaną przez senat uczelni;

14) kierunek studiów – wyodrębnioną część jednego lub kilku obszarów kształcenia, realizowaną w uczelni w sposób określony przez program kształcenia;

18h) kwalifikacje trzeciego stopnia – uzyskanie, w drodze przewodu doktorskiego przeprowadzonego na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, stopnia naukowego doktora w określonej dziedzinie nauki w zakresie dyscypliny nauki lub doktora sztuki określonej dziedziny sztuki w zakresie dyscypliny artystycznej, potwierdzone odpowiednim dyplomem;

18l) doktorant – uczestnika studiów doktoranckich;

22) uczelnia akademicka – uczelnię, w której przynajmniej jedna jednostka organizacyjna posiada uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora;

29) podstawowa jednostka organizacyjna – wydział lub inną jednostkę organizacyjną uczelni określoną w statucie, prowadzącą co najmniej jeden kierunek studiów, studia doktoranckie lub badania co najmniej w jednej dyscyplinie naukowej;

30) nauka i badania naukowe – także odpowiednio – sztukę i twórczość artystyczną;

31) stopień naukowy doktora i stopień naukowy doktora habilitowanego – także odpowiednio – stopień doktora sztuki i stopień doktora habilitowanego sztuki;

Art. 3. 1. Wyras „uniwersytet” może być używany w nazwie uczelni, której jednostki organizacyjne posiadają uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora co najmniej w dziesięciu dyscyplinach, w tym co najmniej po dwa uprawnienia w każdej z następujących grup dziedzin nauki:

1) humanistycznych, prawnych, ekonomicznych lub teologicznych;

2) matematycznych, fizycznych, nauk o Ziemi lub technicznych;

3) biologicznych, medycznych, chemicznych, farmaceutycznych, rolniczych lub weterynaryjnych.

2. Wyrazy „uniwersytet techniczny” mogą być używane w nazwie uczelni, której jednostki organizacyjne posiadają uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora co najmniej w dziesięciu dyscyplinach, w tym co najmniej sześć uprawnień w zakresie nauk technicznych.

3. Wyraz „uniwersytet” uzupełniony innym przymiotnikiem lub przymiotnikami w celu określenia profilu uczelni może być używany w nazwie uczelni, której jednostki organizacyjne posiadają co najmniej sześć uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora, w tym co najmniej cztery w zakresie nauk objętych profilem uczelni.

4. Wyraz „politechnika” może być używany w nazwie uczelni, której jednostki organizacyjne posiadają uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora co najmniej w sześciu dyscyplinach, w tym co najmniej cztery w zakresie nauk technicznych.

5. Wyraz „akademia” może być używany w nazwie uczelni, której jednostki organizacyjne posiadają co najmniej dwa uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora.

Art. 6. 1. Uczelnia ma w szczególności prawo do:

4) prowadzenia kształcenia na studiach pierwszego stopnia, studiach drugiego stopnia, jednolitych studiach magisterskich i studiach doktoranckich zgodnie z przysługującymi jej uprawnieniami, w tym:

a) ustalania warunków przyjęcia na studia, w tym liczby miejsc na kierunkach i formach studiów, z wyjątkiem studiów na kierunkach lekarskim i lekarsko-dentystycznym, w zakresie w jakim mają do nich zastosowanie przepisy wydane na podstawie art. 8 ust. 9,

Art. 28. 1. W celu wspólnego wykonywania zadań, o których mowa w art. 13, w trybie właściwym dla utworzenia uczelni publicznych albo uczelni niepublicznych może być utworzony związek uczelni publicznych albo związek uczelni niepublicznych.

6. Regulamin samorządu studenckiego i samorządu doktorantów związku uczelni określa także zasady działania samorządu studenckiego i samorządu doktorantów tego związku. Przepisy art. 202 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 31. 1. Uczelnia może na podstawie umowy utworzyć centrum naukowe z innymi uczelniami, instytutami naukowymi Polskiej Akademii Nauk oraz instytutami badawczymi, w tym również z zagranicznymi jednostkami naukowymi i instytutami międzynarodowymi prowadzącymi działalność naukowo-badawczą. Centrum naukowe tworzy rektor, wskazując podstawową jednostkę organizacyjną

uczelni, która wchodzi w skład centrum. Uczelnia może również utworzyć centrum naukowe w 3. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa:

2) sposób wykorzystania infrastruktury centrum naukowego oraz zasobów naukowych do prowadzenia wspólnych studiów doktoranckich.

4. Do zadań centrum naukowego należy:

4) współdziałanie w organizowaniu środowiskowych studiów doktoranckich;

Art. 35. 1. Rektor uczelni przedstawia w terminie do dnia 15 października roku następującego po roku sprawozdawczym ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego roczne sprawozdanie z działalności uczelni wraz z informacją dotyczącą obsady kadrowej na prowadzonych kierunkach studiów.

3. Rektor uczelni przekazuje ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego, w terminie miesiąca od podjęcia, uchwały właściwych organów uczelni w sprawach:

5) przyjęcia lub zmiany regulaminu studiów lub regulaminu studiów doktoranckich oraz zasad i trybu przyjmowania na studia i studia doktoranckie wraz z uchwałami odpowiednio uczelnianego organu uchwałodawczego samorządu studenckiego podjętymi na podstawie art. 161 ust. 2 lub uczelnianego organu uchwałodawczego samorządu doktorantów podjętymi na podstawie art. 161 ust. 2 w związku z art. 196 ust. 2.

Art. 43. 1. Osoby niebędące obywatelami polskimi, zwane dalej „cudzoziemcami”, mogą podejmować i odbywać studia, studia doktoranckie oraz inne formy kształcenia, a także uczestniczyć w badaniach naukowych i pracach rozwojowych na zasadach określonych w ustawie, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Na zasadach obowiązujących obywateli polskich mogą podejmować i odbywać kształcenie oraz uczestniczyć w badaniach naukowych i pracach rozwojowych, o których mowa w ust. 1:

1) cudzoziemcy, którym udzielono zezwolenia na osiedlenie się;

1a) (uchylony);

2) cudzoziemcy posiadający status uchodźcy nadany w Rzeczypospolitej Polskiej;

3) cudzoziemcy korzystający z ochrony czasowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

4) pracownicy migrujący, będący obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, a także członkowie ich rodzin, jeżeli mieszkają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

5) cudzoziemcy, którym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielono zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich;

6) cudzoziemcy, którym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielono zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w związku z okolicznością, o której mowa w art. 53 ust. 1 pkt 7, 13 i 14 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2011 r. Nr 264, poz. 1573);

6a) cudzoziemcy, którym udzielono ochrony uzupełniającej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

7) obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej i członkowie ich rodzin, posiadający prawo stałego pobytu.

3. Cudzoziemcy niewymienieni w ust. 2, z zastrzeżeniem ust. 5, mogą podejmować i odbywać kształcenie oraz uczestniczyć w badaniach naukowych i pracach rozwojowych, o których mowa w ust. 1, na podstawie:

- 1) umów międzynarodowych, na zasadach określonych w tych umowach;
- 2) umów zawieranych z podmiotami zagranicznymi przez uczelnie, na zasadach określonych w tych umowach;
- 3) decyzji ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego lub odpowiedniego ministra wskazanego w art. 33 ust. 2;
- 4) decyzji rektora uczelni.

4. Cudzoziemcy, o których mowa w ust. 3, mogą podejmować i odbywać kształcenie oraz uczestniczyć w badaniach naukowych i pracach rozwojowych, o których mowa w ust. 1:

- 1) jako stypendyści strony polskiej;
- 2) na zasadach odpłatności;
- 3) bez odpłatności i świadczeń stypendialnych;
- 4) jako stypendyści strony wysyłającej, bez ponoszenia opłat za naukę;
- 5) jako stypendyści uczelni.

5. Obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i członkowie ich rodzin, posiadający środki finansowe niezbędne na pokrycie kosztów utrzymania podczas studiów, mogą podejmować i odbywać studia wyższe, studia doktoranckie oraz inne formy kształcenia, a także uczestniczyć w badaniach naukowych i pracach rozwojowych na zasadach obowiązujących obywateli polskich, z tym że osobom tym nie przysługuje prawo do stypendium socjalnego, stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych i zapomóg, albo na zasadach określonych w ust. 3 i 4.

5a. Posiadacze ważnej Karty Polaka mogą podejmować studia wyższe, studia doktoranckie oraz inne formy kształcenia, a także uczestniczyć w badaniach naukowych i pracach rozwojowych na zasadach obowiązujących obywateli polskich albo na zasadach określonych w ust. 3 i 4.

6. Za członków rodzin osób, o których mowa w ust. 2 pkt 4 i 7 oraz w ust. 5, uważa się osoby wymienione w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin.

6a. Rektor uczelni niezwłocznie informuje ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego oraz Komendanta Głównego Straży Granicznej o:

- 1) przyjęciu na studia cudzoziemców, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i 4;
- 2) niepodjęciu kształcenia przez cudzoziemców, o których mowa w ust. 3, lub skreśleniu ich z listy studentów, podając imię i nazwisko, datę urodzenia, adres stałego zamieszkania, informacje o posiadaniu Karty Polaka lub spełnieniu wymagań określonych w art. 5 ust. 1-3 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. z 2004 r. Nr 53, poz. 532, z późn. zm.³⁾).

6b. Rektor przekazuje ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego, w terminie do 15 stycznia każdego roku, wykazy cudzoziemców, o których mowa w ust. 3 i 4, sporządzone według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku, ze wskazaniem osób posiadających Kartę Polaka lub spełniających wymagania określone w art. 5 ust. 1-3 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji, zawierające: imię i nazwisko cudzoziemca, państwo zamieszkania, kierunek i rok studiów lub inny rodzaj kształcenia oraz jednostkę organizacyjną uczelni, w której cudzoziemiec odbywa kształcenie, a także warunki finansowe kształcenia.

7. Cudzoziemcy, którzy spełniają wymagania określone w art. 5 ust. 1-3 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji i studiujący w kraju swojego zamieszkania, mogą być stypendystami, o których mowa w ust. 4 pkt 1.

8. Stypendystom, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i ust. 7, stypendia przyznaje oraz ustala ich wysokość minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego lub, odpowiednio, minister wskazany w art. 33 ust. 2.

9. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego oraz odpowiednio ministrowie wskazani w art. 33 ust. 2 podają do wiadomości w wydawanych przez siebie dziennikach urzędowych limit stypendiów dla osób, do których ma zastosowanie ust. 3 pkt 1 i 3, w tym, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, limit stypendiów dla osób określonych w ust. 7.

Art. 44. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określa, w drodze rozporządzenia:

1) formy studiów i szkoleń, na które mogą być przyjmowani cudzoziemcy,
2) wymagania, jakie muszą spełniać cudzoziemcy ubiegający się o przyjęcie na studia, studia doktoranckie i szkolenia lub o uczestniczenie w badaniach naukowych i pracach rozwojowych, uwzględniając poziom wykształcenia odpowiedni do podjęcia danej formy studiów lub szkolenia, stan zdrowia i predyspozycje do studiów na określonych kierunkach oraz rodzaje dokumentów, które są obowiązani przedstawić,

3) sposób ustalania wysokości stypendiów przyznawanych w ramach limitu, o którym mowa w art. 43 ust. 9, przyjmując za podstawę minimalną stawkę wynagrodzenia zasadniczego asystenta zatrudnionego w uczelni oraz tryb ich przyznawania, wypłacania, zawieszania i cofania,

4) sposób ustalania w uczelniach publicznych odpłatności za studia, studia doktoranckie, szkolenia i uczestniczenie w badaniach naukowych i pracach rozwojowych, uwzględniając planowane koszty kształcenia, możliwość obniżania i zwalniania z opłat i organy uprawnione do podejmowania decyzji w tych sprawach oraz sposób wnoszenia opłat i przypadki, w których opłaty podlegają zwrotowi – mając na uwadze zapewnienie możliwie szerokiego dostępu do kształcenia i prowadzenia badań naukowych na terenie Rzeczypospolitej Polskiej oraz urzeczywistnienie zasady równego traktowania.

DZIAŁ II USTRÓJ UCZELNI

Rozdział 2 Organy uczelni

Art. 60. 1. Organami kolegialnymi uczelni publicznej są senat i rady podstawowych jednostek organizacyjnych, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Statut publicznej uczelni może przewidywać zamiast lub obok senatu inny organ kolegialny.

9. W organach kolegialnych uczelni i organach wyborczych uczelni publicznej są reprezentowani nauczyciele akademicki, doktoranci, studenci oraz pracownicy niebędący nauczycielami akademickimi.

Art. 61. 1. Skład senatu uczelni określa statut.

2. Statut uczelni publicznej określa tryb wyboru i procentowy udział w składzie senatu przedstawicieli nauczycieli akademickich, doktorantów, studentów oraz pracowników niebędących nauczycielami akademickimi, z uwzględnieniem ust. 3.

3. Udział przedstawicieli studentów i doktorantów w senacie uczelni nie może być mniejszy niż 20%. Liczbę przedstawicieli studentów i doktorantów ustala się proporcjonalnie do liczebności obu tych grup w uczelni, z tym że studenci i doktoranci są reprezentowani co najmniej przez jednego przedstawiciela każdej z tych grup.

Art. 65. 1. Uchwały senatu uczelni publicznej podjęte w zakresie kompetencji stanowiących są wiążące dla innych organów uczelni publicznej, jej pracowników, doktorantów i studentów.

Art. 66. 1. Rektor kieruje działalnością uczelni i reprezentuje ją na zewnątrz, jest przełożonym pracowników, studentów i doktorantów uczelni.

Art. 67. 1. Skład rady podstawowej jednostki organizacyjnej określa statut.

3. Statut określa tryb wyboru i procentowy udział w składzie rady podstawowej jednostki organizacyjnej przedstawicieli nauczycieli akademickich, doktorantów, studentów oraz pracowników niebędących nauczycielami akademickimi jednostki, z uwzględnieniem ust. 4 i 5.

4. Udział przedstawicieli studentów i doktorantów w radzie podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni nie może być mniejszy niż 20%. Liczbę przedstawicieli studentów i doktorantów ustala się proporcjonalnie do liczebności obu tych grup w podstawowej jednostce organizacyjnej, z tym że studenci i doktoranci są reprezentowani co najmniej przez jednego przedstawiciela każdej z tych grup.

Art. 68. 1. Do kompetencji rady podstawowej jednostki organizacyjnej należy w szczególności:

3) uchwalanie, po zasięgnięciu opinii właściwego organu samorządu doktorantów, zgodnie z wytycznymi ustalonymi przez senat uczelni publicznej lub organ kolegalny uczelni niepublicznej, planów i programów studiów doktoranckich;

3. Uchwały rady podstawowej jednostki organizacyjnej w sprawach należących do jej kompetencji są wiążące dla kierownika, pracowników, doktorantów i studentów tej jednostki.

Art. 71. 1. Statut uczelni publicznej określa skład kolegium elektorów oraz tryb wyboru jego członków, tryb wyboru organów jednoosobowych, przedstawicieli do organów kolegalnych oraz osób pełniących inne funkcje z wyboru, z zachowaniem następujących zasad:

1) jednoosobowe organy są wybierane przez kolegia elektorów; nie mniej niż 20% składu kolegium elektorów stanowią przedstawiciele studentów i doktorantów; liczbę przedstawicieli studentów i doktorantów ustala się proporcjonalnie do liczebności obu tych grup odpowiednio w uczelni lub jednostce organizacyjnej, z tym że studenci i doktoranci są reprezentowani co najmniej przez jednego przedstawiciela każdej z tych grup;

2) czynne prawo wyborcze przysługuje nauczycielom akademickim zatrudnionym w uczelni jako podstawowym miejscu pracy, pracownikom niebędącym nauczycielami akademickimi, studentom oraz doktorantom;

3) bierne prawo wyborcze przysługuje nauczycielom akademickim zatrudnionym w uczelni jako podstawowym miejscu pracy, którzy nie ukończyli sześćdziesiątego piątego roku życia, a w przypadku osób posiadających tytuł profe-

sora – siedemdziesiątego roku życia, pracownikom niebędącym nauczycielami akademickimi, zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy, studentom oraz doktorantom;

4) każdy wyborca, o którym mowa w pkt 2, ma prawo do zgłaszania kandydatów;

5) głosowanie jest tajne;

6) wybór uważa się za dokonany, jeżeli kandydat uzyskał więcej niż połowę ważnych głosów, chyba że statut uczelni wymaga innej większości kwalifikowanej;

7) czas i miejsce wyborów podaje się do wiadomości w takim terminie i w taki sposób, aby wyborca miał możliwość wzięcia udziału w wyborach;

8) wybory przeprowadzają komisje wyborcze, powołane w trybie określonym w statucie.

2. Tryb wyboru oraz czas trwania kadencji przedstawicieli studentów i doktorantów określają odpowiednio regulamin samorządu studenckiego i regulamin samorządu doktorantów.

Art. 75. 1. Prorektorzy w uczelni publicznej są powoływani w drodze wyborów albo w drodze konkursu. Sposób powoływania prorektorów, ich liczbę, szczególne wymagania kwalifikacyjne oraz warunki, zasady i tryb przeprowadzania konkursu określa statut. Warunkiem pełnienia funkcji prorektora jest zatrudnienie w uczelni jako podstawowym miejscu pracy.

3. Osoba kandydująca na prorektora do spraw studenckich musi uzyskać zgodę większości przedstawicieli studentów i doktorantów w organie dokonującym wyboru lub w komisji rozstrzygającej konkurs. Niezajęcie stanowiska w terminie wskazanym w statucie uważa się za wyrażenie zgody.

Art. 76. 1. W uczelni publicznej kierownik podstawowej jednostki organizacyjnej lub jego zastępcy są powoływani w drodze wyborów albo w drodze konkursu.

6. Jeżeli statut przewiduje powoływanie kierowników podstawowych jednostek organizacyjnych i ich zastępców, kandydatura zastępcy kierownika właściwego do spraw studenckich wymaga zgody organu samorządu studenckiego lub organu samorządu doktorantów danej jednostki organizacyjnej, wskazanego w regulaminie samorządu studenckiego i samorządu doktorantów. Jeżeli sa-

morząd studencki i samorząd doktorantów nie zajmą stanowiska w tej sprawie w terminie siedmiu dni, kandydaturę uważa się za przyjętą.

Art. 78. 1. Rektor i prorektor uczelni publicznej powołani w drodze wyborów mogą być odwołani przez organ, który dokonał wyboru, a w przypadku rektora i prorektora powołanych w drodze konkursu przez senat uczelni kwalifikowaną większością dwóch trzecich statutowego składu senatu, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6.

2. Wniosek o odwołanie rektora może być zgłoszony przez co najmniej połowę statutowego składu senatu uczelni. Wniosek o odwołanie prorektora może być zgłoszony przez rektora, a pisemny wniosek o odwołanie prorektora właściwego do spraw studenckich może być zgłoszony również przez co najmniej trzy czwarte przedstawicieli studentów i doktorantów wchodzących w skład senatu.

Rozdział 3

Organizacja uczelni

Art. 84a. 1. Podstawowa jednostka organizacyjna uczelni lub centrum naukowe działające w strukturze uczelni, prowadzące badania naukowe na najwyższym poziomie w określonej dziedzinie nauki, powiązane z prowadzonymi studiami doktoranckimi o najwyższej jakości, mogą uzyskać status Krajowego Naukowego Ośrodka Wiodącego, zwanego dalej „KNOW”.

2. Status KNOW może uzyskać również centrum naukowe, o którym mowa w art. 31 ust. 1, i konsorcjum naukowe, o którym mowa w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, jeżeli prowadzą studia doktoranckie wspólnie z jednostką organizacyjną uczelni.

Art. 86c. Senat, a w przypadku uczelni niepublicznej organ wskazany w statucie, uchwała regulamin zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi oraz prawami własności przemysłowej oraz zasad komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych, który określa:

1) prawa i obowiązki uczelni, pracowników oraz studentów i doktorantów w zakresie ochrony i korzystania z praw autorskich i praw pokrewnych oraz praw własności przemysłowej;

Art. 88. 1. W uczelni działa system biblioteczno-informacyjny, którego podstawę stanowi biblioteka. Organizację i funkcjonowanie systemu biblioteczno-informacyjnego uczelni, w tym zasady korzystania z niego przez osoby niebędące pracownikami, doktorantami lub studentami uczelni, określa statut.

Rozdział 4

Mienie i finanse uczelni

Art. 94. 1. Z budżetu państwa uczelnia publiczna otrzymuje dotacje na:

1) zadania związane z kształceniem studentów studiów stacjonarnych, w tym studentów, o których mowa w art. 99 ust. 1a, z wyłączeniem kształcenia, o którym mowa w art. 99 ust. 1 pkt 1a, kształceniem uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich i kadr naukowych oraz utrzymaniem uczelni, w tym na remonty;

7) zadania związane z bezzwrotną pomocą materialną dla studentów w zakresie określonym w art. 173 ust. 1 oraz dla doktorantów w zakresie określonym w art. 199 ust. 1;

10) dofinansowanie lub finansowanie kosztów realizacji inwestycji, w tym służących kształceniu studentów i doktorantów, będących osobami niepełnosprawnymi – realizowanych w szczególności z udziałem z budżetu państwa, państwowych funduszy celowych lub środków rozwojowych pochodzących z Unii Europejskiej lub z innych źródeł zagranicznych, o których mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 712 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2011 r. Nr 279, poz. 1644);

11) zadania związane ze stwarzaniem studentom i doktorantom, będącym osobami niepełnosprawnymi warunków do pełnego udziału w procesie kształcenia.

2. Uczelnia publiczna w ramach dotacji na pomoc materialną dla studentów i doktorantów, o której mowa w ust. 1 pkt 7, może dofinansować remonty domów oraz stołówek studenckich.

Art. 94b. 1. W budżecie państwa jest określana dotacja podmiotowa na dofinansowanie zadań projakościowych, przeznaczona na:

1) dofinansowanie jednostek organizacyjnych mających status KNOW, w tym z tytułu dodatku do wynagrodzenia dla pracowników oraz specjalnych stypen-

diów naukowych dla uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich oraz specjalnych stypendiów naukowych dla studentów;

4) finansowanie zadań związanych z kształceniem uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich prowadzonych w uczelniach niepublicznych; dotacja nie przysługuje:

a) jeżeli wydano prawomocną decyzję o cofnięciu uprawnienia do prowadzenia w danej uczelni jednego z kierunków studiów w okresie ostatnich pięciu lat lub

b) istnieje zagrożenie ciągłości finansowania uczelni;

5) finansowanie zwiększenia wysokości stypendiów doktoranckich, o których mowa w art. 200a, dla 30% najlepszych doktorantów, w uczelniach publicznych i niepublicznych.

2. Zadania określone w ust. 1 pkt 3 są finansowane w drodze konkursu.

3. Wydatki budżetu państwa planowane na dotację, o której mowa w ust. 1, są waloryzowane corocznie co najmniej o średnioroczny wskaźnik, o którym mowa w art. 93 ust. 2.

4. Dotacja, o której mowa w ust. 1, jest udzielana z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

Art. 94c. Środki finansowe przyznawane na finansowanie zadań, określonych w art. 94 ust. 1 pkt 1-9 i 11 oraz art. 94b ust. 1 są przekazywane w formie dotacji podmiotowej, a środki finansowe na dofinansowanie lub finansowanie kosztów realizacji inwestycji, a także zakupów środków trwałych służących kształceniu studentów i doktorantów, będących osobami niepełnosprawnymi, określone w art. 94 ust. 1 pkt 10 są przekazywane w formie dotacji celowej.

Art. 95. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb występowania przez uczelnie niepubliczne o dotacje, o których mowa w art. 94, oraz sposób kontroli ich wykorzystania, uwzględniając jakość kształcenia w uczelni, liczbę nauczycieli akademickich, dla których uczelnia jest podstawowym miejscem pracy, liczbę kształconych w uczelni studentów studiów stacjonarnych i uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich, zaangażowanie własnych środków w rozwój bazy materialnej uczelni oraz osiągnięcia uczelni w dotychczasowym kształceniu.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego przyznaje dotacje, o których mowa w art. 94 ust. 1, 4 i 5, określając ich wysokość i przeznaczenie. Dotacje, o których mowa w art. 94 ust. 3, przyznaje właściwy minister wymieniony w art. 94 ust. 3, określając ich wysokość i przeznaczenie.

Art. 96. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

1) sposób i tryb ustalania wskaźników kosztochłonności dla poszczególnych kierunków studiów stacjonarnych pierwszego i drugiego stopnia jednolitych studiów magisterskich oraz obszarów kształcenia, a także dla stacjonarnych studiów doktoranckich w poszczególnych dziedzinach nauki, mając na uwadze warunki związane z prowadzeniem tych studiów,

2) sposób podziału dotacji, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 7 i ust. 4 oraz art. 94a, biorąc pod uwagę w szczególności liczbę studentów i doktorantów, w tym znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej oraz liczbę studentów i doktorantów, będących osobami niepełnosprawnymi,

3) tryb udzielania oraz zasady i tryb rozliczania dotacji, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 10 – aby zapewnić efektywne wydatkowanie tych środków, z uwzględnieniem jakości kształcenia.

Art. 96a. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, sposób podziału i tryb przekazywania podmiotowej dotacji na dofinansowanie zadań projakościowych, o których mowa w art. 94b ust. 1, biorąc pod uwagę:

1) w zakresie zadań, o których mowa w art. 94b ust. 1 pkt 1 – możliwość ich dofinansowania przez okres pięciu lat oraz przedłużenia dofinansowania na kolejny okres pięciu lat, uwzględniając dane o liczbie pracowników, w tym nauczycieli akademickich, doktorantów i studentów w jednostkach organizacyjnych mających status KNOW,

2) w zakresie zadań, o których mowa w art. 94b ust. 1 pkt 2 – możliwość dofinansowania nie więcej niż dwudziestu pięciu podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni przez okres trzech lat, uwzględniając dane o liczbie nauczycieli akademickich, studentów i doktorantów w jednostkach organizacyjnych posiadających ocenę wyróżniającą Komisji,

3) w zakresie zadań, o których mowa w art. 94b ust. 1 pkt 3 – poprawę jakości kształcenia oraz restrukturyzację organizacyjną i programową zgodną z Krajowymi Ramami Kwalifikacji,

4) w zakresie zadań, o których mowa w art. 94b ust. 1 pkt 4 – dane o liczbie doktorantów na stacjonarnych studiach doktoranckich, dane o wynikach oceny kształcenia na kierunkach studiów, dokonanej przez Komisję, uwzględniając zaprzestanie finansowania w przypadku uzyskania przez uczelnię niepubliczną lub jej podstawową jednostkę organizacyjną negatywnej oceny programowej,

5) w zakresie zadań, o których mowa w art. 94b ust. 1 pkt 5 – możliwość zwiększania stypendiów doktoranckich – uwzględniając jakość badań naukowych i kształcenia oraz stopień ich konkurencyjności w skali międzynarodowej.

Art. 99. 1. Uczelnia publiczna może pobierać opłaty za świadczone usługi edukacyjne związane z:

1) kształceniem studentów na studiach niestacjonarnych oraz uczestników niestacjonarnych studiów doktoranckich;

2) powtarzaniem określonych zajęć na studiach stacjonarnych oraz stacjonarnych studiach doktoranckich z powodu niezadowolających wyników w nauce;

2. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, ustala rektor uczelni publicznej, z tym że opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 1a i 2, nie mogą przekraczać kosztów ponoszonych w zakresie niezbędnym do uruchomienia i prowadzenia w danej uczelni, odpowiednio studiów lub studiów doktoranckich, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 1a, oraz zajęć na studiach i studiach doktoranckich, o których mowa w ust. 1 pkt 2, z uwzględnieniem kosztów przygotowania i wdrażania strategii rozwoju uczelni, w szczególności rozwoju kadr naukowych i infrastruktury dydaktyczno-naukowej, w tym amortyzacji i remontów.

3. Senat uczelni publicznej określa zasady pobierania opłat, wiążące rektora przy zawieraniu umów ze studentem, o których mowa w art. 160 ust. 3, oraz tryb i warunki zwalniania – w całości lub części – z tych opłat studentów lub doktorantów, w szczególności osiągających wybitne wyniki w nauce, a także tych, którzy znaleźli się w trudnej sytuacji materialnej.

4. Zasady pobierania opłat i wysokość opłat w uczelni niepublicznej określa organ wskazany w statucie, z tym że opłaty za świadczone usługi edukacyjne związane z kształceniem studentów na studiach i studiach doktoranckich oraz opłaty związane z powtarzaniem określonych zajęć na studiach i studiach doktoranckich nie mogą przekraczać kosztów ponoszonych w zakresie niezbędnym do uruchomienia i prowadzenia w danej uczelni, odpowiednio studiów lub studiów doktoranckich

oraz zajęć na studiach lub studiach doktoranckich, z uwzględnieniem kosztów przygotowania i wdrażania strategii rozwoju uczelni, w szczególności rozwoju kadr naukowych i infrastruktury dydaktyczno-naukowej, w tym amortyzacji i remontów.

Art. 103. 1. Uczelnia tworzy fundusz pomocy materialnej dla studentów i doktorantów.

2. Fundusz, o którym mowa w ust. 1, tworzy się z:

- 1) dotacji, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 7 i ust. 4, z wyłączeniem środków na stypendia ministra, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt 4;
- 2) opłat za korzystanie z domu studenckiego;
- 3) opłat za korzystanie ze stołówki studenckiej;
- 4) innych przychodów, w tym z opłat za wynajem pomieszczeń w domach i stołówkach studenckich.

3. Fundusz pomocy materialnej dla studentów i doktorantów w części, o której mowa w ust. 2 pkt 1, przeznacza się na wypłaty stypendiów i zapomóg, a w przypadku uczelni publicznej także na remonty domów oraz stołówek studenckich. Dotacja przeznaczona na pomoc materialną dla doktorantów nie może być mniejsza niż wynika to z proporcji liczby doktorantów do liczby studentów oraz nie większa niż 6% wysokości dotacji określonej w ust. 2 pkt 1.

4. Fundusz pomocy materialnej dla studentów i doktorantów w części, o której mowa w ust. 2 pkt 2-4, przeznacza się na pokrycie kosztów utrzymania domów i stołówek studenckich, a w przypadku uczelni publicznej także na wynagrodzenia pracowników uczelni zatrudnionych w tych domach i stołówkach oraz na odpis na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych dla tych pracowników, o którym mowa w art. 157.

5. Fundusz pomocy materialnej dla studentów i doktorantów w części, o której mowa w ust. 2 pkt 2-4, może być również przeznaczony na wypłatę stypendiów i zapomóg oraz remonty i modernizację domów i stołówek studenckich.

6. Fundusz pomocy materialnej dla studentów i doktorantów, w części nieprzekraczającej w danym roku budżetowym 0,2% dotacji, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 7 i ust. 4, może być przeznaczony na pokrywanie kosztów realizacji zadań związanych z przyznawaniem i wypłacaniem stypendiów i zapomóg dla studentów i doktorantów, ponoszonych przez uczelnię.

7. Niewykorzystane w danym roku budżetowym środki funduszu pomocy materialnej dla studentów i doktorantów pochodzące ze źródła, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, przechodzą na rok następny do wykorzystania na cele określone w ust. 3, a środki pochodzące ze źródeł określonych w ust. 2 pkt 2-4, na cele określone w ust. 4 i 5.

Art. 103a. Przepis art. 103 stosuje się odpowiednio do jednostek naukowych prowadzących studia doktoranckie.

Art. 104. 1. Uczelnia może utworzyć, ze środków innych niż określone w art. 94 ust. 1 i 6, własny fundusz stypendialny na stypendia dla pracowników i studentów oraz doktorantów. Stypendia z tego funduszu mogą być przyznawane, jeżeli statut uczelni tak stanowi, niezależnie od stypendiów, o których mowa w art. 173 ust. 1 oraz w art. 199 ust. 1.

2. Stypendia, o których mowa w ust. 1, są przyznawane studentom i doktorantom w uzgodnieniu odpowiednio z uczelnianym organem wykonawczym samorządu studenckiego wskazanym w regulaminie samorządu studenckiego lub z uczelnianym organem wykonawczym samorządu doktorantów wskazanym w regulaminie samorządu doktorantów.

DZIAŁ III PRACOWNICY UCZELNI

Rozdział 2 Stosunek pracy pracowników uczelni

Art. 132. 1. Wszyscy nauczyciele akademicki podlegają okresowej ocenie, w szczególności w zakresie należytego wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 111, oraz przestrzegania prawa autorskiego i praw pokrewnych, a także prawa własności przemysłowej.

2. Oceny dokonuje podmiot wskazany w statucie uczelni, nie rzadziej niż raz na dwa lata lub na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej, w której nauczyciel akademicki jest zatrudniony. Oceny nauczyciela akademickiego posiadającego

tytuł naukowy profesora, zatrudnionego na podstawie mianowania, dokonuje się nie rzadziej niż raz na cztery lata. Kryteria oceny oraz tryb jej dokonywania, z uwzględnieniem możliwości zasięgania opinii ekspertów spoza uczelni, określa statut.

3. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, przy dokonywaniu oceny nauczyciela akademickiego w zakresie wypełniania przez niego obowiązków dydaktycznych uwzględnia ocenę przedstawianą przez studentów i doktorantów, po zakończeniu każdego cyklu zajęć dydaktycznych. Zasady dokonywania tej oceny i sposób jej wykorzystania określa statut uczelni.

Art. 173. 1. Student może ubiegać się o pomoc materialną ze środków przeznaczonych na ten cel w budżecie państwa w formie:

- 1) stypendium socjalnego;
- 2) stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych;
- 3) stypendium rektora dla najlepszych studentów;
- 4) stypendium ministra za wybitne osiągnięcia;
- 8) zapomogi.

2. Student może ubiegać się o zakwaterowanie w domu studenckim uczelni lub wyżywienie w stołówce studenckiej uczelni.

3. Student może ubiegać się o zakwaterowanie w domu studenckim uczelni małżonka i dziecka.

Art. 174. 1. Świadczenia, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1-3 i 8, przyznaje się ze środków funduszu pomocy materialnej dla studentów i doktorantów, o którym mowa w art. 103.

2. Rektor w porozumieniu z uczelnianym organem samorządu studenckiego i uczelnianym organem samorządu doktorantów dokonuje podziału dotacji, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 7 i ust. 4.

3. W nowo utworzonej uczelni podziału funduszu dokonuje na okres roku rektor.

4. Środki z dotacji, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 7 i ust. 4, przeznaczone na stypendia rektora dla najlepszych studentów przyznawane w liczbie nie większej niż 10% liczby studentów każdego kierunku studiów prowadzonego

w uczelni stanowią nie więcej niż 40% środków przeznaczonych łącznie na stypendia rektora dla najlepszych studentów, stypendia socjalne oraz zapomogi.

Art. 188. 1a. Jednostki samorządu terytorialnego mogą podjąć decyzję o przyznaniu ulgi w opłatach za przejazdy publicznymi środkami komunikacji miejskiej dla doktorantów.

DZIAŁ IV STUDIA I STUDENCI

Rozdział 3 Studia doktoranckie

Art. 195. 1. Jednostki organizacyjne uczelni oraz jednostki naukowe posiadające uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego albo co najmniej dwa uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora mogą prowadzić studia doktoranckie w zakresie dyscyplin odpowiadających tym uprawnieniom.

2. Studia doktoranckie mogą być studiami środowiskowymi, prowadzonymi przez jednostki organizacyjne uczelni oraz jednostki naukowe. Zadania poszczególnych jednostek oraz sposób finansowania studiów doktoranckich określają umowy zawarte między tymi jednostkami.

3. Przepisy art. 164 stosuje się odpowiednio do doktorantów i studiów doktoranckich prowadzonych w jednostkach organizacyjnych uczelni oraz jednostkach naukowych.

4. Studia doktoranckie są prowadzone jako studia stacjonarne lub niestacjonarne.

5. Więcej niż połowa programu stacjonarnych studiów doktoranckich wymaga obecności uczestników tych studiów w prowadzącej je jednostce organizacyjnej i jest realizowana w formie zajęć dydaktycznych i pracy naukowej wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich lub opiekunów naukowych i doktorantów. Organizacja niestacjonarnych studiów doktoranckich zapewnia możliwość odbywania studiów doktoranckich osobom zatrudnionym w ramach stosunku pracy.

6. Studia doktoranckie w uczelni są tworzone przez rektora na wniosek rady jednostki organizacyjnej, a w jednostkach naukowych – przez dyrektora jednostki na wniosek rady naukowej jednostki naukowej.
7. Nadzór merytoryczny nad studiami doktoranckimi sprawuje rada jednostki organizacyjnej uczelni albo rada naukowa jednostki naukowej prowadzącej te studia.
8. Stacjonarne studia doktoranckie w uczelniach publicznych oraz w publicznych jednostkach naukowych są bezpłatne.
9. Niestacjonarne studia doktoranckie mogą być odpłatne. Wysokość opłat nieprzekraczającą kosztów kształcenia ustala rektor uczelni lub dyrektor jednostki naukowej, w której są prowadzone te studia.
10. Warunki odpłatności za studia doktoranckie określa umowa zawarta, w formie pisemnej, między uczelnią lub jednostką naukową a doktorantem.

Art. 196. 1. Do studiowania na studiach doktoranckich może być dopuszczona osoba, która posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny.

2. Rekrutacja na bezpłatne studia doktoranckie odbywa się w drodze konkursu. Warunki i tryb rekrutacji na studia doktoranckie oraz ich formy określa w uczelni senat, a w jednostce naukowej – rada naukowa jednostki. Przepis art. 169 ust. 5 stosuje się odpowiednio. Uchwałę podaje się do publicznej wiadomości nie później niż do dnia 30 kwietnia roku kalendarzowego, w którym rozpoczyna się rok akademicki, którego uchwała dotyczy.
3. Rekrutację przeprowadzają komisje rekrutacyjne powołane przez kierownika jednostki organizacyjnej uczelni lub dyrektora jednostki naukowej. Komisje rekrutacyjne podejmują decyzje w sprawach przyjęcia na studia doktoranckie.
4. Od decyzji komisji rekrutacyjnej służy odwołanie, w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji, odpowiednio do rektora lub dyrektora jednostki naukowej. Podstawą odwołania może być jedynie wskazanie naruszenia warunków i trybu rekrutacji na studia doktoranckie, o których mowa w ust. 2. Decyzja rektora lub dyrektora jednostki naukowej jest ostateczna.
5. Wyniki postępowania rekrutacyjnego są jawne.

6. Organizację i tok studiów doktoranckich w zakresie nieuregulowanym w ustawie oraz w odrębnych przepisach określa regulamin studiów doktoranckich. Regulamin uchwała w uczelni senat, a w jednostce naukowej – rada naukowa, co najmniej na pięć miesięcy przed rozpoczęciem zajęć. Do uchwalania regulaminu stosuje się odpowiednio przepisy art. 161 i 162.

Art. 196a. Osoba przyjęta na studia doktoranckie nabywa prawa doktoranta z chwilą złożenia ślubowania, którego treść określa statut uczelni albo jednostki naukowej.

Art. 197. 1. Doktorant jest obowiązany postępować zgodnie z treścią ślubowania i regulaminem studiów doktoranckich. Przepis art. 189 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Do podstawowych obowiązków doktorantów, poza obowiązkami określonymi zgodnie z ust. 1, należy realizowanie programu studiów doktoranckich oraz prowadzenie badań naukowych i składanie sprawozdań z ich przebiegu.

3. Uczestnicy studiów doktoranckich prowadzonych w uczelni mają także obowiązek odbywania praktyk zawodowych w formie prowadzenia zajęć dydaktycznych lub uczestniczenia w ich prowadzeniu. Maksymalny wymiar zajęć dydaktycznych prowadzonych przez doktorantów nie może przekraczać dziewięćdziesięciu godzin rocznie.

4. Doktoranci, którzy nie wywiązują się z obowiązków, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą zostać skreśleni z listy uczestników studiów doktoranckich. Decyzję o skreśleniu podejmuje kierownik studiów.

5. Od decyzji, o której mowa w ust. 4, służy odwołanie odpowiednio do rektora albo dyrektora jednostki naukowej prowadzącej studia. Decyzja rektora albo dyrektora jednostki jest ostateczna.

Art. 198. 1. Doktoranci mają prawo do przerw wypoczynkowych w wymiarze nieprzekraczającym ośmiu tygodni w ciągu roku, które powinny być wykorzystane w okresie wolnym od zajęć dydaktycznych.

2. Doktoranci mają prawo do ubezpieczenia społecznego i powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

3. Doktorantowi, po uzyskaniu stopnia doktora, okres odbywania studiów doktoranckich, nie dłuższy niż cztery lata, zalicza się do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

4. Doktorantowi, po uzyskaniu stopnia doktora, do okresu, o którym mowa w ust. 3, zalicza się również okres odbywania stacjonarnych studiów doktoranckich, jeżeli zostały one przerwane z powodu podjęcia zatrudnienia w charakterze nauczyciela akademickiego lub pracownika naukowego w instytucjach naukowych.

Art. 199. 1. Doktorant może otrzymać pomoc materialną w formie:

- 1) stypendium socjalnego;
- 2) zapomogi;
- 3) stypendium dla najlepszych doktorantów;
- 4) stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych;
- 5) stypendium ministra za wybitne osiągnięcia.

2. Świadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1-4, przyznaje się ze środków funduszu pomocy materialnej dla studentów i doktorantów, o którym mowa w art. 103, na zasadach określonych przez rektora w uzgodnieniu z uczelnianym organem samorządu doktorantów.

3. W przypadku studiów doktoranckich prowadzonych w jednostce naukowej świadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1-4, przyznaje się ze środków funduszu pomocy materialnej dla doktorantów, o której mowa w art. 103, na zasadach określonych przez dyrektora jednostki w uzgodnieniu z samorządem doktorantów.

4. Do przyznawania świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1-4, stosuje się odpowiednio przepisy o pomocy materialnej dla studentów, z wyłączeniem art. 174 ust. 4 oraz z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Stypendium, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, może być przyznane:

1) na pierwszym roku studiów doktoranckich – doktorantowi, który osiągnął bardzo dobre wyniki w postępowaniu rekrutacyjnym;

2) na drugim roku i kolejnych latach studiów doktoranckich – doktorantowi, który w roku akademickim poprzedzającym przyznanie stypendium spełnił łącznie następujące warunki:

- a) uzyskał bardzo dobre lub dobre wyniki egzaminów objętych programem studiów doktoranckich,

- b) wykazał się postępami w pracy naukowej i przygotowywaniu rozprawy doktorskiej,
- c) podczas studiów doktoranckich prowadzonych przez uczelnię wykazał się szczególnym zaangażowaniem w pracy dydaktycznej.

Art. 199a. Jednostki samorządu terytorialnego mogą przyznawać pomoc materialną dla doktorantów na zasadach określonych w art. 173a.

Art. 199b. Stypendia naukowe dla doktorantów mogą być przyznawane przez osoby fizyczne lub osoby prawne niebędące państwowymi ani samorządowymi osobami prawnymi na zasadach określonych w art. 173b.

Art. 199c. 1. Stypendia ministra za wybitne osiągnięcia są przyznawane doktorantom przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego na wniosek rektora uczelni zaopiniowany przez radę podstawowej jednostki organizacyjnej, a w przypadku uczelni nieposiadającej podstawowej jednostki organizacyjnej – przez senat uczelni.

2. Wniosek o przyznanie stypendium, o którym mowa w ust. 1, dla doktorantów uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich wymaga opinii odpowiednio ministra wskazanego w art. 33 ust. 2.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb przyznawania oraz wypłacania stypendium ministra za wybitne osiągnięcia, liczbę stypendiów i maksymalną wysokość stypendium oraz wzór wniosku o przyznanie stypendium ministra, uwzględniając rodzaje osiągnięć naukowych oraz innych osiągnięć doktoranta poświadczających ich wybitny poziom oraz sposób udokumentowania tych osiągnięć.

Art. 200. 1. Uczestnik stacjonarnych studiów doktoranckich może otrzymywać stypendium doktoranckie.

2. Minimalne stypendium, o którym mowa w ust. 1, nie może być niższe niż 60% minimalnego wynagrodzenia zasadniczego asystenta ustalonego w przepisach o wynagradzaniu nauczycieli akademickich.

3. Decyzję o przyznaniu stypendium doktoranckiego, okresie jego pobierania oraz wysokości podejmuje w uczelni rektor, a w jednostce naukowej – jej dyrektor.

4. (uchylony).

5. Stypendia, o których mowa w ust. 1, w uczelni publicznej są finansowane w szczególności w ramach środków, o których mowa w art. 98 ust. 1, a w jednostkach naukowych w szczególności w ramach środków przewidzianych na rozwój kadr naukowych w przepisach o finansowaniu nauki.

Art. 200a. 1. Zwiększenie stypendium doktoranckiego z dotacji pro jakościowej, o której mowa w art. 94b ust. 1 pkt 5, przysługuje doktorantom wyróżniającym się w pracy naukowej i dydaktycznej. Tryb przyznawania zwiększenia stypendium doktoranckiego określa regulamin określony przez rektora po uzyskaniu opinii właściwego organu samorządu doktorantów, z uwzględnieniem zasady, że uprawnienie do otrzymywania tego stypendium przysługuje nie więcej niż 30% najlepszych doktorantów na poszczególnych latach studiów doktoranckich.

2. Doktorantowi znajdującemu się w grupie 30% najlepszych doktorantów, któremu nie przyznano stypendium doktoranckiego, przysądza się środki finansowe w wysokości kwoty zwiększenia stypendium, o którym mowa w ust. 1. Zwiększenie to staje się stypendium doktoranckim.

Art. 201. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb organizowania, prowadzenia i odbywania studiów doktoranckich, przyznawania stypendiów doktoranckich oraz zwiększania stypendium doktoranckiego z dotacji podmiotowej na dofinansowanie zadań pro jakościowych, a także minimalną wysokość kwoty zwiększenia stypendium doktoranckiego, uwzględniając:

1) czas trwania studiów i możliwość przedłużania go, w tym prawo do dodatkowego przedłużenia okresu odbywania studiów doktoranckich o czas trwania urlopu macierzyńskiego, określonego w odrębnych przepisach, mając na uwadze potrzebę prawidłowego przygotowania do przeprowadzenia przewodu doktorskiego;

2) szczegółowe uprawnienia organu tworzącego studia doktoranckie, rady jednostki organizacyjnej i kierownika studiów doktoranckich, uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawnego przebiegu studiów i wysokiej jakości kształcenia;

3) wymóg sprawowania opieki naukowej i prowadzenia zajęć dydaktycznych przez pracowników posiadających aktualny dorobek naukowy, opublikowany w okresie ostatnich pięciu lat;

- 4) wzór legitymacji doktoranta;
- 5) wysokość opłat za wydanie legitymacji, nie wyższą niż koszty wydania dokumentu;
- 6) tryb i okresy przyznawania stypendiów doktoranckich.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) reguły kształcenia na studiach doktoranckich, uwzględniając efekty kształcenia i warunki ich uzyskania,
- 2) zajęcia fakultatywne rozwijające umiejętności dydaktyczne lub zawodowe, minimalny wymiar zajęć oraz liczbę punktów ECTS,
- 3) wymiar praktyk, w tym realizowanych w formie zajęć dydaktycznych na studiach doktoranckich prowadzonych w uczelni,
- 4) wymagania dla poszczególnych form studiów doktoranckich – mając na uwadze konieczność zapewnienia najwyższej jakości kształcenia, prowadzącego do uzyskania kwalifikacji trzeciego stopnia, określonych w art. 2 ust. 1 pkt 18h.

Rozdział 4

Samorząd i organizacje studenckie

Art. 202. 2. Organy samorządu studenckiego są wyłącznym reprezentantem ogółu studentów uczelni.

3. Samorząd studencki działa na podstawie ustawy i uchwalonego przez uczelniany organ uchwałodawczy samorządu regulaminu, określającego zasady organizacji i tryb działania samorządu, w tym rodzaje organów kolegialnych i jednoosobowych, sposób ich wyłaniania oraz kompetencje. Samorząd studencki działa zgodnie ze statutem uczelni.

4. Regulamin samorządu studenckiego wchodzi w życie po stwierdzeniu przez senat uczelni jego zgodności z ustawą i statutem uczelni. Pierwszy regulamin samorządu studenckiego w nowo utworzonej uczelni uchwała senat uczelni na wniosek organu wskazanego w statucie, o którym mowa w art. 203 ust. 4.

5. Samorząd studencki prowadzi na terenie uczelni działalność w zakresie spraw studenckich, w tym socjalno-bytowych i kulturalnych studentów.

5a. Uczelniane samorządy studentów są obowiązane do opracowania i promowania kodeksu etyki studenta.

6. Organy samorządu studenckiego decydują w sprawach rozdziału środków finansowych przeznaczonych przez organy uczelni na cele studenckie. Organy samorządu studenckiego przedstawiają organom uczelni sprawozdanie z rozdziału środków finansowych i rozliczenie tych środków nie rzadziej niż raz w roku akademickim.

7. Rektor uchyla uchwałę organu samorządu studenckiego niezgodną z przepisami prawa, statutem uczelni, regulaminem studiów lub regulaminem samorządu.

8. Uczelnia zapewnia środki materialne niezbędne do funkcjonowania organów samorządu studenckiego.

Art. 206. 1. Samorząd studencki, w tym Parlament Studentów, lub stowarzyszenie o zasięgu ogólnokrajowym, zrzeszające wyłącznie studentów, może – dla poparcia swoich żądań, gdy są one przedmiotem sporu zbiorowego i dotyczą istotnych spraw lub interesów studentów – podjąć akcję protestacyjną, nienaruszającą przepisów obowiązujących w uczelni.

2. Decyzję o przeprowadzeniu akcji protestacyjnej i jej formie podejmuje bezwzględną większością głosów, odpowiednio do jej zasięgu, organ samorządu studenckiego lub stowarzyszenia, o którym mowa w ust. 1. O decyzji tej właściwy organ zawiadamia rektora lub kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej nie później niż trzy dni przed rozpoczęciem akcji protestacyjnej.

3. Strajk studencki (powstrzymanie się od uczęszczania na zajęcia z możliwością pozostania w uczelni) może być podjęty wyłącznie przez samorząd studencki lub stowarzyszenie, o którym mowa w ust. 1, jeżeli wcześniejsze negocjacje z rektorem lub inne niż strajk formy akcji protestacyjnej nie doprowadziły do rozwiązania konfliktu.

4. Udział w strajku lub innej akcji protestacyjnej jest dobrowolny i nie stanowi naruszenia obowiązków studenta, jeżeli strajk lub inna akcja protestacyjna zostały zorganizowane zgodnie z ustawą.

5. Organizator strajku lub innej akcji protestacyjnej jest obowiązany zapewnić taki ich przebieg, aby nie zagrażały zdrowiu lub życiu ludzkiemu, mieniu uczelni

lub innych osób, ani nie naruszały praw pracowników uczelni, a także studentów niebiorących udziału w proteście.

6. Przepisów ust. 1-5 nie stosuje się do uczelni wojskowych oraz uczelni służb państwowych.

Art. 207. 1. Do decyzji, o których mowa w art. 169 ust. 10 i 11 oraz art. 196 ust. 3, decyzji podjętych przez organy uczelni, kierownika studiów doktoranckich lub dyrektora jednostki naukowej w indywidualnych sprawach studentów i doktorantów, a także w sprawach nadzoru nad działalnością uczelnianych organizacji studenckich oraz samorządu studenckiego i doktoranckiego, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego oraz przepisy o zaskarżaniu decyzji do sądu administracyjnego.

2. Decyzje wydawane przez rektora w pierwszej instancji są ostateczne. W takim przypadku stosuje się odpowiednio art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

3. Organem właściwym do wznowienia postępowania w sprawie nadania tytułu zawodowego i wydania dyplomu oraz do stwierdzenia nieważności decyzji o nadaniu tytułu zawodowego i wydaniu dyplomu jest rektor uczelni.

4. Przepis ust. 1 stosuje się także do decyzji podjętych przez komisję stypendialną i odwoławczą komisję stypendialną, o których mowa w art. 175 ust. 3 i art. 176 ust. 3.

Rozdział 5

Samorząd i organizacje doktorantów

Art. 208. 1. Uczestnicy studiów doktoranckich prowadzonych w uczelni lub jednostce naukowej tworzą samorząd doktorantów.

1a. Uczelniane samorzady doktorantów są obowiązane do opracowania i promowania kodeksu etyki doktoranta.

2. Do samorządu doktorantów stosuje się odpowiednio przepisy art. 202 ust. 2-8, art. 206 i art. 207.

Art. 209. 1. Przedstawiciele samorządów doktorantów w uczelniach i jednostkach naukowych tworzą Krajową Reprezentację Doktorantów.

2. Krajowa Reprezentacja Doktorantów ma osobowość prawną.

3. Krajowa Reprezentacja Doktorantów ma prawo do wyrażania opinii i przedstawiania wniosków w sprawach dotyczących ogółu doktorantów, w tym do opiniowania aktów normatywnych dotyczących doktorantów. Projekty aktów normatywnych przedkłada Krajowej Reprezentacji Doktorantów minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego. Termin wyrażenia opinii w sprawie projektu aktu normatywnego wynosi miesiąc od dnia jego przedłożenia.

4. Najwyższym organem Krajowej Reprezentacji Doktorantów jest zjazd delegatów.

5. Do Krajowej Reprezentacji Doktorantów stosuje się odpowiednio przepisy art. 203 ust. 4 i 5 i art. 203a ust. 2 i 3.

6. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego przekazuje Krajowej Reprezentacji Doktorantów środki finansowe niezbędne do jej funkcjonowania, w formie dotacji.

Art. 210. 1. Doktoranci mają prawo zrzeszania się w uczelnianych organizacjach doktorantów, w szczególności w kołach naukowych oraz zespołach artystycznych i sportowych, na zasadach określonych w ustawie.

2. Do uczelnianych organizacji doktorantów oraz stowarzyszeń, które nie zrzeszają innych członków oprócz doktorantów, studentów i pracowników uczelni, stosuje się odpowiednio przepisy art. 204 ust. 2 i 3, art. 205-207.

Rozdział 6

Odpowiedzialność dyscyplinarna studentów

Art. 211. 1. Za naruszenie przepisów obowiązujących w uczelni oraz za czyny uchybiające godności studenta student ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną przed komisją dyscyplinarną albo przed sądem koleżeńskim samorządu studentckiego, zwanym dalej „sądem koleżeńskim”.

2. Za ten sam czyn student nie może być ukarany jednocześnie przez sąd koleżeński i komisję dyscyplinarną.

Art. 212. Karami dyscyplinarnymi są:

- 1) upomnienie;
- 2) nagana;
- 3) nagana z ostrzeżeniem;
- 4) zawieszenie w określonych prawach studenta na okres do jednego roku;
- 5) wydalenie z uczelni.

Art. 213. 1. W sprawach dyscyplinarnych studentów orzekają komisja dyscyplinarna oraz odwoławcza komisja dyscyplinarna, powołane na okres kadencji spośród nauczycieli akademickich i studentów uczelni, w trybie określonym w statucie.

2. Długość kadencji komisji, o których mowa w ust. 1, określa statut.

3. Komisje dyscyplinarne są niezawisłe w zakresie orzekania.

4. Komisje dyscyplinarne rozstrzygają samodzielnie wszelkie zagadnienia faktyczne oraz prawne i nie są związane rozstrzygnięciami innych organów stosujących prawo, z wyjątkiem prawomocnego skazującego wyroku sądu.

5. Komisja dyscyplinarna orzeka w składzie złożonym z przewodniczącego składu orzekającego, którym jest nauczyciel akademicki, oraz w równej liczbie, z nauczycieli akademickich i studentów.

Art. 214. 1. Rektor może, z inicjatywy własnej lub na wniosek organu samorządu studenckiego, wskazanego w regulaminie samorządu, przekazać sprawę do sądu koleżeńskiego zamiast przekazać ją rzecznikowi dyscyplinarnemu. Sąd koleżeński nie może wymierzać kar wymienionych w art. 212 pkt 4 i 5.

2. Za przewinienie mniejszej wagi rektor może, z pominięciem komisji dyscyplinarnej lub sądu koleżeńskiego, wymierzyć studentowi karę upomnienia, po uprzednim wysłuchaniu obwinionego lub jego obrońcy.

3. Student ukarany przez rektora karą upomnienia lub organ samorządu studenckiego, o którym mowa w ust. 1, może wnieść odwołanie do komisji dyscy-

plinarnej lub sądu koleżeńskiego. Odwołanie wnosi się w terminie czternastu dni od doręczenia zawiadomienia o ukaraniu. Komisja dyscyplinarna lub sąd koleżeński mogą w tym przypadku wymierzyć tylko karę upomnienia.

4. W razie podejrzenia popełnienia przez studenta czynu polegającego na przypisaniu sobie autorstwa istotnego fragmentu lub innych elementów cudzego utworu rektor niezwłocznie poleca przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego.

5. W razie uzasadnionego podejrzenia popełnienia przez studenta przestępstwa rektor jednocześnie z poleceniem przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego może zawiesić studenta w prawach studenta do czasu wydania orzeczenia przez komisję dyscyplinarną.

6. Jeżeli w wyniku postępowania wyjaśniającego zebrany materiał potwierdza popełnienie czynu, o którym mowa w ust. 4, rektor wstrzymuje postępowanie o nadanie tytułu zawodowego do czasu wydania orzeczenia przez komisję dyscyplinarną oraz składa zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa.

Art. 215. 1. Postępowanie wyjaśniające przeprowadza rzecznik dyscyplinarny do spraw studentów, powołany przez rektora na okres kadencji organów uczelni spośród nauczycieli akademickich uczelni.

2. Rektor może powołać kilku rzeczników dyscyplinarnych do spraw studentów.

3. Rzecznik dyscyplinarny do spraw studentów pełni funkcję oskarżyciela przed komisją dyscyplinarną i jest związany poleceniami rektora.

Art. 216. 1. Rzecznik dyscyplinarny do spraw studentów wszczyna postępowanie wyjaśniające na polecenie rektora, którego informuje o dokonanych ustaleniach.

2. Po zakończeniu postępowania wyjaśniającego rzecznik dyscyplinarny do spraw studentów umarza postępowanie lub kieruje do komisji dyscyplinarnej wniosek o ukaranie. Rzecznik dyscyplinarny może również złożyć rektorowi wniosek o wymierzenie kary upomnienia lub o przekazanie sprawy do sądu koleżeńskiego.

3. Postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego wydaje rzecznik dyscyplinarny do spraw studentów, a zatwierdza rektor. W przypadku odmowy zatwierdzenia postanowienia rektor może polecić innemu rzecznikowi dyscy-

plinarnemu do spraw studentów wniesienie wniosku o ukaranie. Powtórne postanowienie rzecznika dyscyplinarnego do spraw studentów o umorzeniu postępowania wyjaśniającego jest ostateczne.

Art. 217. 1. Postępowanie dyscyplinarne wszczyna komisja dyscyplinarna na wniosek rzecznika dyscyplinarnego do spraw studentów.

2. Wymierzenie studentowi za ten sam czyn kary w postępowaniu karnym lub w postępowaniu w sprawach o wykroczenia nie stanowi przeszkody do wszczęcia postępowania przed komisją dyscyplinarną.

3. Nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego po upływie sześciu miesięcy od dnia uzyskania przez rektora wiadomości o popełnieniu czynu uzasadniającego nałożenie kary lub po upływie trzech lat od dnia jego popełnienia. Jeżeli czyn stanowi przestępstwo, okres ten nie może być krótszy od okresu przedawnienia ścigania tego przestępstwa.

4. Przedawnienie orzekania następuje również po upływie roku od opuszczenia uczelni przez studenta.

5. Nie stosuje się przedawnienia w odniesieniu do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego wobec studenta, któremu zarzuca się popełnienie plagiatu.

6. Postępowanie dyscyplinarne zakończone prawomocnym orzeczeniem można wznowić, jeżeli:

1) w związku z postępowaniem dopuszczono się rażącego naruszenia prawa, a istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia;

2) po wydaniu orzeczenia ujawniły się nowe fakty lub dowody nieznanne w chwili jego wydania, wskazujące na to, że obwiniony jest niewinny, skazano go za popełnienie innego czynu lub komisja bezpodstawnie umorzyła postępowanie;

3) w trakcie postępowania naruszono przepisy, przez co uniemożliwiono lub w poważnym stopniu utrudniono obwinionemu korzystanie z prawa do obrony, albo skład komisji nie odpowiadał warunkom określonym w art. 213 ust. 5, albo zasiadała w niej osoba podlegająca wyłączeniu.

7. Wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego mogą wnieść osoba ukarana lub rzecznik dyscyplinarny do spraw studentów w terminie trzydziestu dni od dnia powzięcia wiadomości o przyczynie uzasadniającej wznowienie.

Art. 218. 1. Obwinionemu studentowi służy prawo do korzystania z pomocy wybranego przez siebie obrońcy.

2. W przypadku gdy rzecznik dyscyplinarny do spraw studentów wnosi o orzeczenie kary, o której mowa w art. 212 pkt 5, a obwiniony nie ma obrońcy z wyboru, przewodniczący składu orzekającego wyznacza obrońcę z urzędu spośród nauczycieli akademickich lub studentów uczelni.

Art. 219. 1. Rozprawa przed komisją dyscyplinarną lub sądem koleżeńskim jest jawna.

2. Komisja dyscyplinarna wyłącza jawność postępowania w całości lub w części, jeżeli jawność mogłaby obrażać dobre obyczaje albo jeżeli wymaga tego interes obwinionego, uczelni lub osób trzecich. Wyłączenie jawności nie obejmuje ogłoszenia orzeczenia.

3. Komisja dyscyplinarna wydaje orzeczenie po przeprowadzeniu rozprawy, podczas której wysłuchuje rzecznika dyscyplinarnego do spraw studentów i obwinionego lub jego obrońcy.

4. Rektor lub komisja dyscyplinarna, po wysłuchaniu rzecznika dyscyplinarnego do spraw studentów, może zawiesić studenta w prawach studenta w przypadku uporczywego nieusprawiedliwionego niestawiania się na wezwanie rzecznika dyscyplinarnego do spraw studentów w postępowaniu wyjaśniającym lub na posiedzenie komisji dyscyplinarnej mimo prawidłowego zawiadomienia.

5. Przepisy ust. 3 stosuje się również do postępowania przed sądem koleżeńskim.

Art. 220. 1. Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej oraz od orzeczenia sądu koleżeńkiego stronom przysługuje odwołanie.

2. Odwołanie wnosi się odpowiednio do odwoławczej komisji dyscyplinarnej lub sądu koleżeńkiego drugiej instancji w terminie czternastu dni od dnia doręczenia orzeczenia.

Art. 221. Od prawomocnego orzeczenia odwoławczej komisji dyscyplinarnej służy skarga do sądu administracyjnego.

Art. 222. 1. Zatarcie kary dyscyplinarnej następuje z mocy prawa po upływie trzech lat od uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu.

2. Organ, który orzekł karę dyscyplinarną, może orzec o jej zatarciu na wniosek ukaranego, złożony nie wcześniej niż po upływie roku od uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu.

Art. 223. Do postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego wobec studentów, z wyjątkiem postępowania przed sądem koleżeńskim, w sprawach nieuregulowanych w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, z wyłączeniem art. 82.

Art. 224. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb postępowania wyjaśniającego i dyscyplinarnego, uwzględniając:

1) umorzenie postępowania wyjaśniającego przez rzecznika dyscyplinarnego, w szczególności w przypadkach:

- a) upływu terminu przedawnienia,
- b) stwierdzenia, że postępowanie dyscyplinarne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie ukończone lub wcześniej wszczęte jest w toku,
- c) znikomej szkodliwości popełnionego czynu;

2) możliwość zawieszenia postępowania dyscyplinarnego przez komisję dyscyplinarną, w szczególności w przypadku gdy w sprawie tego samego czynu wszczęto postępowanie karne lub postępowanie w sprawach o wykroczenia, a także możliwość podejmowania przez komisję dyscyplinarną zawieszonego postępowania;

3) przywracanie terminu wniesienia odwołania przez studenta ukaranego karą upomnienia w ciągu siedmiu dni od dnia ustania przyczyny uchybienia terminom;

4) postępowanie przed komisjami dyscyplinarnymi w uczelni oraz przed odwoławczą komisją dyscyplinarną obejmujące rozpoznanie wniosku przez skład orzekający na posiedzeniu niejawnym oraz na rozprawie;

5) odrzucenie odwołania studenta przez przewodniczącego odwoławczej komisji dyscyplinarnej w razie wniesienia odwołania po upływie terminu przewidzianego w art. 220 ust. 2 albo przez osobę nieuprawnioną;

6) tryb wzywania i przesłuchiwania obwinionego, świadków i biegłych oraz przeprowadzania innych dowodów.

Rozdział 7

Odpowiedzialność dyscyplinarna doktorantów

Art. 226. 1. Za naruszenie przepisów obowiązujących w uczelni oraz za czyny uchybiające godności doktoranta doktorant ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną. Do odpowiedzialności dyscyplinarnej doktorantów stosuje się odpowiednio przepisy art. 211-224, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Komisja dyscyplinarna rozstrzygająca sprawę doktoranta orzeka w składzie złożonym z przewodniczącego składu orzekającego, którym jest nauczyciel akademicki, oraz w równej liczbie, z nauczycieli akademickich i doktorantów.

3. Organizację i szczegółowy tryb postępowania przed sądem koleżeńskim doktorantów określa regulamin samorządu doktorantów.

4. Za naruszenie przepisów obowiązujących w jednostce naukowej oraz za czyny uchybiające godności doktoranta doktorant w jednostce naukowej podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej na zasadach określonych w ust. 1-3.

DZIAŁ V

UTRZYMANIE PORZĄDKU I BEZPIECZEŃSTWA NA TERENIE UCZELNI

Art. 230. 1. Pracownicy uczelni, doktoranci i studenci mają prawo organizowania zgromadzeń na terenie uczelni. Na zorganizowanie zgromadzenia w lokalu uczelni niezbędna jest zgoda rektora.

2. O zamiarze zorganizowania zgromadzenia organizatorzy zawiadamiają rektora co najmniej na 24 godziny przed rozpoczęciem zgromadzenia. W sytuacjach uzasadnionych nagłością sprawy rektor może przyjąć zawiadomienie złożone w krótszym terminie.

3. Rektor odmawia udzielenia zgody, o której mowa w ust. 1, lub zakazuje zorganizowania i przeprowadzenia zgromadzenia, jeżeli cele lub program zgromadzenia naruszają przepisy prawa.

4. Na zgromadzenie rektor może delegować swego przedstawiciela.
5. Statut uczelni określa przepisy porządkowe dotyczące odbywania zgromadzeń.
6. Organizatorzy zgromadzeń odpowiadają przed organami uczelni za ich przebieg.
7. Rektor uczelni albo jego przedstawiciel, po uprzedzeniu organizatorów, rozwiązuje zgromadzenie, jeżeli przebiega ono z naruszeniem przepisów prawa.

DZIAŁ VI

ZMIANY W PRZEPISACH OBOWIĄZUJĄCYCH, PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Art. 266. 1. Niezakończone do dnia wejścia w życie ustawy postępowania w sprawach dotyczących odpowiedzialności dyscyplinarnej studentów, doktorantów i nauczycieli akademickich prowadzone są na podstawie przepisów dotychczasowych.

2. Urlopy dla celów naukowych, artystycznych lub kształcenia zawodowego, urlopy dla poratowania zdrowia oraz urlopy udzielone w związku z przygotowaniem rozprawy doktorskiej i habilitacyjnej udzielone przed dniem wejścia w życie ustawy są wykorzystywane na zasadach i w wymiarze ustalonym na podstawie dotychczasowych przepisów.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 1 września 2011 r.

w sprawie kształcenia na studiach doktoranckich w uczelniach i jednostkach naukowych

(Dz.U. z dnia 20 września 2011 r. Nr 196, poz. 1169)

Na podstawie art. 201 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm. zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) reguły kształcenia na studiach doktoranckich;
- 2) zajęcia fakultatywne rozwijające umiejętności dydaktyczne lub zawodowe, minimalny wymiar zajęć oraz liczbę punktów ECTS;
- 3) wymiar praktyk, w tym realizowanych w formie zajęć dydaktycznych na studiach doktoranckich prowadzonych w uczelni;
- 4) wymagania dla poszczególnych form studiów doktoranckich.

§ 2. Studia doktoranckie są prowadzone w jednostkach organizacyjnych uczelni oraz w jednostkach naukowych, zwanych dalej „jednostkami prowadzącymi kształcenie”.

§ 3. Studia doktoranckie stwarzają warunki do:

- 1) prowadzenia samodzielnych badań naukowych, w tym także poza jednostką prowadzącą kształcenie;
- 2) współpracy naukowej w zespołach badawczych, w tym również międzynarodowych;
- 3) przygotowania przez doktoranta publikacji naukowej w formie książki lub co najmniej jednej publikacji naukowej przyjętej do druku w recenzowanym czasopiśmie naukowym o zasięgu co najmniej krajowym lub w recenzowanym sprawozdaniu z międzynarodowej konferencji naukowej lub publicznej prezentacji dzieła artystycznego;
- 4) realizacji programu studiów, obejmującego zajęcia obowiązkowe, fakultatywne i praktyki zawodowe;

- 5) przygotowania do egzaminów doktorskich oraz przygotowania rozprawy doktorskiej pod opieką promotora albo promotora i promotora pomocniczego;
- 6) uczestniczenia w życiu środowiska naukowego w kraju i za granicą.

§ 4. 1. Łączny wymiar zajęć objętych programem całego toku studiów odpowiada od 45 do 60 punktom ECTS, w tym od 20 do 30 punktom ECTS w ramach zajęć fakultatywnych rozwijających umiejętności dydaktyczne lub zawodowe, w wymiarze co najmniej 15 godzin.

2. Fakultatywne zajęcia rozwijające umiejętności dydaktyczne i zawodowe obejmują zajęcia, na których doktorant zdobywa kwalifikację w zakresie nowoczesnych metod i technik prowadzenia zajęć dydaktycznych, w wymiarze odpowiadającym od 10 do 15 punktom ECTS. Zajęcia fakultatywne przygotowują do wykonywania zawodu nauczyciela akademickiego, w szczególności w zakresie metodyki zajęć dydaktycznych i nowych technologii wykorzystywanych w kształceniu studentów.

§ 5. Realizacja programu studiów doktoranckich przygotowuje do pracy o charakterze badawczym lub badawczo-rozwojowym, a w szczególności prowadzi do osiągnięcia efektów kształcenia w zakresie:

1) wiedzy na zaawansowanym poziomie, o charakterze podstawowym dla dziedziny związanej z obszarem prowadzonych badań naukowych, obejmującej najnowsze osiągnięcia nauki lub sztuki oraz o charakterze szczegółowym, odpowiadające obszarowi prowadzonych badań naukowych, obejmującej najnowsze osiągnięcia nauki lub sztuki;

2) umiejętności związanych z metodyką i metodologią prowadzenia badań naukowych;

3) kompetencji społecznych odnoszących się do działalności naukowo-badawczej i społecznej roli uczonego lub artysty.

§ 6. 1. Wymiar praktyk w formie prowadzenia zajęć dydaktycznych dla uczestników studiów doktoranckich prowadzonych w uczelni nie może być mniejszy niż 10 oraz większy niż 90 godzin rocznie.

2. Uczestnik studiów doktoranckich zatrudniony w charakterze nauczyciela akademickiego, prowadzący zajęcia dydaktyczne w uczelni, jest zwolniony z odbywania praktyk w formie prowadzenia zajęć dydaktycznych.

§ 7. Wymagania określone w § 3-6 stosuje się w procesie kształcenia odbywanym na stacjonarnych i niestacjonarnych studiach doktoranckich.

§ 8. Kształcenie na studiach doktoranckich w uczelniach i jednostkach naukowych prowadzone w dniu wejścia w życie rozporządzenia prowadzi się na dotychczasowych zasadach do czasu ich zakończenia zgodnie z programem tych studiów.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2011 r.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 5 października 2011 r.

w sprawie studiów doktoranckich oraz stypendiów doktoranckich (Dz. U. z dnia 20 października 2011 r. Nr 225, poz. 1351)

Na podstawie art. 201 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm. zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa warunki i tryb organizowania, prowadzenia i odbywania studiów doktoranckich w uczelniach i w jednostkach naukowych, przyznawania stypendiów doktoranckich, zwiększania stypendium doktoranckiego z dotacji podmiotowej na dofinansowanie zadań projakościowych, minimalną wysokość kwoty zwiększenia stypendium doktoranckiego oraz wzór legitymacji doktoranta i wysokość opłat za jej wydanie.

§ 2. Rada jednostki organizacyjnej uczelni przedstawia rektorowi, a rada naukowa jednostki naukowej – dyrektorowi tej jednostki, wniosek o utworzenie studiów doktoranckich, który zawiera:

- 1) określenie obszaru wiedzy, dziedziny nauki i dyscypliny naukowej albo dziedziny sztuki i dyscypliny artystycznej;
- 2) określenie efektów kształcenia;
- 3) program studiów doktoranckich;
- 4) określenie formy studiów doktoranckich;
- 5) określenie czasu trwania studiów doktoranckich;
- 6) proponowane warunki i tryb rekrutacji na studia doktoranckie;
- 7) proponowaną wysokość opłat za niestacjonarne studia doktoranckie, jeżeli przewidywane jest utworzenie studiów odpłatnych;
- 8) listę jednostek organizacyjnych uczelni oraz jednostek naukowych prowadzących studia w tej samej dyscyplinie naukowej.

§ 3. Po zaakceptowaniu wniosku rektor uczelni albo dyrektor jednostki naukowej wydaje akt o utworzeniu studiów doktoranckich.

§ 4. Rektor uczelni albo dyrektor jednostki naukowej powołuje i odwołuje kierownika studiów doktoranckich po zasięgnięciu opinii rady jednostki organizacyjnej uczelni albo rady naukowej jednostki naukowej.

§ 5. Kierownikiem studiów doktoranckich może być osoba posiadająca co najmniej stopień naukowy doktora habilitowanego albo doktora habilitowanego sztuki lub kwalifikacje II stopnia w zakresie sztuki i dyscyplin artystycznych albo osoba, która nabyła uprawnienie równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, z późn. zm.³⁾), zatrudniona w jednostce organizacyjnej uczelni albo w jednostce naukowej w pełnym wymiarze czasu pracy.

§ 6. 1. Powołanie i odwołanie kierownika studiów doktoranckich następuje po zasięgnięciu opinii właściwego organu samorządu doktorantów.

2. Właściwy organ samorządu doktorantów wyraża opinię w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o jej wydanie.

3. Wymóg zasięgnięcia opinii nie dotyczy powołania kierownika pierwszych studiów doktoranckich w jednostce organizacyjnej uczelni albo jednostce naukowej.

4. Wymóg zasięgnięcia opinii uważa się za spełniony w przypadku bezskutecznego upływu terminu, o którym mowa w ust. 2.

§ 7. Kierownik studiów doktoranckich:

- 1) organizuje realizację programu studiów doktoranckich;
- 2) dokonuje oceny realizacji programu studiów doktoranckich oraz prowadzenia badań naukowych przez doktorantów, w sposób określony przez radę jednostki organizacyjnej uczelni albo radę naukową jednostki naukowej;
- 3) zalicza doktorantowi kolejne lata studiów doktoranckich;
- 4) pełni funkcję przewodniczącego komisji, o której mowa w § 14.

§ 8. Rada jednostki organizacyjnej uczelni albo rada naukowa jednostki naukowej prowadzącej studia doktoranckie:

- 1) zatwierdza sposób dokonywania oceny realizacji programu studiów doktoranckich oraz prowadzenia badań naukowych przez doktorantów;

2) zatwierdza sposób organizacji zajęć prowadzonych na studiach doktoranckich.

§ 9. Kierownik jednostki organizacyjnej uczelni albo kierownik jednostki naukowej prowadzącej studia doktoranckie:

- 1) rozpatruje zastrzeżenia doktorantów do ocen, o których mowa w § 7 pkt 2;
- 2) rozpatruje zastrzeżenia doktorantów w sprawie zaliczenia roku studiów, o którym mowa w § 7 pkt 3.

§ 10. Studia doktoranckie trwają nie krócej niż 2 lata i nie dłużej niż 4 lata.

§ 11. 1. Kierownik studiów doktoranckich przedłuża, na wniosek doktoranta, okres odbywania studiów doktoranckich o okres odpowiadający czasowi trwania urlopu macierzyńskiego, dodatkowego urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, dodatkowego urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego oraz urlopu ojcowskiego, określonych w odrębnych przepisach.

2. Kierownik studiów doktoranckich, w uzasadnionych przypadkach, może przedłużyć okres odbywania studiów doktoranckich, zwalniając jednocześnie doktoranta z obowiązku uczestniczenia w zajęciach, w szczególności w przypadku:

- 1) czasowej niezdolności do odbywania tych studiów spowodowanej chorobą,
- 2) sprawowania osobistej opieki nad chorym członkiem rodziny,
- 3) sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem do 4. roku życia lub dzieckiem o orzeczonej niepełnosprawności – łącznie nie dłużej niż o rok.

3. Kierownik studiów doktoranckich, po zasięgnięciu opinii opiekuna naukowego lub promotora, może przedłużyć okres odbywania studiów doktoranckich, zwalniając jednocześnie doktoranta z obowiązku uczestniczenia w zajęciach, w przypadkach uzasadnionych koniecznością prowadzenia długotrwałych badań naukowych, na czas ich trwania, nie dłużej jednak niż o 2 lata.

§ 12. 1. Jednostka organizacyjna uczelni albo jednostka naukowa zapewnia doktorantowi w trakcie studiów doktoranckich opiekę naukową sprawowaną przez opiekuna naukowego.

2. Opiekunem naukowym może być nauczyciel akademicki albo pracownik naukowy, posiadający co najmniej stopień naukowy doktora habilitowanego

w zakresie danej lub pokrewnej dyscypliny naukowej lub artystycznej, aktywny naukowo, posiadający aktualny dorobek naukowy albo osiągnięcia artystyczne, z okresu ostatnich 5 lat.

3. Opiekun naukowy wspiera doktoranta w samodzielnej pracy badawczej albo artystycznej od momentu rozpoczęcia studiów doktoranckich.

§ 13. Na wniosek osoby, która nie ukończyła studiów doktoranckich, uczelnia wydaje zaświadczenie o przebiegu studiów.

§ 14. 1. Stypendium doktoranckie przyznaje rektor uczelni albo dyrektor jednostki naukowej, po zaopiniowaniu przez komisję doktorancką jednostki organizacyjnej uczelni albo jednostki naukowej, zwaną dalej „komisją”, wniosków o przyznanie tego stypendium.

2. Komisję powołuje rektor uczelni albo dyrektor jednostki naukowej.

3. W skład komisji wchodzi co najmniej trzech członków powoływanych spośród nauczycieli akademickich zatrudnionych w jednostce organizacyjnej uczelni albo pracowników naukowych jednostki naukowej, posiadających co najmniej stopień naukowy doktora habilitowanego albo doktora habilitowanego sztuki lub kwalifikacje II stopnia w zakresie sztuki i dyscyplin artystycznych, albo osoba, która nabyła uprawnienie równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, w tym kierownik studiów doktoranckich, który pełni funkcję przewodniczącego komisji, oraz przedstawiciel doktorantów.

§ 15. 1. Stypendium doktoranckie może być przyznane doktorantowi, który terminowo realizuje program studiów doktoranckich oraz wykazuje się zaangażowaniem w:

- 1) prowadzeniu zajęć dydaktycznych w ramach praktyk zawodowych albo
- 2) realizacji badań naukowych prowadzonych przez jednostkę organizacyjną uczelni albo jednostkę naukową.

2. Stypendium doktoranckie na pierwszym roku studiów doktoranckich może być przyznane doktorantowi, który osiągnął bardzo dobre wyniki w postępowaniu rekrutacyjnym.

3. Stypendium doktoranckie na drugim roku i kolejnych latach studiów doktoranckich może być przyznane doktorantowi, który w roku akademickim poprzedzającym złożenie wniosku o przyznanie stypendium doktoranckiego:

1) uzyskał bardzo dobre albo dobre wyniki z egzaminów objętych programem studiów doktoranckich;

2) wykazał się postępami w pracy naukowej i w przygotowywaniu rozprawy doktorskiej.

§ 16. 1. Doktorant składa wniosek o przyznanie stypendium doktoranckiego do kierownika studiów doktoranckich.

2. Wniosek o przyznanie stypendium doktoranckiego zawiera:

1) dane osobowe doktoranta oraz opis jego postępów w pracy naukowej;

2) opinię opiekuna naukowego albo promotora;

3) informacje potwierdzające spełnienie kryteriów, o których mowa w § 15 ust. 1 i 3 albo § 15 ust. 2.

§ 17. Komisja, po zaopiniowaniu wniosków o przyznanie stypendium doktoranckiego, przekazuje rektorowi uczelni albo dyrektorowi jednostki naukowej listę doktorantów, których rekomenduje do przyznania stypendium.

§ 18. 1. Stypendium doktoranckie jest przyznawane i wypłacane przez okres 12 miesięcy.

2. Stypendium doktoranckie jest przyznawane niezależnie od otrzymywanych przez doktoranta:

1) świadczeń ze środków funduszu pomocy materialnej dla studentów i doktorantów, o których mowa w art. 199 ust. 1 pkt 1-4 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym;

2) stypendium ministra za wybitne osiągnięcia, o którym mowa w art. 199 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym;

3) stypendiów doktorskich, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

§ 19. W przypadku przedłużenia okresu odbywania studiów doktoranckich rektor uczelni albo dyrektor jednostki naukowej może przyznać stypendium doktoranckie na ten okres.

§ 20. W przypadku skreślenia doktoranta z listy uczestników studiów doktoranckich zaprzestaje się wypłaty stypendium doktoranckiego z pierwszym dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym decyzja o skreśleniu stała się ostateczna.

§ 21. Doktorantowi otrzymującemu stypendium doktoranckie, który ukończył studia w terminie krótszym niż określony w akcie o utworzeniu tych studiów oraz uzyskał wyróżniającą ocenę rozprawy doktorskiej, za okres pozostały do terminu ukończenia studiów doktoranckich wypłaca się środki finansowe w wysokości stanowiącej iloczyn kwoty otrzymywanego miesięcznie stypendium doktoranckiego oraz liczby miesięcy, o które został skrócony okres studiów doktoranckich, nie większej jednak niż sześć miesięcy.

§ 22. Doktorant odbywający studia doktoranckie w uczelni może złożyć wniosek o przyznanie zwiększenia stypendium doktoranckiego z dotacji podmiotowej na dofinansowanie zadań projakościowych.

§ 23. Zwiększenie stypendium doktoranckiego z dotacji podmiotowej na dofinansowanie zadań projakościowych przyznaje rektor uczelni, po zaopiniowaniu przez komisję wniosków o przyznanie zwiększenia.

§ 24. 1. Zwiększenie stypendium doktoranckiego z dotacji podmiotowej na dofinansowanie zadań projakościowych może być przyznane doktorantowi na pierwszym roku studiów doktoranckich, który osiągnął bardzo dobre wyniki w nauce w trakcie studiów drugiego stopnia albo jednolitych studiów magisterskich lub w postępowaniu rekrutacyjnym.

2. Zwiększenie stypendium doktoranckiego z dotacji podmiotowej na dofinansowanie zadań projakościowych może być przyznane doktorantowi na drugim roku i kolejnych latach studiów doktoranckich, który wyróżniał się osiągnięciami w pracy badawczej lub osiągnięciami artystycznymi w poprzednim roku studiów.

§ 25. Minimalna wysokość kwoty zwiększenia stypendium doktoranckiego z dotacji podmiotowej na dofinansowanie zadań projakościowych wynosi 800 zł.

§ 26. 1. Doktorant otrzymuje:

1) legitymację doktoranta, której wzór stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia, albo

2) elektroniczną legitymację doktoranta, której wzór stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

2. Jednostka organizacyjna uczelni albo jednostka naukowa pobiera opłatę za wydanie legitymacji równą kosztom wydania, nie wyższą jednak niż:

1) 10 zł – w przypadku legitymacji doktoranta;

2) 17 zł – w przypadku elektronicznej legitymacji doktoranta.

3. Za wydanie duplikatu legitymacji pobiera się opłatę o połowę wyższą niż za wydanie oryginału.

§ 27. Ważność legitymacji doktoranta potwierdza się co rok przez umieszczenie daty ważności i okrągłej pieczęci z godłem państwa, a elektronicznej legitymacji doktoranta – przez aktualizację danych w układzie elektronicznym oraz umieszczenie w kolejno oznaczonych polach hologramu, którego wzór stanowi załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 28. Stypendium doktoranckie przyznane przed dniem 1 października 2011 r. wypłaca się przez okres, na który zostało przyznane, chyba że wystąpiły okoliczności uzasadniające zaprzestanie wypłaty tego stypendium.

§ 29. Studia doktoranckie prowadzone w jednostkach organizacyjnych uczelni oraz w jednostkach naukowych w dniu 1 października 2011 r. prowadzi się zgodnie z dotychczasowymi przepisami do czasu ich zakończenia według programu tych studiów.

§ 30. Legitymacje doktoranta wydane na blankietach według dotychczasowych wzorów zachowują ważność nie dłużej niż do dnia 30 września 2012 r.

§ 31. 1. Od dnia 1 października 2014 r. mogą być wydawane wyłącznie elektroniczne legitymacje doktoranta.

2. Legitymacje doktoranta wydane według wzoru określonego w załączniku nr 1 do rozporządzenia zachowują ważność do dnia 30 września 2015 r.

§ 32. Przepisy rozporządzenia stosuje się do stypendiów doktoranckich przysługujących od dnia 1 października 2011 r.

§ 33. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

STATUT KATOLICKIEGO UNIwersYTETU LUBELSKIEGO JANA PAWŁA II

**(zatwierdzony Dekretem Stolicy Apostolskiej z dnia 16 kwietnia
2012 r. nr 483/1997)**

WYCIĄG

Rozdział IV Organy Uniwersytetu

§ 26

1. Do Senatu należy podejmowanie uchwał w najważniejszych sprawach dotyczących Uniwersytetu, w szczególności:

5) uchwalanie regulaminu studiów, regulaminu studiów doktoranckich, regulaminu studiów podyplomowych oraz zasad przyjęć na studia i studia doktoranckie;

§ 35

1. Dziekan kieruje wydziałem.

2. Dziekan jest przełożonym wszystkich pracowników oraz przełożonym i opiekunem studentów i doktorantów wydziału; czuwa nad sprawami naukowymi, wychowawczymi, administracyjnymi i gospodarczymi wydziału. Ponadto dziekan:

6) podejmuje decyzje w sprawach studentów i doktorantów na zasadach określonych w regulaminie studiów i w regulaminie studiów doktoranckich;

Rozdział VII Studia i studenci

§ 82

1. Uniwersytet prowadzi studia pierwszego i drugiego stopnia oraz jednolite studia magisterskie, a także studia doktoranckie, studia podyplomowe oraz kursy dokształcające.

2. Na warunkach określonych w ustawie Uniwersytet może prowadzić studia międzykierunkowe oraz studia w ramach makrokierunków.

3. Na warunkach określonych w ustawie Uniwersytet może prowadzić studia i inne formy kształcenia w ramach jednostek międzyuczelnianych i jednostek wspólnych, utworzonych na podstawie porozumień z innymi uczelniami oraz z innymi podmiotami, w szczególności z instytucjami naukowymi, w tym również zagranicznymi.
4. Uniwersytet może prowadzić zajęcia typu otwartego dla słuchaczy niebędących studentami.
5. Studia pierwszego i drugiego stopnia oraz jednolite studia magisterskie, a także studia doktoranckie mogą być prowadzone jako stacjonarne lub niestacjonarne.
6. Utworzenie, przekształcenie lub zniesienie określonego rodzaju i systemu studiów następuje na podstawie uchwały Senatu.
7. Organizację i tok studiów oraz prawa i obowiązki studentów, w tym zasady zaliczania zajęć zrealizowanych w innych szkołach wyższych, określa regulamin studiów.
8. Organizację i tok studiów doktoranckich oraz prawa i obowiązki doktorantów określa regulamin studiów doktoranckich.
9. Organizację i tok studiów podyplomowych oraz kursów dokształcających określają regulaminy tych studiów i kursów.

§ 83

Studentami i doktorantami Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II mogą być tylko te osoby, które kierują się zasadami zgodnymi z wymogami moralności chrześcijańskiej, zobowiązują się uznawać i szanować katolicki charakter Uniwersytetu oraz dbać o jego dobre imię i spełniają kryteria określone w przepisach ustawy.

§ 84

1. Duchowni diecezjalni i osoby zakonne mogą podjąć studia na Uniwersytecie tylko za pozwoleniem własnego ordynariusza.
2. Osoby świeckie wyznania katolickiego ubiegające się o przyjęcie na studia w zakresie dyscypliny kościelnej winny przedstawić opinię duszpasterza parafii stałego zamieszkania.

§ 85

1. Przyjęcia na studia prowadzone są zgodnie z przepisami ustawy oraz uchwałą rekrutacyjną.

2. Uchwała rekrutacyjna, obejmująca zasady kwalifikacji na studia, podawana jest do publicznej wiadomości w terminie określonym przez ustawę.
3. Rekrutację na studia prowadzą komisje powołane przez rady wydziałów lub rady jednostek międzywydziałowych prowadzących kierunki studiów.
4. Organem odwoławczym w sprawach przyjęć na studia jest Uczelniana Komisja Rekrutacyjna powołana przez Senat.

§ 86

1. Planowaną liczbę miejsc na pierwszy rok studiów ustala Senat.
2. Planowana liczba miejsc na pierwszy rok studiów doktoranckich ustala Rektor.

§ 87

1. Osoba przyjęta na studia nabywa prawa studenta z chwilą immatrykulacji i złożenia – wobec Rektora lub dziekana – ślubowania o następującej treści:
Jako student Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II będę sumiennie wypełniać swoje obowiązki, by rzetelnie przygotować się do pracy dla dobra Kościoła i Ojczyzny. Kierując się zasadami moralności chrześcijańskiej, będę strzec godności studenta i dbać o dobre imię Uczelni, a także przestrzegać wszelkich zarządzeń jej władz. Tak mi dopomóż Bóg.
2. Osoby innych niż katolickie wyznań lub religii lub osoby niewyznające żadnej wiary religijnej mogą w rocie ślubowania pominąć słowa: *Kościół* oraz *Tak mi dopomóż Bóg*.

§ 88

Student ma obowiązek postępować zgodnie z treścią ślubowania. Szczegółowe prawa i obowiązki studenta określa ustawa oraz regulamin studiów.

§ 89

Do studiów doktoranckich stosuje się odpowiednio przepisy § 83 – 88.

§ 92

1. Studenci i doktoranci mają prawo do ubiegania się o pomoc materialną na warunkach określonych w ustawie oraz w regulaminie ustalonym przez Rektora w porozumieniu z uczelnianym organem samorządu studenckiego i samorządu doktorantów.
2. Regulaminy domów studenckich zatwierdza Rektor.

3. Uniwersytet może utworzyć własny fundusz stypendialny dla studentów, doktorantów i pracowników. Stypendia z tego funduszu mogą być przyznawane niezależnie od innych stypendiów.

§ 93

1. Opieka duchowa nad studentami, doktorantami, pracownikami i innymi osobami związanymi z Uniwersytetem jest powierzona duszpasterzom akademickim mianowanym przez Wielkiego Kancelarza w porozumieniu z Rektorem. Zasady działania duszpasterstwa określa Regulamin zatwierdzony przez Rektora.
2. Opiekę wychowawczą nad studentami sprawuje opiekun roku powoływany przez dziekana spośród nauczycieli akademickich.

§ 94

1. Studenci Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II tworzą samorząd studencki, który reprezentuje ogół studentów, działa w jego interesie, zgodnie ze Statutem Uniwersytetu oraz regulaminem, po stwierdzeniu przez Senat jego zgodności z ustawą i Statutem.
2. Samorząd studencki może działać także na poszczególnych wydziałach oraz w instytutach.
3. Przedstawiciele samorządu studenckiego mają głos opiniodawczy w sprawach Uniwersytetu, a w szczególności związanych z procesem kształcenia i wychowania.
4. Organy samorządu studenckiego współdziałają z przedstawicielami władz Uniwersytetu w sprawach pomocy materialnej dla studentów.
5. Senat, w miarę możliwości finansowych Uniwersytetu, udziela środków materialnych samorządowi studenckiemu.

§ 95

Do samorządu doktorantów stosuje się odpowiednio przepisy § 94.

§ 96

1. Studenci i doktoranci mają prawo do zrzeszania się w stowarzyszeniach i organizacjach akademickich działających pod opieką władz Uniwersytetu.
2. Stowarzyszeniom i organizacjom akademickim nie wolno prowadzić działalności politycznej.
3. Stowarzyszenia i organizacje akademickie podlegają rejestracji. Organem rejestrującym i prowadzącym rejestr jest Rektor. Warunkiem rejestracji uczel-

nianej organizacji studenckiej jest zgodność jej statutu (regulaminu, deklaracji założycielskiej) z przepisami prawa i niniejszym Statutem.

4. Wszystkie stowarzyszenia i organizacje akademickie mają swoich kuratorów, których powołuje Rektor spośród nauczycieli akademickich na czteroletnią kadencję, po konsultacji z uprawnionym organem organizacji.

§ 97

1. Rektor uchyla uchwałę organu organizacji akademickiej niezgodną z przepisami prawa, Statutem Uniwersytetu lub statutem (regulaminem, deklaracją założycielską) tej organizacji.

2. Senat, na wniosek Rektora, rozwiązuje organizację akademicką jeżeli w jej działalności rażąco lub uporczywie są naruszane przepisy ustawowe, Statut Uniwersytetu lub statut (regulamin, deklarację założycielską) tej organizacji.

§ 98

1. Za naruszenie przepisów obowiązujących na Uniwersytecie oraz za czyn uchybiający godności studenta student ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną przed komisją dyscyplinarną albo przed sądem koleżeńskim samorządu studentów.

2. Za naruszenie przepisów obowiązujących w Uniwersytecie oraz za czyn uchybiający godności doktoranta doktorant ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną przed komisją dyscyplinarną albo przed sądem koleżeńskim samorządu doktorantów.

§ 99

1. Do orzekania w sprawach dyscyplinarnych studentów i doktorantów Senat powołuje:

1) Komisję Dyscyplinarną do Spraw Studentów i Doktorantów,

2) Odwoławczą Komisję Dyscyplinarną do Spraw Studentów i Doktorantów.

Skład komisji oraz zasady i tryb ich działania określają regulaminy ustalone przez Rektora.

2. Kadencja komisji rozpoczyna się z dniem 1 stycznia roku następującego po wyborze organów Uniwersytetu i trwa cztery lata.

§ 100

Rzeczników dyscyplinarnych do spraw studentów powołuje Rektor na czteroletnią kadencję, rozpoczynającą się wraz z kadencją komisji dyscyplinarnej, spośród nauczycieli akademickich. Kompetencje, zasady i tryb działania rzeczników określa ustawa.

KODEKS ETYKI DOKTORANTA KATOLICKIEGO UNIwersytetu LUBELSKIEGO JANA PAWŁA II

W celu promowania zasad uczciwości i rzetelności wśród doktorantów oraz osób ubiegających się do uzyskania statusu doktoranta wprowadza się niniejszy *Kodeks etyki doktoranta KUL*:

1. Doktoranta obowiązują ogólnoludzkie zasady moralności.
2. Doktorant respektuje katolicki charakter uczelni.
3. Doktorant winien przestrzegać zasad ustanowionych przez Władze Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II.
4. Doktorant uznaje naukę za wartość, którą zobowiązany jest chronić, w szczególności przed nieuczciwymi praktykami.
5. Doktorant zobowiązany jest dążyć do ciągłego poszerzania swojej wiedzy oraz dzielenia się nabytą wiedzą z innymi osobami, szczególnie z innymi przedstawicielami świata nauki.
6. Doktorant winien dzielić się swoją wiedzą poprzez publikowanie swoich osiągnięć naukowych czy też wygłaszanie ich na konferencjach lub wykładach.
7. Doktorant swoją postawą, nie tylko wśród osób ze świata nauki, ale także poza nim, winien zachowywać się w sposób godny, nieuwłaczający statusowi Doktoranta.
8. Doktorant winien prowadzić swoje badania w kierunku osiągnięcia dobra wspólnego oraz w zgodzie z własnym sumieniem.
9. Doktorant szanuje prawa własności przemysłowej i prawa autorskie innych twórców. Wszelkie zachowania polegające na przypisaniu sobie praw do cudzego dzieła muszą być uznane za sprzeczne z duchem tego Kodeksu.
10. Doktorant nie mnoży swoich publikacji poprzez publikowanie jednego artykułu pod różnymi tytułami, publikacji zbioru artykułów w odrębnej publikacji jako nowego dzieła czy też nie podpisuje się pod artykułem przygotowanym przez inną osobę jako współautor.
11. Doktorant nie używa swojego stopnia oraz statusu doktoranta w celu osiągnięcia korzyści poza światem nauki.
12. Doktorant prowadzący zajęcia ze studentami winien rzetelnie przygotowywać się do każdego zajęcia, kształcić u studentów właściwe postawy, a przede wszystkim podchodzić z należyтым szacunkiem i zrozumieniem wobec studentów.
13. Doktorant propaguje powyższe zasady nie tylko wśród doktorantów i studentów, ale także wobec opinii publicznej.

**REGULAMIN
STUDIÓW DOKTORANCKICH KATOLICKIEGO
UNIwersYTETU LUBELSKIEGO JANA PAWŁA II
(uchwalony 24 kwietnia 2013 r.)**

**Rozdział I
Przepisy ogólne**

§ 1

1. Regulamin określa organizację i tok studiów doktoranckich oraz prawa i obowiązki doktoranta Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II.
2. Tryb i warunki przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim oraz nadawania stopnia naukowego doktora regulują odrębne przepisy.
3. Tryb, warunki, wysokość i kryteria przyznawania stypendiów doktoranckich oraz przyznawania zwiększenia stypendium doktoranckiego z dotacji podmiotowej na dofinansowanie zadań projakościowych regulują odrębne przepisy.

§ 2

Użyte w Regulaminie pojęcia oznaczają:

- 1) Uniwersytet – Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II;
- 2) ustawa – ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (tekst jedn.: Dz. U. z 2012 r., poz. 572 ze zm);
- 3) studia doktoranckie – studia trzeciego stopnia w rozumieniu ustawy;
- 4) doktorant – uczestnik studiów doktoranckich w rozumieniu ustawy;
- 5) kwalifikacje trzeciego stopnia – uzyskanie, w drodze przewodu doktorskiego stopnia naukowego doktora w określonej dziedzinie nauki w zakresie dyscypliny nauki lub doktora sztuki określonej dziedziny sztuki w zakresie dyscypliny artystycznej, potwierdzone odpowiednim dyplomem;
- 6) Samorząd Doktorantów – Samorząd Doktorantów Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II.

§ 3

Studia doktoranckie stwarzają warunki do:

- 1) prowadzenia samodzielnych badań naukowych, w tym także poza wydziałem prowadzącym kształcenie;

2) współpracy naukowej w zespołach badawczych, w tym również międzynarodowych;

3) przygotowania przez doktoranta publikacji naukowej w formie książki lub co najmniej jednej publikacji naukowej przyjętej do druku w recenzowanym czasopiśmie naukowym o zasięgu co najmniej krajowym lub w recenzowanym sprawozdaniu z międzynarodowej konferencji naukowej lub publicznej prezentacji dzieła artystycznego;

4) realizacji programu studiów, obejmującego zajęcia obowiązkowe, fakultatywne i praktyki zawodowe;

5) przygotowania do egzaminów doktorskich oraz przygotowania rozprawy doktorskiej pod opieką promotora albo promotora i promotora pomocniczego;

6) uczestniczenia w życiu środowiska naukowego w kraju i za granicą.

Rozdział II

Organizacja studiów doktoranckich

§ 4

1. Studia doktoranckie są prowadzone w zakresie określonej dyscypliny naukowej albo dyscypliny artystycznej i kończą się uzyskaniem kwalifikacji trzeciego stopnia.

2. Studia doktoranckie mogą być prowadzone jako studia środowiskowe przy udziale innych Wydziałów. Zadania poszczególnych Wydziałów prowadzących studia środowiskowe oraz sposób finansowania studiów doktoranckich określają umowy zawarte pomiędzy tymi Wydziałami.

3. Tryb i warunki tworzenia studiów środowiskowych regulują odrębne przepisy.

§ 5

1. Studia doktoranckie są prowadzone jako studia stacjonarne lub niestacjonarne.

2. Kierownik studiów doktoranckich może wydać decyzję o zmianie trybu studiów doktoranckich, na wniosek doktoranta, złożony nie później niż na 3 miesiące przed końcem roku akademickiego, zaopiniowany przez kierownika Katedry, w której mają być prowadzone zajęcia dydaktyczne w ramach praktyk doktoranckich.

3. Stacjonarne studia doktoranckie są bezpłatne.

4. Niestacjonarne studia doktoranckie są odpłatne. Wysokość opłat ustala Rektor na wniosek Rady Wydziału.

5. Warunki odpłatności za studia doktoranckie określa umowa, zawarta w formie pisemnej, między Uniwersytetem a doktorantem.

6. Szczegółowe zasady pobierania opłat oraz tryb i warunki zwalniania z tych opłat określa Senat.

§ 6

1. Doktorantem może być osoba, która posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny.

2. Warunki i tryb rekrutacji na studia doktoranckie określa Senat w drodze uchwały.

§ 7

1. Doktorantami mogą być obywatele polscy oraz osoby nieposiadające obywatelstwa polskiego.

2. Zasady podejmowania i odbywania studiów doktoranckich przez cudzoziemców regulują odrębne przepisy.

§ 8

1. Studia doktoranckie tworzy Rektor w drodze zarządzenia na wniosek Rady Wydziału, po zasięgnięciu opinii Senatu.

2. Studia doktoranckie mogą być tworzone na Wydziałach Uniwersytetu, posiadających uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego albo co najmniej dwa uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora w różnych dyscyplinach danej dziedziny nauki w zakresie dyscyplin odpowiadających tym uprawnieniom.

3. Wniosek o utworzenie studiów doktoranckich zawiera:

1) określenie obszaru wiedzy, dziedziny nauki i dyscypliny naukowej albo dziedziny sztuki i dyscypliny artystycznej;

2) określenie efektów kształcenia;

3) projekt programu studiów doktoranckich;

4) określenie formy studiów doktoranckich;

5) wskazanie terminu rozpoczęcia studiów;

6) planowaną liczbę miejsc;

7) listę Wydziałów prowadzących studia w tej samej dyscyplinie naukowej;

8) analizę wpływu studiów doktoranckich na sytuację organizacyjną i dydaktyczno – kadrową Wydziału;

9) proponowaną wysokość opłat za niestacjonarne studia doktoranckie, jeżeli przewidywane jest ich utworzenie.

4. Wniosek składa się nie później niż na 9 miesięcy przed planowanym terminem rozpoczęcia studiów doktoranckich, o czym zawiadamia się właściwy organ Samorządu Doktorantów – Radę Doktorantów. Rada Doktorantów ma prawo przedstawić Rektorowi opinię o wniosku w terminie 2 miesięcy.

§ 9

1. Studia doktoranckie likwiduje Rektor w drodze zarządzenia na wniosek Rady Wydziału, po zasięgnięciu opinii Senatu. Rektor może również, po zasięgnięciu opinii Rady Wydziału, zarządzić zawieszenie lub zamknięcie naboru na studia doktoranckie.

2. Wniosek o likwidację studiów doktoranckich składa się nie później niż na 9 miesięcy przed końcem roku akademickiego, o czym zawiadamia się właściwy organ Samorządu Doktorantów – Radę Doktorantów. Rada Doktorantów ma prawo przedstawić Rektorowi opinię o wniosku w terminie 2 miesięcy.

Rozdział III

Tok studiów doktoranckich

§ 10

1. Warunki i tryb rekrutacji na studia doktoranckie określa Senat, na podstawie szczegółowych kryteriów zawartych w uchwałach Rad Wydziałów, nie później niż do 30 kwietnia roku kalendarzowego, w którym rozpoczyna się rok akademicki, którego uchwała Senatu dotyczy.

2. Limit miejsc na I rok studiów doktoranckich zatwierdza Senat na wniosek właściwej Rady Wydziału, nie później niż do 30 czerwca roku kalendarzowego, w którym rozpoczyna się rok akademicki, którego uchwała Senatu dotyczy.

3. Rekrutacja na stacjonarne studia doktoranckie odbywa się w drodze konkursu.

4. Wyniki postępowania rekrutacyjnego są jawne.

5. Rekrutację przeprowadzają komisje rekrutacyjne powołane na Wydziale przez Dziekana. W ich skład wchodzi: prodziekan ds. studiów doktoranckich jako Przewodniczący, kierownik studiów doktoranckich i co najmniej jeden nauczyciel akademicki posiadający tytuł naukowy lub stopień naukowy doktora habilitowanego. Dziekan może dodatkowo powołać również innych nauczycieli akademickich.

6. Komisje rekrutacyjne podejmują decyzje w sprawach przyjęcia na studia doktoranckie.

7. Od decyzji, o której mowa w ust. 6, służy odwołanie, w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji, do uczelnianej komisji rekrutacyjnej ds. studiów doktoranckich, powołanej w trybie określonym przez Statut. Decyzja uczelnianej komisji rekrutacyjnej ds. studiów doktoranckich jest ostateczna.

§ 11

1. Kierownik studiów doktoranckich może wyrazić zgodę, w formie decyzji, na przeniesienie się doktoranta na studia doktoranckie prowadzone na innym Wydziale Uniwersytetu lub prowadzone przez jednostkę niezwiązaną z Uniwersytetem.

2. Doktorant, który zaliczył pierwszy rok studiów doktoranckich, może, za zgodą kierownika studiów doktoranckich, zostać przyjęty na studia doktoranckie prowadzone w Uniwersytecie, bez postępowania rekrutacyjnego.

3. Do wniosku o wyrażenie zgody, o której mowa w ust. 2, dołącza się opinię dotychczasowego opiekuna naukowego lub promotora oraz dokumenty poświadczające przebieg dotychczasowych studiów doktoranckich.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, powinien zawierać również opinię nauczyciela akademickiego, który prowadzi seminarium doktoranckie na Wydziale, na którym doktorant chce kontynuować studia doktoranckie. Opinia powinna zawierać propozycje dotyczące roku studiów, na który doktorant powinien zostać wpisany, określenie różnic programowych oraz zasady zaliczenia roku, jeżeli przeniesienie ma nastąpić w trakcie roku akademickiego. Do opinii należy dołączyć oświadczenie nauczyciela akademickiego o wyrażeniu zgody na objęcie doktoranta opieką naukową.

5. W wypadku, o którym mowa w ust. 2, zasady odpłatności za studia doktoranckie, z uwzględnieniem kosztów przeprowadzenia przewodu doktorskiego, określa umowa zawarta między Uniwersytetem a doktorantem.

§ 12

1. Program studiów doktoranckich uchwała Rada Wydziału, na podstawie wytycznych ustalonych przez Senat.

2. Program studiów doktoranckich powinien zawierać wykaz i liczbę godzin zajęć obowiązkowych oraz liczbę egzaminów i zaliczeń, szczegółowe zasady zaliczania poszczególnych lat studiów doktoranckich i obowiązkowy wymiar zajęć dydaktycznych, które powinien prowadzić samodzielnie doktorant.

§ 13

1. Opiekę nad studiami doktoranckimi sprawuje kierownik studiów doktoranckich.
2. Kierownika studiów doktoranckich powołuje Rektor na wniosek Dziekana, spośród nauczycieli akademickich posiadających tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego, zatrudnionych na Wydziale w pełnym wymiarze czasu pracy, na okres odpowiadający kadencji Dziekana.
3. Powołanie kierownika studiów następuje po zasięgnięciu opinii właściwego organu Samorządu Doktorantów – Rady Doktorantów.
4. Kierownik studiów doktoranckich:
 - 1) organizuje realizację programu studiów doktoranckich;
 - 2) dokonuje oceny realizacji programu studiów doktoranckich oraz prowadzenia badań naukowych przez doktorantów, w sposób określony przez Radę Wydziału;
 - 3) zalicza doktorantowi kolejne lata studiów doktoranckich;
 - 4) pełni funkcję przewodniczącego komisji doktoranckiej;
 - 5) dokonuje oceny osiągnięć doktorantów na potrzeby sporządzenia list rankingowych do stypendiów przewidzianych w odrębnych przepisach.

§ 14

Rok akademicki na studiach doktoranckich trwa od 1 października do 30 września następnego roku kalendarzowego, o ile Rektor nie zarządzi inaczej.

§ 15

1. Studia doktoranckie w pełnym cyklu kształcenia trwają 4 lata.
2. Doktorant może skorzystać z urlopu dziekańskiego, udzielanego z ważnych powodów przez Dziekana, na wniosek doktoranta, zaopiniowany przez kierownika studiów doktoranckich. Urlop dziekański jest udzielany na pełny rok akademicki i może być udzielony tylko raz w czasie studiów doktoranckich.
3. Kierownik studiów doktoranckich przedłuża, na wniosek doktoranta, okres odbywania studiów doktoranckich o okres odpowiadający czasowi trwania urlopu macierzyńskiego, dodatkowego urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, dodatkowego urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego oraz urlopu ojcowskiego, określonych w odrębnych przepisach.
4. Kierownik studiów doktoranckich, w uzasadnionych przypadkach, może przedłużyć okres odbywania studiów doktoranckich, zwalniając jednocześnie doktoranta z obowiązku uczestniczenia w zajęciach, w szczególności w przypadku:

- 1) czasowej niezdolności do odbywania tych studiów spowodowanej chorobą;
- 2) sprawowania osobistej opieki nad chorym członkiem rodziny;
- 3) sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem do czwartego roku życia lub dzieckiem niepełnosprawnym;
 - łącznie nie dłużej niż o rok.
5. Kierownik studiów doktoranckich, po zasięgnięciu opinii opiekuna naukowego lub promotora, może przedłużyć okres odbywania studiów doktoranckich, zwalniając jednocześnie doktoranta z obowiązku uczestniczenia w zajęciach, w przypadkach uzasadnionych koniecznością prowadzenia długotrwałych badań naukowych, na czas ich trwania, nie dłużej niż o 2 lata.
6. Przedłużenie okresu odbywania studiów doktoranckich, o którym mowa w ust. 4 i 5, nie może zostać łącznie dokonane na dłużej niż 2 lata.
7. Doktorant korzystający z przedłużenia studiów doktoranckich ponad czas określony w programie studiów doktoranckich zachowuje status doktoranta wraz z prawem do korzystania ze świadczeń pomocy materialnej na zasadach określonych w przepisach o przyznawaniu świadczeń pomocy materialnej dla doktorantów.
8. Terminy wykonania obowiązków przez doktoranta ulegają przedłużeniu odpowiednio o czas, o który przedłużono mu okres odbywania studiów doktoranckich.
9. W przypadku przyznania przedłużenia na okres inny niż pełny rok lub dwa lata studiów, kierownik studiów doktoranckich określa warunki kontynuowania studiów przez doktoranta po upływie okresu przedłużenia, a w szczególności terminy realizacji poszczególnych obowiązków wynikających z Regulaminu. O warunkach kontynuowania studiów doktoranckich kierownik studiów doktoranckich informuje doktoranta na piśmie.

§ 16

1. Doktorant, który ukończył rozprawę doktorską, może ubiegać się o zgodę na przygotowanie indywidualnego toku studiów doktoranckich.
2. Po uzyskaniu zgody, o której mowa w ust. 1, wydanej przez kierownika studiów doktoranckich, doktorant wraz z opiekunem naukowym lub promotorem może opracować indywidualny program studiów doktoranckich, określający przedmioty, do których zaliczenia będzie zobowiązany doktorant, a ponadto zadania naukowe na poszczególne semestry, w szczególności referaty, prezentacje oraz materiały do publikacji. Studia doktoranckie prowadzone według indywidualnego programu studiów doktoranckich nie mogą trwać krócej niż 2 lata.

3. Indywidualny program studiów doktoranckich zatwierdza kierownik studiów doktoranckich, a nad jego realizacją czuwa opiekun naukowy.

4. W przypadku niewywiązywania się doktoranta z realizacji indywidualnego programu studiów doktoranckich kierownik studiów doktoranckich może cofnąć zgodę, o której mowa w ust. 1.

§ 17

1. Warunkiem zaliczenia roku jest zrealizowanie przez doktoranta wszystkich obowiązków wynikających z programu studiów doktoranckich.

2. Egzaminy i zaliczenia z przedmiotów objętych planem i programem studiów doktoranckich kończą się oceną według następującej skali:

- 1) bardzo dobry (5),
- 2) dobry plus (4+),
- 3) dobry (4),
- 4) dostateczny plus (3+),
- 5) dostateczny (3),
- 6) niedostateczny (2).

3. W przypadku przedmiotów kończących się zaliczeniem bez oceny stosuje się oceny według następującej skali:

- 1) zaliczenie (zal.),
- 2) bez zaliczenia (bez zal.).

§ 18

1. W przypadku uzyskania na egzaminie oceny niedostatecznej doktorantowi przysługuje egzamin poprawkowy, który nie może być przeprowadzony wcześniej niż po upływie 7 dni od daty podania do wiadomości wyników pierwszego egzaminu.

2. W przypadku zakwestionowania przez doktoranta prawidłowości oceny uzyskanej na egzaminie lub na egzaminie poprawkowym kierownik studiów doktoranckich może zezwolić na egzamin komisyjny.

3. Wniosek o egzamin komisyjny doktorant może złożyć w terminie 7 dni od daty podania do wiadomości wyniku egzaminu, którego prawidłowość oceny kwestionuje.

4. Kierownik studiów doktoranckich rozstrzyga wniosek, o którym mowa w ust. 3, w terminie 7 dni od jego otrzymania.

5. W przypadku uwzględnienia wniosku o egzamin komisyjny kierownik studiów doktoranckich określa miejsce i formę egzaminu, termin egzaminu (nie

wcześniejszy niż trzy dni i nie późniejszy niż czternaście dni od podjęcia decyzji), skład komisji egzaminacyjnej, którą stanowią: kierownik studiów doktoranckich, egzaminator, który przeprowadzał poprzedni egzamin, oraz inny specjalista z zakresu przedmiotu objętego egzaminem lub specjalności pokrewnej, a także fakultatywnie, wskazany przez doktoranta nauczyciel akademicki.

6. W przypadku nieuzyskania zaliczenia z przedmiotu kończącego się zaliczeniem bez oceny, kierownik studiów doktoranckich może, na wniosek doktoranta, wyznaczyć dodatkowy termin zaliczenia (nie wcześniejszy niż trzy dni i nie późniejszy niż czternaście dni od podjęcia decyzji).

§ 19

1. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, spowodowanych krótkotrwałą chorobą lub innymi zdarzeniami losowymi, kierownik studiów doktoranckich może, na wniosek doktoranta usprawiedliwić jego wcześniejszą nieobecność.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, doktorant powinien złożyć niezwłocznie po ustaniu przyczyny nieobecności na zajęciach.

3. Łączny okres zwolnień i usprawiedliwionych nieobecności, o których mowa w ust. 1, nie może przekraczać 14 dni w ciągu jednego roku akademickiego.

§ 20

1. Niezaliczenie roku studiów doktoranckich powoduje skreślenie z listy doktorantów.

2. W przypadku niezaliczenia jednego przedmiotu kierownik studiów doktoranckich, na wniosek doktoranta, pozytywnie zaopiniowany przez opiekuna naukowego lub promotora, może jeden raz w ciągu studiów doktoranckich wpisać warunkowo doktoranta na kolejny rok studiów doktoranckich. Termin spełnienia warunku określa kierownik studiów doktoranckich. W przypadku niezaliczenia przedmiotu w terminie następuje skreślenie z listy doktorantów.

§ 21

1. Rezygnacja doktoranta ze studiów doktoranckich powinna zostać złożona na piśmie kierownikowi studiów doktoranckich.

2. W przypadku złożenia rezygnacji ze studiów doktoranckich doktorant może w terminie 12 miesięcy od dnia jej złożenia zwrócić się pisemnie do kierownika studiów doktoranckich z wnioskiem o wznowienie studiów doktoranckich z początkiem najbliższego roku akademickiego.

3. Rozpatrując wniosek o wznowienie studiów doktoranckich, kierownik studiów doktoranckich bierze pod uwagę przede wszystkim dotychczasowe osiągnięcia i oceny doktoranta, a także opinię dotychczasowego opiekuna naukowego lub promotora o doktorancie.
4. Kierownik studiów doktoranckich w decyzji o wznowieniu studiów doktoranckich określa warunki ich wznowienia.
5. Wznowienie studiów doktoranckich jest możliwe tylko raz w toku studiów doktoranckich.

Rozdział IV

Prawa i obowiązki doktoranta

§ 22

1. Osoba przyjęta na studia doktoranckie nabywa prawa doktoranta z chwilą złożenia – wobec Rektora lub Dziekana – ślubowania o następującej treści:
Jako doktorant Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II będę sumiennie wypełniać swoje obowiązki, by rzetelnie przygotować się do pracy dla dobra Kościoła i Ojczyzny. Kierując się zasadami moralności chrześcijańskiej, będę strzec godności doktoranta i dbać o dobre imię Uczelni, a także przestrzegać wszelkich zarządzeń jej władz. Tak mi dopomóż Bóg.
2. Osoby innych niż katolickie wyznań lub religii albo osoby niewyznające żadnej wiary religijnej mogą w rocie ślubowania pominąć słowa: *Kościół* oraz *Tak mi dopomóż Bóg*.
3. Po złożeniu ślubowania i uiszczeniu opłaty doktorant otrzymuje indeks, który jest dokumentem przedstawiającym przebieg i wyniki studiów oraz elektroniczną legitymację doktoranta. Ważność elektronicznej legitymacji doktoranta potwierdza się co rok przez aktualizację danych w systemie elektronicznym oraz umieszczenie hologramu w kolejno oznaczonych polach.

§ 23

1. Doktoranci studiujący na Uniwersytecie tworzą Samorząd Doktorantów, która reprezentuje ogół doktorantów, działa w ich interesie zgodnie ze Statutem KUL oraz Regulaminem zatwierdzonym przez Senat.
2. Organy Samorządu Doktorantów stanowią wyłączną reprezentację ogółu doktorantów Uniwersytetu.

§ 24

1. Doktorant ma prawo do:

- 1) opieki naukowej i prowadzenia badań naukowych;
- 2) odbywania praktyk zawodowych i staży naukowych w formie uzgodnionej z opiekunem naukowym lub promotorem;
- 3) prezentowania wyników swojej pracy badawczej i naukowej w uzgodnieniu z opiekunem naukowym lub promotorem;
- 4) korzystania z infrastruktury technicznej Uniwersytetu, w tym z bibliotek, laboratoriów, aparatury naukowej i technicznej;
- 5) finansowania z budżetu Wydziału działalności związanej z prowadzeniem badań naukowych lub prac rozwojowych oraz zadań z nimi związanych na zasadach i w zakresie wynikającym z odrębnych przepisów;

2. Doktorant może ubiegać się o:

- 1) zakwaterowanie w domu studenckim;
- 2) udzielenie urlopu dziekańskiego;
- 3) przedłużenie studiów doktoranckich;
- 4) zmianę trybu studiów;
- 5) zgłoszenie do ubezpieczenia społecznego i powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego na zasadach określonych w odrębnych przepisach;
- 6) otrzymanie pomocy materialnej na zasadach określonych w odrębnych przepisach;
- 7) objęcie ubezpieczeniem od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w czasie prowadzenia zajęć dydaktycznych.

§ 25

1. Doktorant jest obowiązany postępować zgodnie z treścią ślubowania, przepisami niniejszego Regulaminu oraz Kodeksem Etyki Doktoranta.

2. Doktorant jest obowiązany w szczególności do:

- 1) uczestniczenia w zajęciach dydaktycznych;
- 2) realizowania programu studiów doktoranckich, w tym zdawania egzaminów, odbywania praktyk i spełniania innych wymogów przewidzianych w programie studiów doktoranckich;
- 3) aktywnego uczestnictwa w funkcjonowaniu środowiska naukowego danej dyscypliny oraz środowiska Wydziału i Uniwersytetu, w tym prowadzenia powierzonej mu przez kierownika studiów doktoranckich, opiekuna naukowego lub promotora działalności organizacyjnej na rzecz Katedry i Wydziału;

- 4) przestrzegania przepisów obowiązujących w Uniwersytecie;
- 5) składania rocznych sprawozdań z przebiegu pracy naukowej, z wykonywanych obowiązków oraz innych osiągnięć;
- 6) systematycznego podnoszenie swoich kwalifikacji naukowych, w tym prowadzenia aktywności naukowej;
- 7) poszanowania mienia Uniwersytetu;
- 8) dbania o dobre imię Uniwersytetu.

§ 26

1. Sprawozdanie, o którym mowa w § 23 ust. 2 pkt. 5, doktorant składa kierownikowi studiów doktoranckich, najpóźniej do dnia 30 czerwca każdego roku.
2. Do sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, dołącza się opinię opiekuna naukowego lub promotora o postępach w pracy naukowej i przygotowaniu rozprawy doktorskiej, a także o pracy dydaktycznej i organizacyjnej.

§ 27

1. Doktorant ma obowiązek odbywania praktyk w formie prowadzenia zajęć dydaktycznych lub uczestniczenia w ich prowadzeniu, powierzonych mu przez Radę Wydziału. Maksymalny wymiar zajęć dydaktycznych prowadzonych przez doktorantów nie może przekraczać 90 godzin rocznie.
2. Dokładny wymiar praktyk oraz zasady ich odbywania określa Rada Wydziału.

§ 28

Doktorant jest zobowiązany do wszczęcia przewodu doktorskiego najpóźniej na trzecim roku studiów doktoranckich według zasad przyjętych na Wydziale.

§ 29

1. Doktoranci mają prawo do przerw wypoczynkowych w wymiarze nieprzekraczającym 8 tygodni w ciągu roku, które powinny być wykorzystane w okresie wolnym od zajęć dydaktycznych.
2. Doktoranci mają prawo do ubezpieczenia społecznego i powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

§ 30

1. Doktorant stacjonarnych studiów doktoranckich może otrzymać stypendium doktoranckie.
2. Zasady przyznawania stypendium doktoranckiego określają odrębne przepisy.

§ 31

1. Doktorant może pozostawać w stosunku pracy na pełnym lub niepełnym etacie. Zakres obowiązków pracowniczych nie może pokrywać się z obowiązkami wynikającymi z uczestnictwa w studiach doktoranckich, a wykonywanie pracy nie może kolidować z zajęciami wynikającymi z programu studiów.
2. Doktorant podejmujący studia podyplomowe w Uniwersytecie, na wniosek opiekuna naukowego lub promotora, może uzyskać zwolnienie z opłat za te studia za zgodą Rektora.

§ 32

1. Za naruszenie przepisów obowiązujących na Uniwersytecie oraz za czyny uchybiające godności doktoranta doktorant ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną. Do odpowiedzialności dyscyplinarnej doktorantów stosuje się przepisy Ustawy.
2. Komisja dyscyplinarna rozstrzygająca sprawę doktoranta orzeka w składzie złożonym z przewodniczącego składu orzekającego, którym jest nauczyciel akademicki, oraz z członków, będących nauczycielami akademickimi i doktorantami – w równej liczbie.
3. Organizację i szczegółowy tryb postępowania przed sądem koleżeńskim doktorantów określa Regulamin Samorządu Doktorantów.

§ 33

1. Prawa i obowiązki doktoranta wygasają z dniem ukończenia studiów doktoranckich, przeniesienia doktoranta do innej uczelni lub z chwilą skreślenia z listy doktorantów. Doktorant, który nie ukończył studiów doktoranckich, ale ma otwarty przewód doktorski, może kontynuować przewód doktorski na zasadach ogólnych.
2. Skreślenie z listy doktorantów następuje w przypadku:
 - 1) niepodjęcia studiów doktoranckich;
 - 2) rezygnacji ze studiów doktoranckich;
 - 3) zatrudnienia w charakterze nauczyciela akademickiego lub pracownika naukowego;
 - 4) ukarania doktoranta karą dyscyplinarną wydalenia z Uniwersytetu;
 - 5) niewywiązywania się z innych obowiązków określonych w Regulaminie.
3. Skreślenie z listy doktorantów może nastąpić także w przypadku, gdy doktorant nie wykazuje dostatecznych postępów w pracy naukowej.

4. Decyzję o skreśleniu z listy doktorantów podejmuje kierownik studiów doktoranckich.
5. Od decyzji o skreśleniu z listy doktorantów przysługuje odwołanie do Rektora. Decyzja Rektora jest ostateczna.

§ 34

1. Decyzję w sprawie wznowienia studiów doktoranckich, po skreśleniu z listy doktorantów, podejmuje kierownik studiów doktoranckich, po uzyskaniu opinii opiekuna naukowego oraz Samorządu Doktorantów. Wznowienie nie jest możliwe po upływie 3 lat od daty skreślenia z listy doktorantów.
2. Wznowienie studiów przez doktoranta skutkuje wpisaniem go na semestr następujący po ostatnim zaliczonym semestrze przed skreśleniem z listy doktorantów.

§ 35

1. Absolwent studiów doktoranckich otrzymuje zaświadczenie o przebiegu studiów oraz dyplom potwierdzający uzyskanie kwalifikacji trzeciego stopnia, zgodnie z odrębnymi przepisami.
2. Na wniosek osoby, która nie ukończyła studiów doktoranckich, Uniwersytet wydaje zaświadczenie o przebiegu studiów doktoranckich.
3. Prawo do posługiwania się elektroniczną legitymacją doktoranta mają doktoranci do dnia ukończenia studiów, zawieszenia w prawach doktoranta lub utraty statusu doktoranta z innych powodów.
4. W przypadku zniszczenia lub utraty elektronicznej legitymacji doktorant jest obowiązany do niezwłocznego zawiadomienia Uniwersytetu.

§ 36

1. W czasie studiów doktoranckich, do czasu wszczęcia przewodu doktorskiego, doktorant pozostaje pod opieką merytoryczną opiekuna naukowego, którym może być nauczyciel akademicki posiadający co najmniej stopień naukowy doktora habilitowanego w zakresie danej lub pokrewnej dyscypliny naukowej, aktywny naukowo, posiadający aktualny dorobek naukowy z okresu ostatnich 5 lat, prowadzący seminarium doktoranckie.
2. Nauczyciel akademicki posiadający tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego może prowadzić jedno seminarium doktoranckie.

3. Opieką naukową w ramach seminarium doktoranckiego można objąć jednocześnie od 4 do 15 osób, przy czym liczba doktorantów jednego roku nie powinna przekraczać 5.
4. Opiekun naukowy wyraża pisemnie zgodę na objęcie opieką naukową doktoranta przez cały okres studiów doktoranckich.
5. Zgoda, o której mowa w ust. 4, może być cofnięta wyłącznie z ważnych powodów. Cofnięcie zgody z przyczyn losowych powoduje konieczność wyznaczenia nowego opiekuna naukowego.
6. Nowego opiekuna naukowego wyznacza, na wniosek doktoranta, dotychczasowy opiekun naukowy lub kierownik studiów doktoranckich, po uzyskaniu pisemnej zgody nowego opiekuna naukowego na objęcie doktoranta opieką naukową.
7. W szczególnie uzasadnionych przypadkach doktorant może złożyć wniosek o zmianę opiekuna naukowego do kierownika studiów doktoranckich.
8. W razie nieobecności opiekuna naukowego, przez okres przekraczający 12 miesięcy, kierownik studiów doktoranckich może wskazać inną osobę, która spełnia wymogi, o których mowa w ust. 1, do czasowego pełnienia tej funkcji. Po ustaniu nieobecności pierwotnego opiekuna naukowego kierownik studiów doktoranckich może podjąć decyzję o ponownym powierzeniu mu funkcji opiekuna naukowego.

§ 37

Do obowiązków opiekuna naukowego należy bezpośrednia opieka merytoryczna i formalna nad doktorantem, w szczególności:

- 1) udzielanie doktorantowi niezbędnej pomocy merytorycznej i metodycznej w pracy naukowej;
- 2) odbywanie konsultacji, ocena rozwoju naukowego doktoranta i stanu zaawansowania rozprawy doktorskiej;
- 3) pomoc w organizacji warsztatu badawczego;
- 4) udzielanie wskazówek metodycznych i pomoc w zdobywaniu doświadczeń dydaktycznych;
- 5) opiniowanie wniosków doktoranta o wyjazdy na konferencje i staże naukowe;
- 6) dokonywanie corocznej oceny postępów doktoranta i formułowanie w tej kwestii opinii;
- 7) opiniowanie wniosków o przedłużenie studiów doktoranckich i udzielenie urlopu;

8) wnioskowanie do kierownika studiów doktoranckich o skreślenie z listy doktorantów w przypadku niewywiązywania się z obowiązków doktoranta;

9) ustalanie zasad udziału doktoranta w pracach Wydziału, w szczególności ustalenia zakresu powierzenia mu obowiązków organizacyjnych.

Rozdział V

Postanowienia końcowe

§ 38

1. Regulamin wchodzi w życie z dniem 1 października 2013 r.

2. Traci moc dotychczas obowiązujący Regulamin studiów doktoranckich, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Kształcenie na studiach doktoranckich rozpoczęte przed 1 października 2012 r. prowadzi się zgodnie z przepisami obowiązującymi w dniu 30 września 2011 r. do czasu ich zakończenia według programów tych studiów.

REGULAMIN
SAMORZĄDU DOKTORANTÓW KATOLICKIEGO
UNIwersYTETU LUBELSKIEGO JANA PAWŁA II
(tekst jednolity uwzględniający uchwałę Senatu KUL 719/VII/1
z dnia 21.06.2012 r.)

ROZDZIAŁ I
Postanowienia ogólne

§ 1

1. Samorząd Doktorantów Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, zwany dalej Samorządem, tworzą uczestnicy studiów doktoranckich prowadzonych przez Uniwersytet.
2. Samorząd Doktorantów działa na podstawie ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym, przepisów wykonawczych, Statutu Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, Regulaminu studiów doktoranckich KUL oraz niniejszego regulaminu.

§ 2

1. Organy Samorządu reprezentują społeczność doktorantów Uniwersytetu w sprawach dotyczących ich praw i obowiązków, nauki, kultury i warunków socjalno-bytowych.
2. Działalność Samorządu nie może naruszać katolickiego charakteru Uniwersytetu.

§ 3

Samorząd wypełnia swoją rolę poprzez:

- 1) reprezentowanie doktorantów wobec władz, administracji, organizacji akademickich Uniwersytetu;
- 2) wykonywanie swoich uprawnień wynikających z ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym;
- 3) wyrażanie opinii w sprawach istotnych dla doktorantów;
- 4) działalność społeczną, kulturalną, naukową i sportową.

§ 4

Samorząd, w porozumieniu z Rektorem, może nawiązywać współpracę z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami o tych samych lub podobnych celach.

ROZDZIAŁ II

Członkowie Samorządu

§ 5

Członkiem Samorządu jest każda osoba mająca status doktoranta KUL.

§ 6

Członek Samorządu, doktorant KUL, ma prawo do:

- 1) czynnego i biernego prawa wyborczego do organów Samorządu;
- 2) zgłaszania opinii i wniosków organom Samorządu;
- 3) uczestniczenia w obradach Rady Doktorantów;
- 4) uczestniczenia w działalności Samorządu.

§ 7

Członek Samorządu ma obowiązek przestrzegania obowiązujących przepisów prawa, Statutu KUL, innych aktów prawa wewnętrznego oraz regulaminów i uchwał organów Samorządu.

§ 8

Członkostwo w Samorządzie ustaje na skutek:

- 1) ukończenia studiów doktoranckich;
- 2) rezygnacji ze studiów doktoranckich;
- 3) skreślenia z listy uczestników studiów doktoranckich.

ROZDZIAŁ III

Organy Samorządu Doktorantów

§ 9

Organami Samorządu są:

- 1) Rada Doktorantów;
- 2) Zarząd;
- 3) Komisja Rewizyjna;
- 4) Sąd Koleżeński.

§ 10

1. Kadencja organów Samorządu trwa rok.

2. Wybory do organów odbywają się na pierwszym posiedzeniu Rady Doktorantów, zwoływanym przez Komisarza Wyborczego.
3. Kadencja organów rozpoczyna się 1 września.
4. Kadencja przedstawicieli doktorantów w organach Uniwersytetu, w tym w radach wydziału i komisjach senackich, trwa rok.
5. Kadencja, o której mowa w ust. 4 kończy się wraz z pierwszym posiedzeniem Rady Doktorantów następnej kadencji.
6. Organy Rady Doktorantów stanowią wyłączną reprezentację ogółu doktorantów Uniwersytetu.

1. Rada Doktorantów

§ 11

1. Rada Doktorantów jest organem uchwałodawczym Samorządu.
2. Rada Doktorantów składa się z przedstawicieli doktorantów, w proporcji jeden przedstawiciel na każdą kolejną rozpoczętą liczbę 50 doktorantów w ramach wydziału. Liczbę członków Rady Doktorantów w danej kadencji podaje Rektor, na podstawie liczby doktorantów według stanu na koniec I semestru danego roku akademickiego.
3. Spośród członków Rady Doktorantów wybierany jest Przewodniczący Rady kierujący ogółem prac Rady Doktorantów.
4. Spośród członków Rady Doktorantów, na wniosek Przewodniczącego Rady, wybierany jest Sekretarz Rady.

§ 12

1. Rada Doktorantów podejmuje decyzje oraz wyraża opinie w formie uchwał.
2. Uchwały Rady Doktorantów są wiążące dla wszystkich organów Samorządu.

§ 13

1. Rada Doktorantów, na pierwszym posiedzeniu, wybiera ze swojego grona:
 - 1) Przewodniczącą Rady;
 - 2) Sekretarza Rady;
 - 3) Zarząd;
 - 4) Komisję Rewizyjną;
 - 5) Sąd Koleżeński;
 - 6) przedstawicieli doktorantów do rad wydziału, komisji senackich i innych instytucji.

2. Rada Doktorantów wybiera przedstawicieli do rady wydziału spośród doktorantów danego wydziału.
3. Rada Doktorantów wybiera przedstawicieli do rady instytutu spośród doktorantów danego wydziału, o ile obecność przedstawiciela zakłada Regulamin danego instytutu.

§ 14

1. Rada Doktorantów obraduje na posiedzeniach zwyczajnych i nadzwyczajnych.
2. Posiedzenia Rady Doktorantów zwołuje Przewodniczący Rady.
3. Posiedzenia Rady Doktorantów protokołuje Sekretarz Rady, który prowadzi dokumentację działalności Samorządu Doktorantów.
4. Posiedzenia zwyczajne zwołuje Przewodniczący Rady Doktorantów co najmniej raz na kwartał z wyjątkiem wakacji (4 razy w roku akademickim). Zawiadomienia rozsyła się wraz z porządkiem posiedzenia Rady Doktorantów nie później niż 14 dni przed posiedzeniem.
5. Posiedzenia nadzwyczajne zwołuje Przewodniczący Rady Doktorantów z własnej inicjatywy lub na wniosek:
 - 1) Rektora;
 - 2) połowy składu Rady Doktorantów;
 - 3) Prezesa lub Zastępcy Prezesa Zarządu;
 - 4) 50 doktorantów.
6. Posiedzenie nadzwyczajne zwoływane jest w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku.

§ 15

1. Rada Doktorantów podejmuje uchwały zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy składu Rady Doktorantów, chyba że niniejszy regulamin stanowi inaczej.
2. Uchwały w sprawach personalnych Rada Doktorantów podejmuje w głosowaniu tajnym.
3. Uchwała dotycząca zmian w Regulaminie Samorządu Doktorantów oraz uchwalenie nowego Regulaminu Samorządu Doktorantów wymagają większości dwóch trzecich głosów przy obecności co najmniej połowy składu Rady Doktorantów.
4. W razie równości głosów rozstrzyga Przewodniczący Rady, który ujawnia swój głos. W razie niemożności uzyskania kworum, Przewodniczący Rady zwołuje

II termin posiedzenia Rady Doktorantów. W takim wypadku przepisu ust. 1 w części dotyczącej kworum nie stosuje się.

§ 16

Członek Rady Doktorantów w zakresie swego mandatu zobowiązany jest do brania czynnego udziału w pracach Rady Doktorantów oraz działania zgodnie z jej uchwałami.

§ 17

Do kompetencji Rady Doktorantów należą w szczególności:

- 1) uchwalenie Regulaminu Samorządu Doktorantów;
- 2) uchwalenie innych regulaminów organów Samorządu;
- 3) wybór i odwoływanie Przewodniczącego Rady oraz Sekretarza Rady;
- 4) wybór i odwoływanie Prezesa oraz członków Zarządu;
- 5) wybór i odwoływanie członków Komisji Rewizyjnej;
- 6) wybór i odwoływanie członków Sądu Koleżeńskiego;
- 7) wybór i odwoływanie przedstawicieli doktorantów w Komisjach Senackich oraz innych instytucjach;
- 8) wybór i odwoływanie przedstawicieli doktorantów do organizacji przewidujących udział doktorantów
- 9) stwierdzenie wygaśnięcia mandatu członka Rady Doktorantów, na podstawie orzeczenia Sądu Koleżeńskiego. Uchwała stwierdzająca wygaśnięcie mandatu wymaga większości dwóch trzecich głosów przy obecności co najmniej połowy składu Rady Doktorantów;
- 10) uchwalenie Kodeksu Etyki Studenta.

§ 18

1. W posiedzeniach Rady Doktorantów mogą brać udział doktoranci nie będący członkami Rady Doktorantów oraz zaproszeni goście.
2. Osoby wymienione w ust. 1 posiadają głos doradczy.

§ 19

1. Przewodniczącego Rady wybiera się spośród kandydatów zgłoszonych przez co najmniej 1/5 składu Rady Doktorantów.
2. Przewodniczącego Rady wybiera Rada Doktorantów bezwzględną większością głosów przy obecności co najmniej połowy składu Rady Doktorantów.

3. W przypadku, gdy Przewodniczący Rady nie może pełnić swoich obowiązków Rada Doktorantów wybiera nowego Przewodniczącego na pozostałą część kadencji.
4. Przewodniczący Rady posiada kompetencje w następujących sprawach:
 - 1) zwoływania i prowadzenia obrad Rady Doktorantów;
 - 2) delegowania w swoim zastępstwie Sekretarza do prowadzenia obrad Rady Doktorantów;
 - 3) reprezentowania Rady Doktorantów na zewnątrz;
 - 4) reprezentowania Samorządu Doktorantów w Krajowej Reprezentacji Doktorantów;
 - 5) podejmowania decyzji w bieżących sprawach niezastrzeżonych dla innych organów Rady Doktorantów.

2. Zarząd

§ 20

1. Zarząd jest organem wykonawczym Samorządu Doktorantów.
2. Zarząd składa się z 3-5 osób wybieranych spośród członków bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy składu Rady Doktorantów.
3. Zarząd składa się z: Prezesa, Zastępcy Prezesa, Skarbnika oraz członków Zarządu.
4. Prezesa wybiera Rada Doktorantów bezwzględną większością głosów przy obecności co najmniej połowy składu Rady Doktorantów.
5. Zastępcę Prezesa, Skarbnika oraz członków Zarządu wybiera Rada Doktorantów spośród kandydatów przedstawionych przez nowo wybranego Prezesa.
6. Zarząd posiada kompetencje w następujących sprawach:
 - 1) wykonywanie uchwał Rady Doktorantów;
 - 2) organizacja oraz prowadzenie siedziby Rady Doktorantów;
 - 3) występowanie przed organami Uniwersytetu zgodnie z interesem doktorantów.

§ 21

1. Prezes posiada kompetencje w następujących sprawach:
 - 1) zwoływanie i koordynowanie prac Zarządu;
 - 2) określanie zadań członków Zarządu;
 - 3) reprezentowanie Samorządu Doktorantów w Senacie KUL

2. Prezes jest obowiązany do przedstawiania sprawozdań z działalności Zarządu Radzie Doktorantów na każdym jej posiedzeniu, a także na każde żądanie Komisji Rewizyjnej.

§ 22

Zastępca Prezesa wspiera Prezesa w jego działaniach oraz zastępuje go w obowiązkach podczas jego nieobecności.

§ 23

Skarbnik Zarządu sprawuje nadzór nad realizacją budżetu Samorządu Doktorantów w porozumieniu z pozostałymi członkami Zarządu. Skarbnik jest członkiem Komisji ds. Finansów Rady Doktorantów.

3. Komisja Rewizyjna

§ 24

1. Komisja Rewizyjna jest organem kontrolującym prace pozostałych organów Samorządu Doktorantów.
2. W skład Komisji Rewizyjnej wchodzi po jednym przedstawicielu z każdego wydziału KUL prowadzącego studia doktoranckie, spośród członków Rady Doktorantów.
3. Członkowie Komisji Rewizyjnej wybierani są na pierwszym posiedzeniu Rady Doktorantów.
4. Członkowie Komisji Rewizyjnej wybierają spośród siebie Przewodniczącego Komisji, kierującego ogółem jej prac.

§ 25

1. Do kompetencji Komisji należy kontrola działań Zarządu na podstawie złożonych sprawozdań.
2. Komisja Rewizyjna ma dostęp do pełnej dokumentacji organów Samorządu Doktorantów.
3. W przypadku wątpliwości Komisja Rewizyjna zwraca się z prośbą o złożenie wyjaśnień do danego organu Samorządu.
4. W uzasadnionych przypadkach Komisja Rewizyjna może wnioskować do Rady Doktorantów o odwołanie z funkcji bądź zawieszenie mandatu członka organu Samorządu.

4. Sąd Koleżeński

§ 26

1. Sąd Koleżeński jest organem Samorządu powołanym do wydawania orzeczeń w sprawach naruszenia przez doktorantów przepisów obowiązujących w Uniwersytecie lub popełnienia czynów niegodnych doktoranta. Sąd może również rozstrzygać spory pomiędzy członkami organów Samorządu.
2. Sąd składa się z 3 członków wybieranych przez Radę Doktorantów spośród jej członków w wyborach tajnych, większością głosów. Członkowie Sądu powołują spośród siebie i odwołują Przewodniczącego Sądu Koleżeńskiego.
3. Członkostwa w Sądzie nie można łączyć z członkostwem w komisji dyscyplinarnej.
4. Posiedzenie Sądu zwoływane jest niezwłocznie przez Przewodniczącego Sądu Koleżeńskiego na pisemny wniosek:
 - 1) Rektora lub Prorektora;
 - 2) Dziekana wydziału prowadzącego studia doktoranckie;
 - 3) Przewodniczącego Rady;
 - 4) Prezesa lub Zastępcy Prezesa Zarządu;
 - 5) Komisji Rewizyjnej;
 - 6) 10 doktorantów;
 - 7) jednego z członków Sądu.
5. Orzeczenie Sądu jest podejmowane w głosowaniu (na posiedzeniu tajnym) większością głosów.
6. Orzeczenia Sądu podawane są do wiadomości zainteresowanych stron, Przewodniczącego Rady, a w przypadku rażącego naruszenia Statutu Uniwersytetu również do wiadomości Rektora i całej społeczności akademickiej.
7. Sąd może orzec o wygaśnięciu mandatu członka Rady Doktorantów, gdy ten dopuści się dwukrotnej nieusprawiedliwionej nieobecności w posiedzeniu Rady Doktorantów. Orzeczenie zapada jednomyślnie.
8. Od orzeczeń Sądu przysługuje prawo odwołania do komisji dyscyplinarnej.

ROZDZIAŁ IV

Finanse

§ 27

1. Podstawę działalności finansowej Rady Doktorantów stanowi roczny plan finansowy uchwalony przez Radę Doktorantów na podstawie projektu przedstawionego przez Zarząd.
2. Plan finansowy wskazuje w szczególności: dysponentów oraz wielkość środków finansowych przeznaczonych na poszczególne zadania i projekty.
3. Nad wykorzystaniem środków czuwa Skarbnik Zarządu, a za realizację planu finansowego odpowiada Zarząd.

§ 28

1. Komisja Rewizyjna sprawuje bieżący nadzór nad realizacją planu finansowego przez Zarząd. W każdym czasie może żądać wyjaśnień oraz określonych informacji przez członków Zarządu, o wykrytych nieprawidłowościach niezwłocznie informuje Radę Doktorantów.
2. Rada Doktorantów przyjmuje sprawozdanie z wykonania rocznego planu finansowego przez Zarząd po uprzednim zapoznaniu się ze sprawozdaniem Komisji Rewizyjnej.
3. Zarząd przedstawia organom Uniwersytetu sprawozdanie z wykorzystania środków finansowych przeznaczonych na działalność Samorządu Doktorantów jeden raz w roku akademickim, w terminach określonych w odrębnych przepisach.

ROZDZIAŁ V

Wybory

§ 29

1. Wybory do Rady Doktorantów są powszechne, bezpośrednie, tajne i równe.
 - 1a. Wybory do Rady Doktorantów odbywają się w maju.
2. Czynne prawo wyborcze przysługuje każdemu uczestnikowi studiów doktoranckich w KUL.
3. Bierne prawo wyborcze przysługuje każdemu uczestnikowi studiów doktoranckich z wyjątkiem osób, które zostały ukarane prawomocnym wyrokiem komisji dyscyplinarnej zawieszającym je w prawach doktoranta.

§ 30

1. Organem wyborczym Samorządu jest Komisja Wyborcza.
2. Rada Doktorantów powołuje Komisję Wyborczą przed wyborami do Rady Doktorantów nowej kadencji.
3. Komisja Wyborcza organizuje i przeprowadza wybory oraz podaje wyniki do publicznej wiadomości.
4. Kadencja Komisji Wyborczej kończy się wraz z pierwszym posiedzeniem Rady Doktorantów następnej kadencji.

§ 31

1. Mandat osoby zasiadającej w organach Samorządu Doktorantów oraz osoby wymienionej w § 10 ust. 4 wygasa na skutek:
 - 1) zrzeczenia się mandatu;
 - 2) wystąpienia sytuacji, o których mowa w § 8;
 - 3) odwołania przez organ wybierający;
 - 4) ukarania przez komisję dyscyplinarną karami, o których mowa w art. 212 pkt. 3, 4 i 5 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym;
 - 5) orzeczenia Sądu Koleżeńskiego, o który mowa w § 26 ust. 7 i uchwały Rady Doktorantów, o którym mowa w § 17 ust. 9.
2. W przypadku nieobsadzenia mandatu członka Rady Doktorantów Komisja Wyborcza przeprowadza wybory uzupełniające na wydziale, z którego pochodził członek Rady Doktorantów.
3. W przypadku wygaśnięcia mandatu osób wybieranych przez Radę Doktorantów wyboru nowego członka dokonuje Rada Doktorantów.
4. Osoby wybrane w wyborach uzupełniających, o których jest mowa w ust. 2 i 3, pełnią swoją funkcję do końca bieżącej kadencji.

§ 32

Szczegółową organizację wyborów określa Ordynacja Wyborcza uchwalona przez Radę Doktorantów i zatwierdzona Senat KUL.

ROZDZIAŁ VI

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 33

Funkcji Przewodniczącego Rady, Sekretarza Rady, Przewodniczącego Zarządu, członka Zarządu, członka i Przewodniczącego Komisji Kontrolnej oraz członka Sądu Koleżeńskiego nie można łączyć.

§ 34

1. Zmiany niniejszego regulaminu uchwała Rada Doktorantów w trybie § 15 ust. 3.
2. Propozycje zmian w niniejszym regulaminie powinny być rozesłane wszystkim członkom Rady Doktorantów na co najmniej 7 dni przed terminem posiedzenia Rady Doktorantów, na którym mają one być rozpatrywane.
3. Organem właściwym do dokonywania wykładni niniejszego regulaminu jest Rektor.

§ 35

Regulamin wchodzi w życie z dniem zatwierdzenia przez Senat.

ORGANIZACJA I SZCZEGÓŁOWY TRYB POSTĘPOWANIA PRZED SĄDAMI KOLEŻEŃSKIMI RADY DOKTORANTÓW KATOLICKIEGO UNIWERSYTETU LUBELSKIEGO JANA PAWŁA II

(tekst z dnia 22.03.2013 r.)

ROZDZIAŁ I Postanowienia ogólne

§ 1

1. Niniejszy regulamin określa zasady odpowiedzialności za naruszenie przepisów obowiązujących na Uniwersytecie oraz za czyny uchybiające godności doktoranta, a także organizację i szczegółowy tryb postępowania przed Sądem Koleżeńskim Doktorantów.

2. Ilekroć w Regulaminie mowa jest o ustawie należy przez to rozumieć ustawę z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (t.j. Dz. U. z 2012, poz. 572 ze zm.).

§ 2

1. Za naruszenie przepisów obowiązujących na Uniwersytecie oraz za czyny uchybiające godności doktorant ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną. Do odpowiedzialności dyscyplinarnej doktorantów stosuje się przepisy art. 226 ustawy.

2. Organami Rady Doktorantów właściwymi dla spraw o których mowa w § 1 ust. 1 są: Sąd Koleżeński oraz Odwoławczy Sąd Koleżeński.

§ 3

1. Rzecznika Dyscyplinarnego samorządu powołuje Rada Doktorantów na okres swojej kadencji spośród wszystkich doktorantów Uniwersytetu.

2. Rzecznik Dyscyplinarny Rady Doktorantów nie może być członkiem jakiegokolwiek organu samorządu.

3. W razie nienależytego wywiązywania się rzecznika z obowiązków, Rada Doktorantów może odwołać Rzecznika Dyscyplinarnego przed upływem kadencji.

4. W sytuacji uzasadnionego podejrzenia naruszenia przez doktoranta przepisów obowiązujących na Uniwersytecie oraz za czyny uchybiające godności przez

doktoranta, w zależności od wyniku postępowania wyjaśniającego Rzecznik Dyscyplinarny:

1) składa Przewodniczącemu Rady Doktorantów wniosek o umorzenie postępowania;

2) wnosi do Sądu Koleżeńskiego wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i ukaranie obwinionego doktoranta.

§ 3

1. W sprawach dyscyplinarnych doktorantów, w trybie określonym w Statucie KUL, poza Sądem Koleżeńskim orzeka także Senacka Komisja Dyscyplinarna oraz Senacka Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna.

2. Za ten sam czyn doktorant nie może być ukarany jednocześnie przez Sąd Koleżeński i Senacką Komisję Dyscyplinarną.

3. W razie jednoczesnego podjęcia postępowania przez Sąd Koleżeński i Senacką Komisję Dyscyplinarną właściwy jest organ, który wcześniej podjął sprawę, chyba, że na wniosek Rektora sprawa zostanie przekazana do Senackiej Komisji Dyscyplinarnej.

§ 4

1. Karami dyscyplinarnymi w świetle ustawy są:

1) upomnienie;

2) nagana;

3) nagana z ostrzeżeniem.

2. W stosunku do doktoranta można poprzestać na zastosowaniu pouczenia, zwrócenia uwagi, ostrzeżeniu lub zastosowaniu innych środków oddziaływania wychowawczego zwłaszcza jeżeli przyznał się do czynu i poprosił o łagodne potraktowanie.

3. W przypadkach mniejszej wagi możliwe jest złagodzenia karym, a nawet odstąpienie od jej wykonania.

§ 5

1. Za przewinienie mniejszej wagi Rektor może, z pominięciem Komisji Dyscyplinarnej lub Sądu Koleżeńskiego, wymierzyć studentowi karę upomnienia, po uprzednim wysłuchaniu obwinionego lub jego obrońcy.

ROZDZIAŁ II

Sąd Koleżeński

§ 6

1. Sąd Koleżeński, jest sądem Rady Doktorantów, jako organ samorządu doktorantów w rozumieniu przepisów ustawy.
2. Sąd Koleżeński zwany dalej Sądem, jest powołany do wydawania orzeczeń w sprawach naruszenia przez doktorantów przepisów obowiązujących w Uniwersytecie lub popełnienia czynów niegodnych doktoranta.
3. Sąd może również rozstrzygać spory pomiędzy członkami organów Samorządu.

§ 7

1. Sąd składa się z 3 członków wybieranych przez Radę Doktorantów spośród jej członków w wyborach tajnych, większością głosów.
2. Członkostwa w Sądzie nie można łączyć z członkostwem w Senackiej Komisji Dyscyplinarnej oraz Senackiej Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej.

§ 8

Członkowie Sądu powołują spośród siebie i odwołują Przewodniczącego Sądu Koleżeńskiego.

ROZDZIAŁ III

Tryb postępowania przed Sądem Koleżeńskim

§ 9

1. Wszczęcie postępowania przed Sądem Koleżeńskim instancji następuje na wniosek Rzecznika Dyscyplinarnego Rady Doktorantów.
2. Postępowanie przed Sądem może być także zainicjowane przez Przewodniczącego Sądu Koleżeńskiego na pisemny wniosek:
 - 1) Rektora lub Prorektora właściwego ds. doktoranckich;
 - 2) Dziekana wydziału prowadzącego studia doktoranckie lub dziekana właściwego ds. doktoranckich;
 - 3) Przewodniczącego Rad Doktorantów;
 - 4) Prezesa lub Zastępcy Prezesa Zarządu;
 - 5) Komisji Rewizyjnej;
 - 6) 10 doktorantów;
 - 7) jednego z członków Sądu.

§ 10

1. Sąd Koleżeński jest niezawisły w orzekaniu.
2. Rozprawa przed Sądem Koleżeńskim jest jawna. Stronami w postępowaniu są obwiniony oraz Rzecznik Dyscyplinarny.
2. Sąd Koleżeński wyłącza jawność postępowania w całości lub w części, jeżeli jawność mogłaby obrażać dobre obyczaje albo jeżeli wymaga tego interes obwinionego, Uniwersytetu lub osób trzecich. Wyłączenie jawności nie obejmuje aktu ogłoszenia orzeczenia.

§ 11

1. Sąd Koleżeński wydaje orzeczenie po przeprowadzeniu rozprawy, podczas której wysłuchuje obwinionego lub jego obrońcy.
2. Orzeczenia Sądu są podejmowane na posiedzeniu tajnym w głosowaniu większością głosów.
3. Orzeczenia Sądu podawane są do wiadomości zainteresowanych stron, Przewodniczącego Rady, a w przypadku rażącego naruszenia Statutu KUL również do wiadomości Rektora i całej społeczności akademickiej.

§ 12

7. Sąd może orzec o wygaśnięciu mandatu członka Rady Doktorantów, gdy ten dopuści się dwukrotnej nieusprawiedliwionej nieobecności w posiedzeniu Rady Doktorantów. Orzeczenie zapada jednomyślnie.

§ 13

1. Od orzeczeń Sądu stronom przysługuje odwołanie.
2. Odwołanie wnosi się do Odwoławczego Sądu Koleżeńskiego w terminie czterech dni od dnia doręczenia uprawnionemu orzeczenia wraz z uzasadnieniem. Doręczenie dokonuje się za pośrednictwem władz Uniwersytetu.
3. Pismo zawierające odwołanie winno obejmować również uzasadnienie.

ROZDZIAŁ IV

Odwoławczy Sąd Koleżeński

§ 14

1. Odwoławczy Sąd Koleżeński, jest sądem koleżeńskim II instancji Rady Doktorantów, jako samorządu doktorantów w rozumieniu przepisów ustawy.

2. Odwoławczy Sąd Koleżeński zwany dalej Sądem Odwoławczym, jest organem właściwym do rozpoznania środka odwoławczego w wypadkach wskazanych w ustawie i niniejszym regulaminie.

§ 15

1. Sąd składa się z 5 członków wybieranych przez Radę Doktorantów spośród jej członków w wyborach tajnych, większością głosów po jednym z każdego wydziału.

2. Członkostwa w Sądzie Odwoławczym nie można łączyć z członkostwem w Senackiej Komisji Dyscyplinarnej oraz Senackiej Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej, a także z członkostwem w Sądzie Koleżeńskim.

§ 16

Członkowie Sądu Odwoławczego powołują spośród siebie i odwołują Przewodniczącego.

§ 17

W skład składu orzekającego wchodzi 3 sędziów wyłanianych w drodze losowania dokonywanego przez Przewodniczącego Rady Doktorantów.

§ 18

1. Sąd Odwoławczy bądź utrzymuje w mocy orzeczenie Sądu koleżeńskiego I instancji, bądź je uchyla i sam orzeka o winie i karze.

2. Sąd Odwoławczy może zaostrzyć orzeczoną karę jedynie wówczas, gdy orzeczenie zostało zaskarżone przez rzecznika dyscyplinarnego samorządu na niekorzyść obwinionego doktoranta.

3. W przypadkach mniejszej wagi, Sąd Odwoławczy może pouczyć obwinionego i umorzyć postępowanie.

§ 19

1. Prawomocne orzeczenia podlegają niezwłocznemu wykonaniu przez organy Rady Doktorantów.

2. Przepisy dotyczące postępowania przed Sądem Koleżeńskim stosuje się odpowiednio w postępowaniu przed Sądem Odwoławczym.

ROZDZIAŁ V

Postanowienia końcowe

§ 20

W zakresie nieuregulowanym w niniejszym regulaminie stosuje odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, z wyłączeniem art. 82.

§ 21

1. Wykładni niniejszego Regulaminu dokonuje Przewodniczący Rady Doktorantów.
2. Zmiany w niniejszym Regulaminie uchwała Rada Doktorantów.

§ 22

Niniejszy Regulamin wchodzi w życie z dniem 1 września 2013 r.

